

No 2.

Jvaratimirabhāskara, The Sun
to the Darkness of fever. As
Sun dispels darkness so this
work dispels fever.

By Cāmunda, a Kayastha by
caste.

Country made paper

Number of leaves — 53.

Number of chapters — 16.

Lines on a page — 11.

Characters — Devanagari of the 19th
Century.

date Samvat 1884 = 1827 A.D.

23.vi.19

CĀMUṆḌA KĀYASTHA.

98. Sanskrit MS. in Devanāgarī characters, on
country-made paper: written in A.D.
1827 (Samvat 1884): 10½ × 5½ in., 53
leaves.

Jvaratimirabhāskara. The Sun to the
Darkness of Fever.

श्रीगुरुः

१

आसौ ब्रह्मा ततो रसः नासत्या विद्रव्य च आत्रेयश्रमभरस्रजश्रकः क्रमशो भवन धन्वेतरिस्ततश्चासीदित्युक्तं यत्र तत्र वै अत्र धन्वेतरिः प्रथमवैद्यः कथमुक्तः
तत्रोत्तरं पूर्वधन्वेतरिः काशपोदिबो दास इति स्मृतः तथा धन्वेतरिर्दिवो ससः काशिराजस्तथा श्विना विन्युक्त्वात् प्रथमवैद्यो धन्वेतरिः नदबनारो दिवो
रासः ससव यत्र तत्र धन्वेतरिः क्रतुः अतो नरोऽयं प्रथमवैद्यं ब्रह्मणो चक्षुः श्रमो धिजे धन्वेतरिः प्रणाम्य वा सुधां प्रणाम्य सप्तस्माकं वात दध्यै नृणां वा हस्त
वसन्ते तदर्थं पीयूषपाणि रित्युक्त्वा त्प्राप्यते कथं प्रथमधन्वेतरिः च पुनः कथं श्रमो धिजे हजोरि पुनामो ह्यारण्यवराकतैर्गणो गणाशकं ॥ १ ॥

ज्व-ति-भा-

श्रीगुरुचरणोभ्योनमः ॥ ॥ स्फुरन्निपुरसुंदरीचरणयुग्ममाराधयन् प्रणाम्य च रुजोरि पुं प्रथमवैद्यमंभो धिजे विलोका विवि
धागमान्करणा वोरकुं भात्मजं श्रविकित्स्मितमोतिं निजे प्रथयतीह चंद्राभिधः १ कारणमेष्टलचितते लक्ष्मरथं मेघजोद्योते ज्व
रतिमिरभास्कराख्यं तनुते सरो गिरा स्त्रातु २ संति यद्यपि ते त्राणि सुविस्तीर्णान्यनेकशः तथापि बालबोधा यसारमु।
चुत्पलित्यते ३ ज्वरः प्रधानो रोगाणां दुश्चिकित्स्यतमस्तथा तस्मात्तद्रूपनामानि चिकित्साक्रम उच्यते ४ दक्षा पा
मानसं कुक्षरुद्रोर्ध्वनयनोऽक आसीदक्षाध्वरं ध्वंसीवीरमद्राभिधो गणाः ५ त्रिमौलिः पिंगनयनो ज्वालासदृशमर्दु
जः त्रिपादस्मप्रहरणः षडुजोनवलोचनः ६ व्याध्रचर्मपरीधानो ह्रस्वनेत्रो महोररः हविर्जीर्णो कृतं येन तेन ज्वर इति स्मृतः ७
ज्वरो रोगपतिः पापामृत्युराजोशनोत्तकः क्रोधो दक्षाध्वरं ध्वंसी सर्वभूतप्रतापनः ८ सज्जाना नाम भिः कूरो नाना योनिषु
वर्तते ज्वरं विद्यान्मनुष्येषु कुंजरेषु नृपाकले ९ मां हेषु च हरिद्रं करमेखलसे तथा तुरंगमेषु तापाख्यं जानीयाद्रोषु च
श्वरं १० खरेषु खोरकं सर्वमत्येषि इमं दंतया पक्षपातं विहंगेषु प्रलेपकमजादिषु ११ मेघेषु भूतवेगं वाश्रमं पंचानने
षु च शिलाभेदं मयूरेषु मगेषु वरुणा मयं १२ अलर्कसारमेघेषु हिकाकाशं शुकैषु च निर्मोकपट्टं सर्पेषु ऊक्षीषे वा
विनिर्दिशेत् १३ पिकेषु नेत्ररोगं च तद्दृष्टेः पुकोटं पद्मोत्पलेषु ऋषभं तद्दृष्टेः पुचूर्णाकं १४ गोधूमे कुंकुमारणे च नी

रामः

१

सकंसलिलेषु च सर्वौषधी — पु — ज्योतिष्के लतासंगे थिकंतया १५ ऊषरं क्षेत्रभूमीषु पर्वतेषु शिलाजतु
 सर्वसंज्ञं प्रसनेषु शाके विद्यान्मये धूके १६ ४ इति ज्वरनामानि ४ तस्य प्रकृतिरुद्दिष्टा दोषाः शरीरमानसाः श
 रीरं नहि निदोषं ज्वरः समुपसेवते १७ जन्मादौ निधने चैव प्रायो वसति देहिना संतापमरुचिं तस्मात्तमं गमदं मुरो व्यथा
 १८ सकरोति स्वसामर्थ्याद्गोरादृतेन कथ्यते अते देवमनुष्येभ्यो नान्योपि घहते ज्वरे १९ समवेदष्टधा दोषैः पृथग्
 मिश्रैः समागतः आगंतुश्च मलास्तत्र स्वे सैर्दृष्टाः प्रदूषणैः २० औमौ शौयैश्च विश्याममनुगम्य पिधाय च स्रोतांसि
 पंक्तिस्थानाच्च निरस्य ज्वलनं वहिः २१ सहतेनाभिसर्पंतस्तपंतः सकलं वपुः कुर्वंतो गात्रमत्युत्सं ज्वरं निर्वर्तयंति
 ते २२ स्रोतः पिधाय प्रायेण ततः स्वेदो न जायते निदाने कारणा न्यष्टौ यान्युक्तानि महर्षिभिः २३ स्वेस्वे स्थाने प्रयु
 क्तानि यास्यंति व्यक्तामिह ४ मिथ्याभियुक्तैरपि च स्नेहाद्यैः कर्मभिर्नृणां विविधारमिधाताच्च रोगोत्थानात्प्रपाक
 तः २४ अमात्सयादजीर्णाच्च विधात्सात्पतुं पर्ययात् २५ औषधीषुष्यगंधाच्च कोपान्नक्षत्रपीडया अभिचार
 भिशापाभ्यां मनोभूताभिरीकया २६ स्त्रीणां मध्यप्रजातानां प्रजातानां तथा हि तैः स्तन्यावतरणो चैव ज्वरो दो
 षैः प्रवर्तते २७ ४ पूर्वस्यमिति ४ अमोरतिर्विवर्णात्वं वैरस्यं नयनप्लवः इच्छादेषो मुहुश्चापि शीतवातातपा

२

न. ति. भा.

दिषु २२ जंभांमर्दो गुरुतारोमहर्षोरुचिस्तैः अप्रहर्षश्चशीतं वभवंत्युत्पत्त्यतिज्वरे २० तस्यावांतरभेराश्चमुक्ति
कालोद्यतस्य हि त्वसरां ज्वरमुक्तस्य क्रमशो त्रिगद्यते ३ शरीरोमानसः सौम्यस्तीक्ष्णः प्राक्तनवैक्तौ वा ।
ह्योतवैगकौ तदोषधातुविपाकिनौ ३१ साध्यासाध्यो तथा सामः पच्यमानो निरामकः शरीरेवपुषस्तापोमान
सेतयते मनः ३२ मृदुर्बुध्पद्रवः सौम्यस्तीक्ष्णः स्यात्तदिपर्ययात् वर्षाशरद्वृत्तेषु वा ताद्यैः प्राक्तनः क्रमात् ३३
वैक्तोन्यः स दुःसाध्यो प्राक्तनश्चानिलोद्भवः वहिर्वैगस्य चित्त्रानि सेतापोभ्यधिको वहिः ३४ मार्दवं च तृती
नां सुखसाध्यत्वमस्य च अतर्वैगेति दाहोतः प्रलापश्चासत्तुमाः ३५ संध्यस्थिश्चलमस्वेदो दोषवर्जो विनि
ग्रहः दोषपाकेन तत्स्यारिप्रशमो मृदुताज्वरे ३६ इन्द्रियाणामथाग्नेश्च तद्देहो रोचकावपि सामज्वरे स्या
ह्येतानि ज्वरोपद्रवती स्यात्ता ३७ हृत्सासो बहुमूत्रत्वेन प्रवृत्तिर्विशो रुचिः पच्यमाने ज्वरे चित्तं ज्वरे गोधिका
तथा ३८ मलप्रवृत्तिर्हृत्क्लेषप्रलापः च सनं भ्रमः निरामेतुज्वरे गात्रलघुताज्वरमार्दवं ३९ दोषः प्रवृत्तिर्ह
त्साहः स्तृक्ष्णामत्वं च जायते साध्यो नुपद्रवो दोषपाकी स्यादल्पलिंगकः ४० असाध्यो धातुपाकी चैव दूर्युपद्र
वसंयुतः ज्वरस्य मोक्षकाले तु श्वासे विद्वेदकृज्जनं ४१ स्वेरो विसेजता कपोवैगंध्यां चाति तदुमाः त्रिदोषजे ज्व

हृदयं पीड्यते
चास्यतमुक्ते
रुचिनिर्दिशे
दिति ॥ ३॥

वक्त्रे मधुरता तं प्रादुरयो देष्टव्यं भ्रमः नवांशो च ते यस्मै
ग्लानितस्य विनिर्दिशेत् ॥ ४॥

रामः

२

रक्षतर्वेगे च धातुगे पिवा ४२ अथ माण्डवे तत्त्वान्यस्मिन्स्वरदर्शने नाशकाले दर्शयति दोषक्षीणोपि विक्रमं ४३ नि
र्वाणकाले दीपस्य प्रज्वलन्यधिकं शिरवा ज्वरं कैडितं ज्येष्ठं प्रस्वेरो मुखपाकता ४४ अन्नकांक्षा शिरःकंदूः सैवैद्युर्गात्रला
घवं ४५ अथ ज्वरारिणि ४ ज्वरो निहंति बलवान्गंभीरौ देह्यो रात्रिकः ४५ सप्रलापभ्रमश्चासः क्षीणश्च न हतान्तरः वि
संतस्ताम्यते यस्य सुरोते निपतितोपिवा ४६ शीतार्द्रितौ तत्स्वरश्च ज्वरेण धियते नरः ४७ केशाः सीमंति नो यस्य संक्षिप्ते विनते भ्रु
वौ तुलंति चाक्षिपस्मात्तं ज्वरं हंति मानवं ४८ यो हृष्टो मारुताक्षो हृदि संघातश्च लवान् वक्त्रेण चैवोद्धृतं तितं ज्वरो हं
ति मानवं ४९ हिकाश्चासत्सायुक्तं मूर्धविभ्रांतलोचनं संततो ह्वासि नं क्षीणो नरं स यैयति न्वरः ५० आरंभादिषमो यस्तु
शीघ्रमिंद्रियनाशकत स्तप्रभंती क्षावेगः ज्वरो मारयते नरं ५१ अतीसारो ज्वरो हिक्का हृदिः श्रलांगमेदं कसनश्च सनस
चापियस्य तं क्षीणमादिशेत् ५२ सस्माज्ज्वरसंतापतस्मा मूर्धवत्क्षयः विक्षेपणं च संधीनां वेगतं च परित्यजेत् ५३ ने
त्रे नीलाहोपीते कंठस्तु बुभुंरायते न जीवते ज्वरार्तं सुयस्य लक्षणा मीधं ५३ बहुमूत्रौ बहुश्चासीक्ता मोरोचकयोऽतः
हंतं द्विभुजो मनुष्यो यः सनुशीघ्रं जहात्यसत् ५४ अर्णो दिवसे नारी ज्वरार्तापुष्टमा पुयात् स्नानजीवेन्महाप्राज्ञाय स्याति
सरणं भवेत् ५५ ज्वरः पूर्वाह्निको यस्य शुष्ककासश्च राहणाः चलमांसविहीनश्च यथाप्रेतस्तथैव सः ५६ गोस्वर्गवेद

ज्योतिःभा.

नो यस्य स्वेदः प्रचवते भ्रंशं लेपनरोपसृष्टमुदलं भंतस्य जीवने ५० स्वेदो ललाटे हि मवान्नरस्य शीतारितस्येति सपि
 छिलस्य कंठस्थितो यस्य नयाति वक्षोन्नेयस्येति गर्हसमर्थः ५१ भ्रुकः स्वेदो ललाटे यद्यश्नयस्य त्वानुवधिः
 मुधे इत्याप्यमानस्तु सश्लोपि न जीवति ५२ यस्य स्वेदोति बहुलं पिच्छिलो याति सर्वतः ते गिराः सर्वगात्रेषु तदा
 मरणादिशेत् ५३ दाहः क्लमो गसदनं जडातिवे गोमूर्च्छा रुचिर्वदननिष्पसितं वमिष्य हिकारतिर्न च निशा
 शयनं ज्वरं स्यादेते त्रयो दशनरे किल मृत्यु कामे ५४ सम्यक् चिकित्स्यमानस्य विकारो यो भिबर्हते प्रक्षीणव
 लमांसस्य लक्षणं तद्वत्तयुषः ५५ प्रेतभूतपिशाचाश्च रसांसि विविधानि च मरणाभिमुखं नित्यमुपसर्पति
 मानवं ५६ तानि भेषजवीर्याणि प्रतिध्वंति यथा शया तस्मान्मोघाः क्रियाः सर्वा भवंत्येव गता युषः ५७ उत्तं च
 गगोप्येवं वदेत्सत्यं श्वासांतां कारयेत्क्रियां कराचिद्देवसे योगादृष्टारिषोऽपि जीवति ५८ इति ज्वरारिषा
 नि ४ इति कायस्य चामुंडा कृते ज्वरतिमिरभास्को ज्वरप्रमेदनामा प्रथमोऽध्यायः ॥ देवसरलेहस्ते क्लान्त
 शं परीक्षयेत् कारस्यो गुष्ठमूले याधमनी जीवसाक्षिणी १ वहते प्राग्मभ्यतोते पित्तश्लेष्मान्निःक्रमात् शीत
 ध्रामं दतिवक्राचक्रमत्यं गुलिपीडिता २ मिश्रासाहं दजाजेया सनिपाते तु सर्वगा नराणां दक्षिणे हस्ते स्त्री

रामः

३

जी २

मि

णां वामे विलोकयेत् ३ उद्वेगक्रोधकामेषु भयचित्तोरये तथा उल्लाशीश्च गतिर्नाशी भवत्येव न संशयः ४ अतिस्त्रीणां गतियोऽस्या
 रतिशो नाचया भवेत् न सानाशी भवेद्भ्यामत्यवेकं चित्तं बुधैः ५ मूलसंस्थानवलिताया बह्वकुल्यधिकं तद्दृष्ट्वा रिसायाति
 नाशी मृत्युभयं करो ६ ४ इति नाशी परीक्षा ४ रोगिणां कारयेद्वावं प्रातस्ते मध्यमं नयेत् श्वेतकाचमये पात्रे परीक्षेताथ
 पंडितः ७ वा । तेनीला रणारुक्षं पिते पीतोऽस्त्यलोहिते स्निग्धं शीतं धनं शुभ्रं मूत्रं श्लेष्म प्रकोपकं ८ मिश्रितं दुग्धं जैत्रं ये
 कृत्स्नं स्यात् को निपातके याम्यरिक्कोरातो न्यत्र शुभं रंतैल संपर्णं ९ कुलभृतं प्रेतक्षेत्रवाच्यो मेयसमात्तजाः पूर्वादिषु ।
 क्रमादेषां स्तेलविंदु प्रसर्पणात् १० जालनी सदशे प्रेतस्त्रिकोरो शाकिनी मता कुलदेवी नराकारे केवले मंडले शुभं ११ अ
 जीर्णान्मलबंधाच्च तैलं तिष्ठति विंदुवत् निमज्जति यदा मूत्रे भ्रमे दानैव संपर्पति १२ तदा निष्टं रोगिणां स्तुजानीया नानात्र संश
 यः प्राप्ताद्या मरुच्छत्रपताका हंसहस्तिनां १३ वषवाजि सरोजा नामाकारां शुभं सचकाः शृगालहस्तकूर्मा हिलुला य
 खरदंष्ट्रिणां १४ काकोष्ठकृकला सानामाकारा मृत्युसचकाः एकादि मार्गना नास्ते विशिरस्को नरोथवा १५ दृश्यते वा
 विलीयेत तैले तं परिवर्जयेत् धाराश्वेताप्युभास्ते या पीता धारा तदा ज्वरः १६ दीर्घरोगप्रसारका रूक्षा मृत्युभयं करो ४ इति मूत्र
 परीक्षा ४ उद्वेगप्रवृत्तिश्च निर्वानिलयेच्चरी गुरुस्मासि च ये शय्यां ध्याते प्राक्क्षिरसं स्वपेत् १७ नवमर्त्तने काथ्य

ज्व-ति-भा-

यथा रोषं जलं ततः शीतं कृत्वा तु पेयं स्यादन्यथा रोषदाहकं १९ तस्मात्तु ज्वरं प्रादुर्बुधाः सप्तदिनावधेः मध्यं द्वावशरात्रं
तु पुराणमतउत्तरं २० तस्मात्तु ज्वरे कर्तव्यं क्रोधाद्यनुचरीतत्वं परिषेकावगाहं श्लेहासंशोधनानि च २१ स्नानाभ्यंगदि
न स्वाप्रशीतव्यायामयोषितः कषायगुरुभक्षणादि विशेषेणानवज्ञकं २२ अनवस्थितरोषाग्नेरेभिः संक्षिप्तो ज्वरः
गोभीरतीक्ष्णावेगित्वं यात्यसाध्यत्वमेव च २३ शोषद्वर्दिर्महोमूर्च्छाज्वरस्तस्मात्तथा रुचिः प्राप्नोत्युपद्रवनेतान् क्रोधा
दीनादिमेव नात २४ आमाशयस्थो हृत्वाग्निं सामो मार्गान्निधापयन् विदधाति ज्वरं रोषस्तस्मान्नुर्वैतिलैश्चैव २५
बलाविरोधिना चैनं लेबनेनोपपादयेत् बलाधिष्ठानमारोग्यं तदर्थो यं क्रियाक्रमः २५ आमेन भस्मनेन गन्धैश्च ले
बनेन विषयते तस्माद्दोषपचनान्ज्वरितानुपवासयेत् २६ न जीर्यत्योषधं यस्मान्ज्वरार्तस्य विनाग्निना तस्मान्
दद्याद्दोषज्यं लेबनं तु प्रयोजयेत् २७ वयोरोषं बलं कालं प्रकृतिकारणं तथा विचार्य लेबनं कार्यं ज्वरितस्य ज्वरापहं
२८ आहारं पचते वह्निर्दोषान्पचति लेबनं रोषैर्विहीनोधातेश्च प्राणास्तेषां क्षयेन त्वा २९ एकएत्रे त्रिरात्रे वापंचरा
त्रमथापि वा सप्तरात्रं न वश्यामानि शास्त्रे कादृशापि वा ३० लेबनस्य कृतः कालो रोषस्यानुसारतः रोषाणामेव सांशक्ति
लेबने या सहिष्णुता ३१ न तु रोषक्षये कश्चित्सहते लेबनादिकं सप्ताहेन तु पच्यंते सप्तधा तु गतामलाः ३२ निरामः स्यादतः

रामः

प्रोक्तो ज्वरः प्रायोश्मेदनि जीर्णतामविपर्ययात्स प्रराजानुलंबनात् ३३ लंबनं मात्रया कार्यं सामेतीवैकफज्वरे अतो सा
रेण जीर्णोचतात्वाद्येष्वलाबलं ३४ नलंबयेन्निरामेतु ब्रह्मातैश्च वातिनं बालं ३५ कृशं स्त्रीणां तस्यानुरमति सुधं
३५ गुर्विणीं सुकुमारं च भीरुं मूर्खानि लंजनं कामक्रोधभयाद्यांश्च भूतभीतिभयान् च ३६ तहोतुज्वरे सर्वं लंबनेन
सयं नयेत् लंबनेन स्त्रिये होषे धीमे नोत्पादये सति ३७ स्वास्थ्यं शुतुद्रु रूचिः पक्तिर्वलमोजश्च जायते सुलंबितं नरं
विद्यास्तुतिपासा सहं लघुः ३८ स एवमारुतविस्मयं क्षामं ~~स्यान्मध्यं चिते वाथा विडुं चो हस्तारुचिः ॥~~

३९ गतकमरुजो भूतानि नैरियाणां प्रसन्नता अनिलंबनानुभवाद्याः प्रभवन्ति सुपटवाः ४० तं शानि प्राभ्रमो म्हा
निरुक्ता दोषबलसयाः ४१ इति ज्वरतिमिरभास्को नादिकादि प्रभेदकयने नाम द्वितीयो ध्यायः ४२ मरो ज्वरे लघौ देहे
प्रचलेषु मलेषु च पक्वं दोषं विजानीयात्तदा देयं हि तीक्ष्णं १ स प्राह दोषधं केचिद्वाहुरन्ये दशाहृतः केचिन्नृध्वन्नभुक्त
स्य योज्यमासौ त्वरो न तु २ तिक्तपित्तहरो देयः कटुकः कफनाशनः पित्तकोष्ठाहरो पेषः कषायोनचरो रसः ३
नवज्वरे मलं हृद्धानीत्वा विषमतो ज्वरे हृत्ता समरुचिं हिक्वा कषायो जनयेद् रसः ४ त्रैष्यप्रायो मरुत्पित्ते वासं
तः कफमाहते मारितो योगवाहित्वा कफपित्ते तु शारदः ५ धातुः सप्तविधः प्रोक्तः पाचनशमनस्तथा दीपा

श्रीगुरुः

५

ज्व-ति-भा-

न-लेदोभेदीसंतर्पणविशेषतो पाचनोर्ध्वशेषीचशोधनोर्ध्वशोशकः लेदनश्चतुर्शः स्याच्छमन
श्चाष्टशेषितः ७ दीपनीयोर्ध्वशोशश्चतर्पणश्चसमोशकः विशेषीषोर्ध्वशोशश्चतुर्नः काथंनशोषयेत् ८
पाचनोपचनेदोषान्दीपनोदीप्यतेनलं शोधनोमशशोधीस्याच्छमनःशमयेज्वरान् ९ तर्पणस्तर्पयेद्वात
नलेदीहृत्लेदकारकः विशेषीशोषमाधनेजात्वाकालंनियोजयेत् १० निशासुपाचनोदेयः पूर्वाह्नेशम।
नस्तथा दीपनश्चापराहेतुकल्योतर्पणभेदनौ ११ प्रभातेशोषतोदेयः लेदकहृत्तत्रके तस्मादादौप्रदेये
तुपाचनंनुदिनत्रये १२ शमनीयंप्रदेयंतुपंचरात्रंतथोपरि शोधनंदीपनीयंचरकरात्रंप्रदापये १३ धाथ
पानेकमोमूर्खवैकल्यंचप्रदृश्यते वमनंचहोतेप्रोक्तंशमनंपथ्यकोपनं १४ उत्तमस्यपलंमात्रामध्यमस्य
पिबुत्रयं जघन्यस्यपलार्धं तुस्नेहकाथोषधेषुच १५ चतुर्गुणाम्दीप्तेकठिनेष्टगुणोजलं कठिनात्कठिनेदेयं
उधैःषोडशिकंतथा १६ अनुक्तौतुप्रमाणास्यमहादिप्राच्यसंहतौ जलमष्टगुणंदेयमयंसाधारणोविधिः १७
लवणं जीरकंक्षारंगुगुलुंचशिलाजतुं हिगुत्रिकटुकंकाथेप्रक्षिपेच्छातामात्रकं १८ हतंतैलेगुंक्षीरमाद्रं
कंमूत्रकादिचूर्णकल्पादिकंकाथेकर्षमात्रंनुनिक्षिपेत् १९ चतुर्भागावशिष्टेवाप्यष्टभागावशिष्टकं वयो

रामः

५

होषामयाग्न्यादीनीस्यमात्राप्रकल्पयेत् २० धृतं तैलं च पानीयं कषायं व्यंजनार्थकं पक्वं शीतं पुनस्तप्तं तत्सर्वं स्याद्विषोप
मं २१ नोश्नेधयेत्कृतं काथं स्थानान्नान्यत्र चालयेत् नस्थापयेत्प्रदेशे न्येन च भूमिगतं नयेत् ॥२२॥ विरीर्यते च पतति स्फु
टति काथभाजने तदा निष्करः काथो न दोषशमनाय न २३ तत्रोपविश्य विश्रम्य प्रसन्नवदने सराः काथं तं दे म
जननम् झाजनपरिस्थितं २४ पिबेत्पूर्वान्नो रोगी विधाय स्वस्तिवाचनं धत्वेन रिरिवोदसं काशिराजमथाग्निं २५
अच्युतं चामृतं चैव स्मरेत्त्रैष जपकर्मणि २५ ब्रह्मरक्षाश्चिह्नं नृभवं शर्का निलानलाः अपयः सौषधिग्रामाभतसंघा
लुपांतुते २६ रसायनमिव र्षीणां देवानां मम तं यथा सुधैवो न मृगानां भेषज्यमिदमस्तुते २७ पानपात्रमधः कृत्वा पश्चा
दुत्तानतां नयेत् नपि वेच सरां वा रितो बलादि न भक्षयेत् २८ औषधशेषे भुङ्क्ते पीतं च तथोषधसंशेषेने न करोति गदे
पशमं प्रकोपयत्यन्यरोगांश्च २९ शुष्के नूवीनं द्रव्यं च योज्यं सकलकर्मसु पुराणांश्च पुरोयुक्ता आसवाधातवोरसाः ३
अनुक्तमपि पुक्तं यद्रव्यं गृहीतवृद्धिमान् व्याधेर्न युक्तं यद्रव्यं गुरोक्तमपि तत्पजेत् ३१ तथा चोक्तं अतिपातिषु ।
रोगेषु नेहे द्विधिममुं भिषक् प्रदीप्रांगारवच्छिन्नं तत्र कुर्यात्प्रतिक्रियां ३२ लंबने पिक्तं ते सम्यक् दृष्टे लोहितलसरो ज्वरो
यदि न यात्यस्य तं पेयाभिरुपाचरेत् ३३ लंबने स्वेदने कालो यवागस्तिक्तकोरसः मलानां पाचनानि स्युर्यथावस्थं न

च. ति. भा.

मेगावा ३४ मुद्रान्मसरोश्चराकानुलथान्मकुचका न्यानचपूषहेतन हितानिहाहविहिताचपेयादेयायवागरेण
पाचनेः स्वेः ३५ अथमंडः मंडश्चतुर्गुणोतोयेसिद्धोपसिद्धकः पंचकोलकराग्राह्याधान्यकेनचसाधितः ३६ मंड
स्त्रिदोषशमनपरमद्वरपाचनः वायुमंडः कषायोष्णविदुधानाहृत्लजितः ३७ पाचनोदीपनोग्राहीपित्तश्लेष्मानि
त्नापहः वातेवासकफपित्तसामेवातराज्वरे ३८ वायुमंडप्रशंसतिपटोलमगधान्वितं रक्तशाल्युद्रवोमंडोग्राही
मधुरशीतलः ३९ प्रमेहमस्मरीहेतिवातलः पित्तवाहणः ४० अथपेया पेयासिद्धि^{गालियुक्ता}युतासिद्धाचतुर्दशगुणोभसि पेया
लघ्वीहिमाज्जानिपिपासाश्चप्रमप्रणतः ४१ स्तेभातिसारेहौर्बल्यकुक्षिरोगज्वरापहा दीपनीपाचनीदोषमलस्ते
सनुलोमनी ४२ त्याज्यवीतंडलीयाद्यात्तातापेयाविशिष्यते अथविलेपी विलेपीधनसिद्धास्यासिद्धातोपेचतु
र्गुणो विलेपीदीपनीहृद्याग्राहिणीश्चतुष्पापहा ४३ लघ्वीस्वादुरसानित्यस्तेहनायोपयोगिनी वल्ल्यासंतर्पिणी।
पथ्यात्राणश्रुत्यक्षिरोगिणी ४४ अथयवाग यदुर्गोभसिसंसिद्धायवागविहलद्रवा भागैकचभवेतक्रंदिभागेन
जलेक्षिपेत् ४५ पंचकोलेचधान्यंचिपुकाचैतैश्चतुर्दुलान संसिद्धाशिथिलाकिंसित्सायवागनिगद्यते ४६ यवाग
ज्वररस्नातिसारधौवस्तिशोभनी मदात्ययेमद्यनित्येग्रीष्मेपित्तकफाधिके ४७ ऊर्ध्वेगोरक्तपित्तेचयवागरहिता

रामः

६

श्रीभारतीनेषी

ज्वरे तत्र तर्पणमेवाग्रे प्रदेये लाजराकुम्भिः ४८ ^{तो} अथ यः अष्टादशगुणो तोये श्वरो यः स शिबिजेः दोषदूष्यादिवा
लतो ज्वरः कायसाधितः ४९ मुद्गाद्यैर्लेख्यो यः सर्वज्वरहरामताः देकसावर्शिकाः सर्वसाधिता लवरोदकैः
५० अस्लेहज्वरोगो यः देक इत्यभिधीयते यः स तु रसः स्वल्पमात्रः स ज्वरनाशनः ५१ यस्माणा मुत सोमो द्वापद्यो
हयो निदीपनः शीतलो मधुरः पथ्यो वलासे पित्तलोहिते ५२ तद्ग्राहज्वरसंशुद्धव्रणजत्रु रोगिराः लेखिता य
हिता पेया यथा स्वेपाचनैः कृताः ५३ पंचकोलकसंमिश्रय वा गरमं व्यलंघिते अतिलंघिते न रं दृष्ट्वा तस्य संतर्प
णं हितं ५४ आजं दुग्धं गुःपेयः पानाय ज्वरशान्तये पथ्यं देयं हि कोष्ठाग्नेर्न दातव्यं मृषा पित्तनां ५५ अरुचौ य
त्कृतं पथ्यं - तत्पथ्यं ज्वरकृद्भवेत् स ज्वरं ज्वरमुक्तं वामानवं निरुपद्रवं ५६ देशकालोचितं पथ्यं दिनान्ते भोजये
त्स्रुः विनापि भेषजैर्व्याधियथा देवनिवर्तते ५७ न तु पथ्यविहीनस्य भेषजानां शतैरपि अन्नं काले हितं चा
सौ प्रदेयं दंतधावनं ५८ यो यद्भ्रूरसस्तस्माद्विपरिणंतु योजयेत् ज्वरे प्रमेहो भवति स्वल्पैरप्यवचेष्टितैः ५९
निरन्नं भोजयेत् तस्मान्मत्रोत्सर्गं च कारयेत् ज्वरितो हितमशनीयाद्यद्यप्यस्याहचिर्भवेत् ६० अन्नकाले
सुभुंजानः स्त्रीयते म्रियते पित्वा उदीर्णा दोषस्वल्पाग्निरश्नानुहविशेषतः मुच्यते सदसा प्राणैश्चिरं क्षिप्य

तिवानरः ६२ शस्तेसुलेधितस्याहोविधायकवत्नग्रहं लाजसैकुपयंस्यात्सैंधवेनसमायुते ६३ तच्चजीयेत्ववि।
 ध्वेनज्वरीजीवेनदाध्रुवे जीरणीनारक्तशालीनांज्वरघ्नकायसाधितः ६४ प्रत्युतश्चोरनोदित्तिः कार्योयषादिकोपिवा त
 च्चजीयेत्वविध्वेनज्वरीजीवेनदाध्रुवं ६५ सिद्धं दशागुणोत्तेयेतेदुलेभ्यःपरिस्तुते भक्तमन्त्रेनूरमंधोभिस्सादीदिविरोद
 नः ६६ लाजौदनोलघुःशीतः कपधोदीपनः परं निद्रास्विकरोहयोमधुरहपित्तनाशनः ६७ श्रुतश्चैकदित्रिवारंल
 घुविधाययोत्तरं तपेणोमज्जलोहयोमेघाश्मानिलनाशनः ६८ अप्रत्युतश्चोआहीमधुरस्तपेणोगुरुः क्षयरो
 गहोयष्योवातश्लेष्मविवर्धनः ६९ शिविजैर्निसुरीषदुष्टैः सपसुसपकः सपसुसुतैर्निरोपघ्नं व्यंजनं चैव सर्पिषा
 ७० धातुवद्विकारंश्रेष्ठं वंहरांवलवर्धनं चर्णयवानोभयानांनिसुषाणां चराक्रवः ७१ राक्तबोमेदनास्सावा।
 तलावल्यतपेणी भृष्टशाल्यादिजालाजाधानाभृष्टयबोद्धवाः ७२ लाजाः कषायमधुरादीपनालघवोहिमाः
 मेहोमेहकफप्रासच्छर्दिदृष्टारपित्तनुत ७३ अंगारमंडकोहयोदीपनोस्विकारकः त्रिदोषघ्नो लघुग्रीही ज्वरघ्नः
 स्पर्शितः परं ७४ अथशाकानि पटोलीवासुकोमेयीविंवीचशतपुष्पिका तेदुलीयः कर्कटं च शाकायै बालमूल
 कं ७५ कर्कोटकं काखेलेनार्त्ताकं निंबपक्ष्मवाः कुसुमानिकटिः च शाकायै ज्वरिणां हितं ७६ अथमांसानि

त्वांके कपिंजलेरेतोः एषंते शरभैः शशैः ^{सावर} कालपुच्छैः कुरंगैश्च मगमातभिरेव च २२ अत्यंतलघुभिर्मसैर्जंगलैश्च हिता
 रसाः पिशितेन सृष्टेन कृतो मांसरसोरसः २३ दृष्टो मांसरसो बल्यः प्रीरानः प्राणावर्धनः वातपित्तभ्रमश्चासकासस
 यनिवहेणः २४ प्रशस्तो ब्रणायुक्तानां शुद्धानां शुद्धकांसिराणं सप्त्योजस्वरहीनानां न्वरक्षीराक्षतोरसो २५ भस्मवि १
 क्षिप्रसंधीनां दृष्ट्यायुः श्रवणार्थिनां ^{अधिकार} आप्यायनः ^{रहकार} संहननः शृङ्गौजो बलवर्धनः २६ कुकुरांश्च मयूरांश्च तित्तिरक्रौंच
 वर्तकान् गुरुलान्वा नशंसंति ज्वरे केचिच्चित्सकाः २७ लंघनेनानिलबलं ज्वरे यद्यधिकं भवेत् भिषद्वात्राविकल्प
 तो रघातानपि कालवित् २८ अन्यानि तक्रसिद्धानि रुच्यानि व्येजनानि च कषायपानपथ्याद्यैर्दशाहमति लंघिते २९
 सर्पिरेयं कफे मंदे वातपित्तोद्भवे ज्वरे उद्गारश्चुद्धिरुत्साहो वेगोत्सर्गे यथोचितः ३० लघुतास्तु त्रिपासा च जीर्णाहारस्य स
 क्षराणं उल्कां बुबानुपानार्थं नृषिनाय प्रदापयेत् ३१ मद्यं वामघसा त्स्याय सस्नेहाय यथावलं मद्यं पुराणं मंदाग्नेर्यदि
 वापहितं हितं ३२ अथ तक्रपानं वाते म्लैसंधकोपे तं पित्ते स्वादु सशर्करं व्योषश्चारयुते तं कफारोचकपीडिते ३३ सा
 तन्यात् स्वादुभावाच्च पथ्यं देष्यत्वमागतं कल्पनाविधिभिस्तैस्तैः प्रियत्वं गमयेत्पुनः ३४ दोषधानुमलक्षीणो बलक्षी १
 णो पिवानरः स्वयोनिवर्धनं भोक्तुमन्नपाने प्रकांसते ३५ यद्यदाहारात्तां हि क्षीणो प्रार्थयते नरः तस्मै तत्तत्परातव्यं तत्तत्

तां बुविश्वाहकाथोवाच नमोस्तुतेः १ सर्वज्वरकफातंकभेदी दीपनपाचनः ज्वररुध्रमसंमोहधूमकासकनाशनः १० आ
 मलक्षभयाकृत्वाकाथोवृषसचित्रकः सर्वज्वरकफातंकभेदी दीपनपाचनः ११ सजीरसंधोपेतं रणोवाउस्ववारिभिः च
 क्षुण्णदीपनं वृषोक्तफारोचकनाशनं १२ मुस्तयेथौषधिद्विजाकिरातैः पंचतिक्तकः काथोहंतिश्वासकाथोपुंसा मष्ट
 विधंज्वरं १३ किराताठविषाग्नेगोकाथोऽष्टावशेषिकः सस्वेदंसेनिपातंतुनाशयेनात्रसंशयः १४ द्विजौषधाहकैति
 क्लेधन्वयासेरजोवृषः एषसज्जामतोनामकाथोऽष्टावशेषिकः १५ सर्वज्वरहरं वस्येकवायममृतोपमं त्रिकर्षं पंचक
 र्षं वासप्रकर्षमथापि वा १६ एषां संशमनार्थं तु देयं स्यान्नवकार्षिकं त्रिकर्षं तु पटोले च मधुकं भद्रोहिणी १७ एत
 देवसत्तुदीप्तात्सामयं पंचकार्षिकं सनिवपत्रं सोशीरं वजेयं सप्रकार्षिकं १८ त्वकात्रं सप्रपणीषपलेनारग्वधस्य च
 सन्निपातप्रशमनं विजेयं नवकार्षिकं १९ एतदेव कषायं तु सर्पिषा सह संयुतं वातपित्तसमुत्थानं ज्वराणाममृतोपमं २०
 मुखोष्णवर्णोऽद्याह्यतश्चेष्टोऽवेज्वरे शर्करा संयुतं पीतं पित्तज्वरविनाशनं २१ सौत्रेण सह संयुक्तं कफज्वरहरं परं गो
 मूत्रेण समायुक्तं सन्निपातज्वरपहं २२ नवकार्षिकं इत्येष ब्रह्मणा भाषितः स्वयं ऐंद्रीतिक्तात् वृत्त्यया कुबेरे लेप
 कोस्तुकेः २३ आमज्वरे त्रिदोषे च रणोनाहोऽहार्तिजित कटुफलं पौष्करं कृष्णं गीचमधुना सह २४ कासश्वासज्व

श्रीगुरुः

२

ज्व-ति-भा-

मदु-आ

सेतजीरा

धूमेतिजापाठः १

रहरः श्रेष्ठोलेहः कफोतकृत कस्यामधुकिरातानो कणा मधुकेसारयोः कणागोमूत्रकृत्स्नानां लेहो न स्यां जने क्रमात् २५
कुलस्य माषानि स्यावमुद्राटो विपाचितः यस्य सर्वज्वरहरो दोषकपाचनो लघुः श्रेष्ठश्चोदचिकित्सा दंगमर्दमया
हिव २० इति पेचामृतो यः क्वामाने निरामे वा भैषज्ये दापयेत्कचिर कचिरामज्वरे प्रोक्तं सारसं शुद्धं संमतं २१ भवेत्समं
सतसमुद्रफेनं हिं गलगंधं परिमर्दयामं नवज्वरे वक्ष्युगं त्रिदोषमाद्रो भसा यं ज्वरधूमकेतुः २२ श्रुते त्रेदं कं धाश्च मवस्त्रिजा
नो कृमांशकाः तत्तुल्यसितया युक्तं स ^{वे}सं चर्णयेत्कृती ३० ताम्राक्षमस्य पिप्पलेन भावयेच्च त्रिवारकं पीयूषसं दरीनामा गु
रिका वस्त्रसंमिता ३१ देया ईकरसेनाथ नवज्वरविनाशिनी पथ्यो दद्यात्कृमिकं दिनांते ज्वरितो भिषक् ३२ शीतोपचारे वा
तारिविद्व्यादोषधाकुले रसंगंधं विषं ताम्रं जेपात्वे हिं गुलंतथा शुटी वस्त्रमिता सौद्रयुता सर्वज्वरापहा ३३ इति श्रीज्वर
तिमिरभास्करे साधारणज्वरचिकित्सानामचतुर्थोऽध्यायः ३४ अथ वातादिज्वरत्रितयस्य लक्षणं चिकित्सा च ४ तत्र
वातज्वरः ४ कदुतिक्लकषायैश्च हसव्यायामजागरे वेगसंधारणैः शोकचिंताद्यैः कुपिते नितः १ जंभाकंपोरोमहर्षो
विष्टारो धोविनिद्रता भ्रूशिरो हनु कण्ठो रूक्षं खस्त्रेधवस्त्रिषु २ वंक्षरो च रुजाध्याने पिडिको दृष्टने श्रमः सप्ततापा।
दयोः शुष्ककासश्चैव दिनांतके ३ रुक्षधूम्रा रूपा त्वग्निद्वन्द्वं नखमूत्रमुखाक्षितः जिह्वा धूस्रा त्वग्निना कषायविरसे

रामः

२

मुखं ४ मुखशीतोस्ततास्पर्शेशदेवाचालतापिच सर्पवद्धक्तानाडीजेयं वातज्वरं गितं ५ पानीयं पादहीनोऽस्त्रं पे
 यं निःस्पृष्टं तं त्यजेत् तदेव विषवद्भेयं शीतमुष्णं कृतं पुनः ६ सूर्याग्निं तं प्रेतोऽष्टाशमस्वर्गारूप्याय सादिकैः ७
 स्त्रीकृतं जलं पथ्यं दोषतृकाशजिह्वुः ८ वलं यत्नेन संरक्ष्यं लंघनं घडं मत्तं न लंघयेन्निरामं तु शुद्धमाह
 तरो मीणां ९ युक्तं लंघितं लिङ्गैस्तु तं पेयाभिरुपाचरेत् कुक्षिबन्धि शिरःश्लेष्मद्गोक्षुरसाधिता पेया वात
 रूजार्तस्य सोऽस्मादेयाभिषग्बैः १० पिप्पली पिप्पली मूलयवानीच साधिता र्पयेच्च यवागं वामाहता
 घनुलोमनीं ११ चविका पिप्पली मूलं द्राक्षा मूलकनागैः कोष्ठे विवंचे स हजेयेयेयं परिकीर्तिता १२ मसर
 मुद्गगोधूमकुलत्थेर्लवणैः कृतः यथो वातज्वरं हन्ति मुद्गामूलकजोपिवा १३ अथ पाचनं शुष्कं म्लो ग्राय
 वान्यश्च बह्म पंचमूलकं क्षिन्वाग्रं थ्योषधं वापि पाचनं वातिके ज्वरे १४ अथ शमनं क्षिन्वाग्रं थ्योषधं बह्मस्य
 शैः काथो वातज्वरं जयेत् किराता मूलतोदीच्य बह्मी इय गोक्षुरैः स स्थिरा कलरा विश्वैः काथो वातज्वराप
 हः १५ पंचमूलो वला रासा कुलत्थेश्च स पौष्करैः पर्वभेद शिरः कं पयुतं हन्यान्मरुज्जरं १६ गुडची सारिवा द्रा
 ष्ठाशत उष्णा पुनर्नवा कषायः स गुडः स यो वातज्वरविनाशनः १७ दधी वला गोक्षुरकं पचेत्पादवशेषितं स

अमिलवेतप

ज्व. ति. भा.

कृण्वतसंयुक्तं पिवेद्यतज्वरापहं १९ सतावरीछिन्नरुहाखरसो गुडसंयुतः वातज्वरं हरेत्तृणैः केवलं वा मत्तार
 सः २० कनीयपंचमूलोत्थो यद्वा वासामृतोऽवः अथ स्वेदने कार्या सा स्थियवैरंडवर्षाभूतिलसर्षपैः
 छत्राऽतसीकांजिकैश्च स्वेद्ये वातार्तिनाशनः २१ स्नोतसामाद्र्वं कृत्वा नीत्वा पावकमाशयं हित्वा वातकफ
 स्तंभं स्वेद्ये ज्वरमपोहति २२ अथ शोधने तु वृत्तैश्च वृंष्टीनां चूर्णमेव पिवेन्नरः वातार्तिं तोविरेकाय
 जोगलानोरसेन वा २३ शर्करा द्वादशमाभ्यां च द्वादशमयोक्तया वैरस्ये धारयेत्कल्कं गंडूषं च यथा हि
 तं २४ क्रियाया लुगुणालाभे क्रिया मन्यां प्रयोजयेत् पूर्वस्यां शोतवेगायां न क्रिया संकरोहितः २५ य
 द्भिः केचिद्दोरात्रैः केचिदष्टभिरेव च इच्छंति मुनयः प्रायोरसानां परिवर्तनं २६ परिवृत्यारसस्यैव शोतवे।
 गा क्रिया भवेत् गुणालाभे पिकर्तव्या विश्रामांतरिता क्रिया २७ सेवान्याया भवेत्तस्मात्पूर्ववत्संकराद्वयं
 २८ अथ रसादिना वातज्वरचिकित्सा पारदं ^{त्वपरिष्ठा} सकेतालं तु ^{सोहाग} त्वं टं कणागंधकं सर्वमेतत्समं शुद्धं कारवे
 ल्याद्रवे हि नं २९ मर्दयेत्तेन लिप्त्वा च ताम्रपात्रोदरं घर्षेत् अंगुलार्धमानेन तं पचेत्सिकता रूये २९
 यन्नेयावत्पुटं त्येव ब्रीहयस्तस्य पृष्ठतः ततः सुशीतलं ग्राह्यं ताम्रपात्रोदरादुद्धे ३० तत्समं मस्चिंद

रामः

घातसर्वमेकचरणयेत् शीतभंजीरसोनामहिगुंजोवातिकेज्वरे ३१ दातव्यः पर्णखंडेन क्षणान्नाशयतेज्वरे हिं गुल्मे
 चविषेक्ष्माहिगुंजोमस्तुनासर ३२ सद्योवातज्वरे हंतिरसोयं हिं गुल्मेऽप्यरुः इति वातज्वरचिकित्सा ४ विहादित्ववै
 स्तीक्ष्ण्योः क्रौंचतैलसुरातपैः उपवासास्तदध्यायेः पित्तं कुप्यति देहिनां ३३ भ्रमः सेशोरतिर्मूर्च्छाकोठोसकृष्टीवनंम
 दः सारतर्छर्दि वैगंध्यं शीतेष्वाचमुद्गुम्हः ३४ प्रलापो घ्राणाकंठौ मुखपाकोक्षिसाश्रुच पीतं वा हरितं त्वद्विद्वि
 नखमत्रमुखाक्षितु ३५ जिह्वापीतातिरक्तावामुखंतिक्तं तु शेषयुक् स्पर्शेदेहो भवेदुष्णः शब्देऽस्यात्स्युटवक्रता ३६
 नाशेपित्तज्वरे काकभेकलावकगामिनी जलमर्द्वावशिष्टं तु घण्टादिगणैः शृतं ३७ शीतं स्तोके प्रदातव्यं पित्त
 श्लेष्मरुदन्यथा ऊष्मापित्तादृतेनास्ति ज्वरो नास्त्युष्माणाविना ३८ तस्यात्पित्तविरुद्धानित्यजेत्यिनाधिकेथिकं
 पित्तज्वरेणानौब्रेण दसमानस्य देहिनः प्रवातमंदिरस्यस्य कुर्याच्छीतादिकाः क्रियाः ३९ बलाविरोधिनं कार्यं लंघ
 नेतु दिनत्रयं केपि पित्तेन संसेति पेयाद्यैः समुपाचरेत् ४० पित्तश्लेष्मसंसिद्धापेयापित्तज्वरे हिता अम्लामित्तापी
 तामेव दादिमास्तं ससैधवं सृष्टविट्पैत्तिकेवापिसितां मधुयुतां पिबेत् ४१ दाहार्दितमक्षामं निरन्नेनैस्त्रयोदितं
 शर्करामधुसंयुक्ते पाययेत्त्राजतर्पणं ४२ सुदुग्धोदोनोदेयः सितयापैत्तिकेज्वरे मुद्गानामंजलीचूर्णं ज्येष्ठीम

सततं यः पिबेत्तोयं नरभ्रमभिगच्छति पुनः प्र
 कोक्षते तोयं तेन ह्यार्दितमादिशेत् ॥ २ ॥

श्रीगुरुः

११

च. ति. भा.

धुकसाधितं ४४ पाकं शीतकषायवापिवेत्तित्त्वरापहं अथपाचनं कलिंगंकफफलं मुस्तं पाठाकटुकरोहिणी प
कंसशर्करापीतपाचनं पैतिकेज्वरे ४५ अथवापाचनं प्राक्षापटोलं सकिरातकं सधनयासेभ्रनिंबं मुस्तापर्वटकं
तथा ४६ किराततिकं ह्रीवेरमामलकाफलं मधु ज्वरघ्नं तत्पीवेच्छीतं पाचनं पैतिकेज्वरे ४७ अथशमनं वि
श्रांबुपर्वटोशीरघ्नचंदनसाधितं दद्यात्सुशीतलंवारितच्छर्दिज्वरदाहनुत ४८ पादशेषः कषायः स्याद्यः
षोषेऽगुणोभसि कथितोतः षडंगादिर्न निषिद्धो नवज्वरे ४९ यदप्यस्य तशीतासुषडंगादिः प्रयुज्यते कर्षमा
त्रततोद्भयोसाधयेत्यस्यिकेभसि ५० अर्द्धं सतं प्रयोक्तव्यं पानेपेयादिसंनिधौ ५१ अथषडंगादिः किराताम्ला
मृतोशीररजःशीतादपप्लवकैः काथोबम्योधट्टासपित्तकैदक्तमापरः ५२ गुड्डीमुस्तधान्याकं मधुकं कटुरो
हिणी तस्माश्चलाहचिच्छर्दिपित्तज्वररोगाः ५३ मधुकं त्रायमाणं तु पिप्पलीमूलमेव च किराततिकं केनि
क्तामुस्तकंसविभीतकं सशर्करापीतमेतत्पित्तज्वरनिबहं ५४ गुड्यामलकैर्युक्तः केवलौ वापि पर्वटः पित्तज्व
रं हरेत्तर्णोदाहशोषभ्रमान्त्रितं ५५ पटोलपत्रनिःकाथो मधुना मधुरीकृतः तीव्रपित्तज्वरामर्दी पानात्तदाहना
शनः ५६ श्रीपर्णीचंदनोशीरपरूषकमधुकजः शर्करामधुरोहंति कषायपैतिकेज्वरे ५७ उद्वंशशिपाछिञ्ज

रामः

११

समतापैतिकेज्वरे पयोलेन्द्रयवकायः समधुः पित्तनाशनः ५८ चंदनोशीरहीवेरमुस्तालोहितपपैदैः चंदनादिर
यंकाथोदाहज्वरविनाशनः ५९ इतिलबुचंदनादिः मलयचपिबुविष्णुबालकंप्रकंचनलहकडमुस्तासारिवा
हारहृग अतिविषयवयष्टीकल्पितस्तल्पभागोहरतिगुरुवपीजचिन्नसंतापमूर्च्छा ६० इतिवृक्षचंदनादिः अथ
शोधनं सखेउंचतवचूरीपित्तैर्विरेचनं द्राक्षाकारज्वधंचर्मकाथस्तिक्ताभयान्नितः ६१ सशोषभ्रमनरामूर्च्छा
पित्तज्वरप्रलापचतुर् द्राक्षाभयापपैरकावृत्तिक्ताकाथंससम्पाकफल्तंविदध्यात् प्रलापमूर्च्छाभ्रमदाहशोषंतस्त्रा
न्वितेपित्तभवेज्वरेच ६२ अथरक्तपित्तज्वरः भूनिंवातिविषालोध्रमुस्तकेन्द्रयवामताः वासकंजागरंविल्वं क
षायोमाक्षिकान्नितः ६३ आसंकाशंचविडेरंरक्तपित्तंज्वरंजयेत् हीवेरंचंदनंधान्यंप्रकंयाषिकामता ६४ वृ
षोशीरयुतःकाथःशर्करामधुसंयुतः रक्तपित्तंजयेत्युग्रंतस्त्रादाहज्वरापहः ६५ आटरूपकमहीकापण्याक्षा।
थसशर्करः मधुमिश्रःश्वासकासरक्तपित्तज्वरंतक्त ६६ वृषपुष्पछर्दिरसःशर्करामधुसंयुतः रक्तपित्तज्वरंरंति
श्वासकाशंचकामला ६७ पीत्वासशर्करंक्षौद्रंचंदनंतंडुलांबुना दाहतस्त्राप्रमेहेभ्योरक्तश्रावात्प्रमुच्यते ६८ स्वर
सोमातुलंगस्यसंयुतोमधुसर्पिषा तालुशोषेप्रदेयोयंमूर्च्छिदेयःससैधवः ६९ पथ्यातिलवृतक्षौद्रैर्लेपोदाहज

ज्व-ति-मा-

रापरः कासासक्वित्रवीसर्प्यासानहंज्वरानां ७० हरीतकीप्रियंगुश्रपिपलीलोभ्रमेवच सवैरुहिरशनेजोह्वासस्यो
 दामुखधावने ७१ एतेनकटुभावश्चमुखरोगःप्रशाम्यति वक्त्रंविशदतामेतिभक्ताकांक्षाचजायते ७२ शीतभंजीरसो
 प्यत्रगुंजैकःसितयासरु पित्तज्वरंहरेत्तूणीचर्ममुत्तानुपानतः ७३ इतिरक्तपित्तचिकित्सा मधुरातिगुरुस्निग्धदधिदु
 ग्धनवान्नकैः अग्रायामदिवास्वप्नैःकफःस्यादिषमासनैः ७४ कासश्चासप्रति — श्यायप्रसेकस्त्वर्घरोचकाः
 निद्रागुरुत्वंहृत्वाससैमित्योह्वासमिलाघता ७५ श्वेततांभजतेत्वक्विदनखमज्रमुखाक्षिषु जिह्वाश्वेताघना
 चाद्रौमुखंमण्डकफाविलं स्पर्शशीतार्द्रताज्ञेयाशठ्ठेगंभीरतामता नाडीश्लेष्मज्वरेहंसपारावनकपोतयोः ७७
 कुक्कुटस्यगतिधनेलिंगंश्लेष्मज्वरेविदुः पानीयंपादशेषंस्यादुस्तोक्तंतथाहितं ७८ कफजेकफवातोत्येमहाग्नि
 बलजंतुषु धैर्येनैःसप्तभिःश्रुद्धिःकार्यशीतवसंतयोः ७९ श्रीपर्णीविल्वविदकरणीतकीरेपाटलांघ्रिभिः सयवेः
 कथितापेयाश्लेषज्वरहरादुतं ८० मुद्गयूषोदनश्चापियफकोलत्यजोपिवा दिवानिशोनकुर्वीतविधिःस्यात्प्रे
 षिकेज्वरे ८१ अथाचनं लुगमलौषधदीप्यसिंधुसारकणायुतं पाचनंकफजेवाथयवान्यग्रावचौषधं
 ८२ अथवावषगंगेयंशृंगवेरंदुरालभां कृष्णाकौटजवृक्षबीजकटुकीकीटद्विषश्चित्रकं^{वकाइमि}द्रैःकायेधिक

राम.

विश्वमेघजवचामूर्वाविषाजीरकेः एलागमरेणकोषणुकीचयेभक्तसायुतेर्भाङ्गीदीप्यकसर्वपैश्चकफ
जेकुर्याज्वरेपाचने २३ अथशमने कटुफलोग्रभयास्तौदृष्टंजीभनिवपपटुं भाङ्गीरासचसक्षौद्रः काथो
हंतिकफज्वरं २४ निवविश्वामृतादरुसुंठीभनिवपुष्करं पिप्पल्योचरुतीकाथोहंतिकफज्वरं २५ सिं
दुवारदलकाथः कणांश्चः कफजेज्वरे जंघयोश्चवलेक्षीरोकर्णोचपिहितेपिवेत २६ कंठकारीकणांश्च
गीगुडूचीकाथपानतः कासंश्वासंज्वरंश्चलंमंसगिनीपीनसंजयेत् २७ दशोद्धिखषजोवाथसुंठीरोहि
षजोथवा मुस्तादरुषजोवापिसक्तसाक्षौद्रजोहिवा २८ चत्वारः पादिकाः काथाः श्लेष्मज्वरहरमता वा
सापद्येलत्रिफलादिनातिक्ताक्ततोथवा २९ तिक्तानंतानिशाव्योषशतास्तुभिः शृतंजलं पिवेत्कफज्वरं
द्यौरहंतिकाशसमन्वितं ३० कटुफलं पौष्करं शृङ्गीकडुकं मुस्तकंसटी समस्तान्येकशोवापिसक्ष्मचूर्णा
निकारयेत् ३१ तत्सार्द्रकरसक्षौद्रं लिप्तात्कफविनाशनं शूलानित्वा रुचिः छर्दिकासश्वासश्च यापयं
३२ कडुकंचित्रकं निंबं हरिद्रातिविषां च चो कृष्टमिंद्रयवंमूर्वापटोलैरपि साधयेत् पिवेन्मस्वि संयुक्तं ।
सगुडं कफजेज्वरे ३४ अजाजीशर्करायुक्तादाडिमस्परसेनवा रुचिष्यो मधुना युक्तः कर्तव्यः कवलग्र

ह १५ अथशोधनं सद्योभुक्तस्यसंजातेज्वरेसामेविशेषतः वमनंवमनार्हस्यअन्यथाव्याधिकद्रवेत् १६
 कृष्णामदनसिंधुस्यकल्कंक्षौद्रसमन्वितं पाययेन्मधुकक्काथमेतदमनमुत्तमं १७ अथरसः शीतभं
 जीरसोप्यत्रदेयोगुंजात्रयोन्मितः सव्योषःश्लेष्मजानरहंतिवासाशुंध्यनुपानतः १८ इतिश्लेष्मज्वरवि
 कित्सा ॥ इतिज्वर्यतिमिरभास्करेवातपित्तश्लेष्मज्वरविकित्सानामपंचमोध्यायः ॥ अथदंडजज्वर
 त्रितयचिकित्सा निघनंमिश्रितंजेयंदंडजेतुज्वरत्रये छर्दिर्मूर्च्छशिरोर्तिस्त्रुमिथ्यावाकरोमहर्षरां
 १ ज्वंभाकंपोहाहमोहोशेषःपर्वव्यथारुचिः अनिद्रताभ्रमश्चैववातपित्तज्वराकृतिः २ वातपित्तज्वरेना।
 डीसर्पन्नेकगतिमुहुः मूत्रंतुमिश्रितंयद्यसिद्धार्थतैलसन्निभं ३ मलःसफेनिलःश्यामःपीतेरक्तेचक्षुषी
 रक्तेसपीतकेवापिमुखेकाषायतिक्तता ४ जिह्वाधस्त्राखरारक्ताशठैवैवयदृक्षया स्पृशेशीतोस्त्रताजे
 यालंबनंनवपंचवा ५ अष्टभ्यःपंचशिर्षंतुक्तत्वाशीतंपिवेज्जलं अथपेया विश्वावलाप्यकरीनाश
 रंधान्यकोत्पलं यत्कैपेयाकृतादेयावातपित्तज्वरापह ६ दाडिमामलमुद्गानांयषश्चानिलपेतिके हृस्वमू
 लकजोवापिवातपित्तज्वरापहः ७ किराताद्वेषधानंतासद्विज्ञैर्वातपित्तके पाचनंशमनंचाथवातपित्तज

ज्वरं हरेत् ८ गुडनीमुस्तकैरातं विप्रभेषजे पंचभद्रमिदं रज्जातं वातपित्तज्वरं जयेत् ९ छिन्नापर्वटवित्नादसौवोभिर
 यवाकृतः वातपित्तज्वरे देयं पंचभद्रमिदं शुभं १० पटोलमुस्तासं पाकनिंबयष्टिनिशासुरैः सोशीरैर्मैरुत इहाहसा
 त्रिपितामलापरः ११ बलाभार्ग्यमृतेरुचंदनोशीरपर्वटैः उपकुल्यादह्रीवेस्काषायं प्रपिबेन्नरः १२ पर्वभेदशिरः
 कंपवातपित्तज्वरापरः पटोलीपिचुमंदं वामताकडुकोद्विगी एषां हितः कषायः स्याद्वातपित्तज्वरापरः १३ द्रा
 क्षासधुकमधुकरोध्रकाश्मर्यसारिवा मुस्तामलकह्रीवेरपप्रकेशरपप्रकं १४ मरणालचंदनोशीरनीलोत्पलप
 रूषकं फांदोहिमोवाद्रासादिर्जातीकुसुमवासितः १५ युक्तो मधुसिनालाजैर्जयत्यनिलपित्तजं १६ ज्वरं मंदं तप्यं छ
 दिर्मूर्च्छाहं भ्रमं प्रमं ऊर्ध्वगं रक्तपित्तं च पिपासां कामलां मणि १७ त्रिफलाशाल्मलीरास्त्राजवृक्षारूषकैः श्रु
 तमं भोहरत्याश्रुवातपित्तोऽवेज्वरं १८ किराततिक्तममतां द्राक्षामामलकीं सटीं निःकाश्यपित्तानिलजेतत्काथं स
 गुडं पिबेत् १९ अथ रसः त्रिफलामतलोहचभंगराजं च चूर्णीतं चूर्णमर्जुनपत्रस्य तैलं च शिलाजतु २० श्रू
 षांतुल्यतुल्यांशं सर्वेषां च समासिता सौंदेरावरिकाकार्या कर्षमात्रां नुभक्षयेत् २१ वातपित्तज्वरं हंति सनुपानं
 विना गुटी २२ इति वातपित्तज्वरचिकित्सा स्तेमित्यं पर्वणां भेदो निशास्वेदो यमो रवं शिरोग्रहः प्रतिश्यायः काशः श्वा

सोतिश्लवान् २२ संतापोमध्यवेगश्च वातश्लेषज्वराकृतिः वातश्लेषज्वरेनाडीगतिः सर्पमरालवत् २३ मूत्रं
 धूम्रं सितं स्निग्धं सौवीरेण समं हि वा मलः श्यामा रूपाः स्निग्धश्चक्षुरादौ च धूम्रं २४ मुखे कषायमधुरं जिह्वा श्या
 मा सितार्दितः शब्दे घृष्टं रतामेति स्पर्शे शीताद्रेता भवेत् २५ लंघने दिग्मतं चांबु प्रोक्तमर्द्धवशेषितं २६ अथपे
 यारिः गोक्षुरं बहती दंडं ^{सालिपत्नीष्टिपत्नी} गुहाचातिगुहापि च २७ कृतापेयाश्वासकासवातश्लेषज्वरार्तिषु शुष्कमलकएष
 सुवातश्लेषज्वरे हितः २८ अथ पाचने वातश्लेषज्वरे स्वेदं कारयेत्तु विधानवित् किराताक्षामताविश्वेः
 पाचने कफवातजे २९ तस्मान्निवेवानकफज्वरार्तोऽसश्वासकाशा रुचि विद्विंधे हितं जलं दीपनपाचने च पटोल
 सेंदीजवपि प्लीतां ३० अथ शमनं कटुफलं दारुभाज्यं द्रवचाधान्यकपर्पटैः साभया विश्वनि वैश्चक्राथो।
 हिगुमधुतृः ३१ कफवात — ज्वरं काशघ्नी वने श्वासशोफनुत् मुस्तापर्वटकं मुंठी गुडची स इरालभा ३२ कफ
 वाता रुचि हरेद्दिग्दृशो घञ्जरापरः आध्रौ शृङ्गमृताकाशः पिप्पली चूर्णं संयुक्तं वातश्लेषज्वरश्वासकासपीनसश्
 लज्जित ३३ दशमूलोत्सः पेयः कणापुक्कः कफानिले अविपाकेति निद्रायां पार्श्व — रुक्श्वासकाशने ३४ क्षुद्रौ
 षधामतामूलवपाक्षामतैरथ मुस्तौ षधामतानि क्लृप्तं चतुर्भद्रमिदं हि वा ३५ गुडचुत्यः सक्तो वाचं ध्येदं वाद्य।

नाभया श्लेष्मवातज्वरंश्च लंश्वासंकासंजयेति हि ३१ मातुलुंगफलकेसरोद्धतसिंधुजन्ममस्त्रिचितोमुखे हे
तिवातकफरोगमास्यगः शोषमाशुजडतामरोचकं ३२ सभनिबामतादाहकटुफलंकटुकावचा कषायपाययेदा
श्लेष्मवातश्लेष्मज्वरापहं ३३ पर्वभेदशिरः कपकासा रोचकपीडिते ३४ अथारसः सतकंठकण्ठगंधशुद्धचूर्णस
मंसमं सजाचुद्विगुणंदेयं जैणालंतुषवर्जितं ४० सैधवंमंरिचंचिचा त्वग्भस्मशर्करापिच प्रत्येकं सततुल्येष्वा
ज्जंवीरेर्मर्दयेद्दिनं ४१ रसः शीतारिनामायं वातश्लेष्मज्वरापहः द्विगुंजस्तप्रतोयेन शीतज्वरहरः परः ४२ इति
वातश्लेष्मज्वरचिकित्सा ४ लिप्रतिक्तास्पतातंद्रामोहः काशोरुचिस्त्रिषा मुहूर्त्तरो मुहूर्त्तशीतं सादृष्ट्या सविभ्रमाः
चक्षुर्मंदः श्रवणं भ्रष्टं पित्तकफज्वरे नाडीपित्तकफोद्भूताभेकं हंसगतिर्भवेत् ४४ मज्जं सपाटलं स्निग्धं मलः पी।
ताहणः स्मृतः नेत्रे तु मेकवर्णाभे मुखं मिष्टं सति कृकं ४५ जिह्वा सपाटलातिप्राशदोगंभीरसस्फुरः स्पर्शशीतो
स्तोत्रेवलंबनं नव ४६ पंचकं ४७ जलमष्टगुणं शोषं कृत्वा शीतं पिवेन्नरः अथपेयादिः पटोलयवधान्याकमुद्राम
लकचंदनैः पेयाश्लेष्मणिपित्तोत्प्रेज्वरे रटुछर्दिदाहनुत ४८ मुस्तापर्वटके एतनिर्यहेन प्रसाधितः कफपित्तज्वर
होद्यवोधान्यपटोलयोः ४९ अथपाचनं आरग्वधपटोलादिः पाचनं कफपित्तजे पटोलीधान्यजोवापिपटोलीयोष

धजोपिवा ४० अथशमनं अमतेत्रयवारिष्यपटोलंकदुरोहिणी नागरचंदनंमुलेपिप्लोचणीसंयुतं ५ अमता
 एकमित्येतत्पित्तश्लेष्मज्वरापहं हृत्प्रासादेचकछादिहृत्प्रासादनिवारणं ५१ भास्वीस्थिराहृद्विद्याध्रीविश्वगोक्षुर
 पोष्करैः पित्तश्लेष्मज्वरश्वासपाश्चात्यरुचिकासह ५२ गुडूचीलोहितंशुंठीहीवेरंकटफलंनिशा कफपित्तज्व
 श्लोयंकासहृत्प्रासादनाशनः ५३ पटोलचंदनंमर्वातिक्तापायमृताकैराः पित्तश्लेष्मज्वरछादिहृत्प्रासादकंविषापहः ५४
 पिबुमंदेशो ५५ एतच्चंदनप्रकपीयषवज्ररीधान्यं कफपित्तजनितमुत्प्लावादाहृद्वमिकरंज्वरंजयति ५५ गुडूचीव
 हतीयुग्मसटीरावीकणावृषे पटोलनिवभनिवकायःपित्तकफज्वरे ५६ वत्सकंप्रकाष्ठंचनागचंदनाम्ये पटो
 लधान्यकंचैवकाथोमधुसमायुतः ५७ कफपित्तज्वरंशूलंदाहंहंत्यंघ्रिपाणिजं प्राक्षाशंपाकधान्याककडुकामुल
 मंथिकैः पकंहन्यादुदावर्तंशूलंपित्तकफज्वरं ५८ नागरेत्रयवंमुलेचंदनंकदुरोहिणी पिप्लोचणीसंयुक्तंकषापंतु
 पिवेन्नरः ६ अममूर्च्छाहृदिछादिपित्तश्लेष्मज्वरापहं पटोलीवासकंचैवमुलकंरक्तचंदनं ६१ धान्यकंपर्परेशुंठीउशी
 रंकदुरोहिणी समभागेःश्रुतंतोयंसर्वज्वरहरंपिवेत ६२ पितामृगसहशूलधूमम्लपित्तविनाशनं यवप्रकधान्या
 कंदेहरिद्रेसचंदनं ६३ गुडूचीदेवकाष्ठंचतेजोह्लासदुरालभा काथयित्वापिवेत्काथंकफपित्तज्वरापहं ६४ पिपासाह

रामः

दिदरुध्रमामध्वं वस्त्रिदीपने ६५ अथरक्त शुद्धं सतं विषं गंधं मरिचं देकरांतथा च नुसुल्पासिता योज्या मस्यपित्तेन भा
वयेत् ६६ त्रिदिनं मरयेते नरसो यंचंद्रशेखरः द्विगुजमार्द्रकद्रावैः पथ्यंशीतो रक्तं पुनः ६७ तक्रमक्तं च वंताकं पथ्यं तत्र
प्रदापयेत् त्रिदिनात्पित्तश्लेष्मोत्पमस्य गेनाशयेज्ज्वरं ६८ :: इति पित्तश्लेष्मज्वरचिकित्सा :: इति ज्वरतिमिरभा
स्करे दंडजज्वरचिकित्सानाम षष्ठोऽध्यायः :: सप्रमः सन्निपाताख्यो ज्वर एको यमो रितः तस्य भेदा न्यथ गवस्येनाना
शास्त्रानुसारतः १ स्निग्धास्तो स विदो ही तीक्ष्णामधुरैस्तीक्ष्णैः श्रुत्वा सवान्ये कान्योन्यविरुद्धभरिविषमासौहै प्रदुष्टं
बुभिः क्रोधैः स्त्रीरमरौः शुचागुरुपलाशाहारशीतातपैर्देशर्तुयहोषतोपि च नृणां स्यात्सन्निपातोदयः २ अस्त्रस्निग्धो स
तीक्ष्णोः कटुमधुर — सुरतापसेवाकर्षणैः स्वादुक्रोधा रित्तैर्गुरुतरपिशिताहारसौहित्यशीतैः शोकव्यायामचिंताग्रह
गणावनितात्यंतसेवाप्रसंगैः प्रायः कुप्यंति पुंसां मधुसमयशरद्वर्षेणो सन्निपाता ३ पाठोत्तरं अकस्माच्छीलविकृती रक्त
स्यादपुरुजमं अकस्मारिंद्रियोत्पत्तिः सन्निपातस्य लक्षणं ४ सन्निपातज्वरे नापी सर्वज्वरगतिंगता काष्ठकूरस्य चक्रा
णां विचित्रगति संगिनी ५ मंदं मंदं शिथिल शिथिलं व्याकुलं व्याकुलं वा स्थित्वा स्थित्वा बहति धमनी याति नाशं च स ह्मा
नित्यं कंठे स्फुरति पुनरसंगुली संस्पृशेद्वाभावैरेवं बहुविधतरे सन्निपातादसाध्याः ६ मूत्रवर्णो हरिद्रामं कृत्स्नवातैलस

आमाशयद्वयकंठशिरःसंघयः
पंचकफस्थानानि ४॥ ६ ॥

निभं मलं क्लृप्तः सितः पीतो विबुधो वा हविः सुतिः १ लोचने कलुषे रक्ते निर्भुग्ने तं द्रिताक्षिणी मुखे स्वादु न जानाति घ्नी
वने कफलोहितं २ जिह्वा क्लृप्ता हृणा शुष्का स्फुरिता कंठकैर्युता शठेत्युच्चैः प्रलपनं ३ मोनं वा कंदनं हिवा ४ स्पर्शे सरोस
लोशीतं राहं वापि मुहुर्मुहुः किंचित्क्रियाक्रमं वक्षिणास्त्रेभ्यः शरणं प्रतं ५ वर्धनैर्वा विहीनस्य हायनैर्हृदितस्य च कफ
स्थानानुपूर्वो हि सन्निपातज्वरे क्रिया ११ हीनस्य वर्धनाच्चापि वृद्धयोरपि हायनयः हायनादतिवृद्ध्य हीनयोर्वेदिसंभवः
१२ ततः समत्वं दोषाणां सामस्यानं कफस्य तु तत्र स्थानं क्रिया तद्वत् १३ यथा दोषस्तयं चैव ज्वरा शोषा
नुपाचरेत् सन्निपातार्तावे मग्नयोभ्युद्धरतिमानवं कस्तेन न कृतो धर्मः कांच एजानं सोर्हति १४ मृत्युं जयति युद्धेन रोभ्यो
तरति सौं बुधिं यो वैद्यः सन्निपातार्तिनाशनयति मेघजैः १५ सन्निपाताख्यकल्याणि रसमानं नरं तु यः संजीवयति
तेनेह को न धर्मः कृतो भवेत् १६ दाहे हि मां बुनासे कं क्षुधि मां सरसोदनं कंठे ह्युतं नृपि जलं शीतं नेष्टं त्रिदोषजैः १७ सर्वे
षु सन्निपातेषु न क्षोभमवधारयेत् शीतोपचारोऽसौ द्रव्याच्छीतं चात्र विद्वद्यते १८ क्रियाभिलुप्य रूपाभिः क्रियासांका
र्यमिष्यते भिन्नरूपतया तास्तु तेन कुर्वति दूषणं १९ सन्निपातज्वरोऽप्यनं हि त्वातं प्रीतिवारयेत् उपद्रवः कष्टतमो ज्वराणां
सविशेषतः २० असाध्यः सर्वरूपो मोक्षदुःसाध्योऽल्पिते गकः धार्मिकस्य धनाद्यस्य साध्यः स्यात् २१ तृजितग्रहः २२ उल्लो

रामः

पसेवासततंसन्निपातेप्रशस्यते वर्जयेच्च दिवास्वप्नं धृतिं सत्वं समाश्रयेत् २२ सन्निपातञ्चरे एवं कुर्यादायकफाप
हं चिकित्साश्रेण्यादिशीलो नाशयेत्पित्तमारुतौ २३ निरस्ते श्रेण्यादि त्वस्य स्रोतस्स दृष्टिनेषु च लाघवं जायते स
द्यंतस्माच्चैव प्रशाम्यति २४ लंघनं बालुकास्वेदो नस्य निष्ठीवनं तथा अवलेहांजनं चैव प्राकृत्यो मंत्रिरो यजे २५
तद्यथा त्रिरात्रं पंचरात्रं वा दशरात्रमथापि वा लंघनं सन्निपाते च कुर्यादाद्यो ग्यदर्शनात् २६ स्वेदनं बालुकास्वर्परे भ्रा
ष्टाकांजिकाक्तापटावृता हंति स्वेद्यदातकं पंशि हृशलांगवेदनां २७ नस्यं सूरसार्जकनिर्यासो मधुव्योषसैंधवः
मोहश्रेण्या निलोद्रेके संज्ञानाशविमोक्षराः २८ मधुकसारसैंधव्यवचो घृणाकरणाः समाः स्सह्योषिष्ठो भसानस्यं
दद्यात्संज्ञाप्रबोधनं २९ रसगंधकतुल्यां शंधनरफलजैर्देवैः मर्दयेद्दिनमेकं तु तनुत्पंत्रिकदुस्त्रिपेत् ३० उन्मत्तारण्यो
रसो नाम नस्यो स्यात्सन्निपातजित् अथ प्रथमनं फलेच्छत्याः सकलां सविश्वं रणितं मृदु ध्रातो प्रथमनं कार्यं चे
षाक्षबधुबोधनं ३१ अथ कवलग्रहः आर्द्रकस्वरसोपेतं सैंधवं कडुकत्रयं आकंठधारयेदास्ये निष्ठीवेच्च पुनः पु
नः ३२ तेनास्या हृदये श्रेण्या मया पार्श्वशिरो गलान् लीनोप्या कृष्यते शुष्को लाघवं चास्य जायते ३३ पर्वमेदो न्वरो
मर्द्धानिद्राश्वासगलामया मुखसिगौरवं जाग्रमुन्नेशश्चोपशाम्यति ३४ सकृद्द्वित्रिष्वनु कुर्याद्दृष्ट्वा दोषं वलावलं ए

श्रीगुरुः

२०

जतिभा.

तदैपरमंप्राहर्मेघजं सन्निपातिनां ३५ निष्ठीवने त्रिकटुचविकापण्याचूर्णसैववसंयुतं तेन दंतोत्तथाजिह्वावर्षये
तात्सुकंतथा ३६ निष्ठीवने गलेशश्छिद्रचिकित्सकफसरने दध्नासंवासमाप्नोति पदं बुरुते तरो ३७ अष्टांगावलेहि
का कटुफलं पौष्करं शृंगी घोषं या संचकारवी प्रज्ज्वालाचूर्णीकृतं चैतन्मधुना सह लेहयेत् ३८ एषावलेहि का हं
तिसन्निपातान्सुदाहणान् हिक्कांश्चासंचकाशंच कंठरोगं नियच्छति ३९ एतद्योज्यं कफोदके चूर्णमाद्रिकैरसैः
ऊर्ध्वजंतुज रोगक्षीसायं काले वलेहि का अधो रोगहरी तत्र सार्वभोजनोत्तरा ४० अथ नस्यं आद्रिकस्वरसो
पेतं सैंधवं कटुकत्रयं अप्रबोधे मुखे दद्यान् नस्यं हिमरिचं नवा ४१ अथांजनं शिरीषबीजगोमूत्रकरा मरिच
सैंधवै अंजनं स्यात्प्रबोधाय सरसो न शिलावचैः ४२ जिह्वालेपः उच्छृणांस्तु दितो जिह्वां प्रासया मधुयुक्तया
लेपयेत्सद्यतेनास्यं सन्निपातात्मके ज्वरे ४३ उद्धूलनानि सजीरकस्त्राकटुतुविधर्तवं रत्नपत्रासितजीरकोम्ने
हरीतकी कटुफलरुक्कुलत्पे रुद्धूलनं स्वेदमयां करोति ४४ आकल्लकं विषं कृत्वा देमदु फलभस्मकं एकैका
ष्टचतुर्भागैरुद्धूलनं स्वेदशेत्प हत ४५ दध्नाशमनं प्रशमयति दध्नामचिरादुंधुरककं ध्रुपत्रवैलेपः फेनोथविम
लयजरसमिश्रो रिष्टाजसपदि ४६ अथ मूर्छां स्निग्धमामलकं पिप्पलाशया सह संस्मृजेत् विश्वमेघजसंयुक्तं

रामः

२०

मधुना सह लेहयेत् ४२ तेनाशुशाम्यते मर्जकाशश्चासौ तथैव च तं श सैधवं स्वेतमरिचं सर्षपाः कुष्ठमेव च वस्तम
त्रेणापिष्ठापिनस्य तं शनिवारणं ४३ अष्टांगं मधुना लिप्ता दार्द्रकस्य रसेन वा प्रमोहं हारणं हंति तं शका स समन्वि
तं ४४ जलमद्यवशेषं तुलं धनं प्रागुदीरितं शस्ते सुलं वितस्यादी मंडयै रूपाचरेत् ४५ अथ मंडः पाचनो दीपनो
लाजा मंडस्तेनोत्तुष्यते अतो यं दशमूलादि साधितो भिषजातः ४६ यक्कोलकुलत्थानां मुद्गमूलकशकयोः
एकैकं मुष्टिमाहृत्य पचेदष्टगुणो जले ४७ पंचमुष्टिक इत्येष वातपित्तकफापरः शस्यते तुल्यशूले च कासे श्वासे क्षये
ज्वरे अयं च विश्वधान्या कयुक्तः स्यात्स प्रमुष्टिकः पूर्वार्द्धं कृदिशे घेन सन्निपातं हृष्यतः ४८ इति पंचमुष्टि स प्रमुष्टि
यूषो अथ पाचनं सन्निपाते मृता विश्वभूतिं वा दैस्तु पाचनं पिप्पली चूर्णा सहितं पंचमूल दयस्य वा ४९ एको
ल्वणो द्युल्वणो घट्टहीन मध्याधिकैश्च षट् समैरेको विकारश्च सन्निपातास्त्रयो दश ५० विस्फारकः शी प्रकारी पु
ष्पणो विधुसंज्ञकः मकरीफलं वैद्यारि कर्णिकः कोष्ठिका स्त्रयः ५१ संमो हो याम्यक्रवत्तपालका कूटपालकः संधि
गांतक रूपा रचित विभ्रमकर्णिका ५२ कंठकुञ्जक शीतां गतं रिकाः सप्रलापकाः रक्तछीवी भुग्ननेत्रो भिन्यासोति
रुका भिक् ५३ केचिदिह संनिपातास्त्रयो दशाश्च योक्तव्ये उक्त एव मध्यहीनैक द्वित्रिक यो गमेदतः ५४ एकैः

श्रीगुरुः

९८

ज्व. ति. भा.

सुतरोक्षीणोर्द्धाभ्यां बाभ्यां तथा च षट्समध्यसेनक्षीणोऽष्टतुल्यक्षीणोऽस्त्रयोदशः अंतर्दोहोदं उपातो न काव्यः
कुंभीपाकः प्रोक्तानावः प्रलापी एतादाहो भूतहासो जघोषो हारिः संशोषि संन्यास संज्ञो ६३ यंत्रापी उष्ट्रोत्पमी।
सन्निपाताः व्याताः पूर्वेऽश्रुतेन स्वतंत्रे एकोनचत्वारिंशतो लक्षणं च चिकित्सितं वक्ष्ये हं सन्निपातानां क्रमात्
शास्त्रानुसारतः ६५ तद्यथा वातोत्पन्नाः सन्निपातो नाम्ना विस्फारकः स्मृतः तस्मात्तस्माज्ज्वरग्लानिः पार्श्वर
ग्लि संक्षयाः ६६ पिडिकोद्वेष्टनं सह ऊरुसाधो वलक्षयः सरक्तं चास्य विण्मूत्रं शूलं निद्रा विपर्ययः ६७ निर्भि
द्यते गुदं चास्य वस्तिश्च परिदृश्यति आयस्यते भिद्यते च हिकते विलपत्यपि ६८ मूर्च्छते गायते रौति संनिपातस्तदाह
णः वाताधिके सन्निपाते दशमूलं प्रयोजयेत् ६९ वित्वाग्निमंथय्यो नाककाशमरीयाटलास्थिरा त्रिकंठकं ७०
पर्णीकं हती कंठकारिका ७१ दशमूलमिदं स्यानु सन्निपातज्वरापहं अविपाकानिलश्लेष्मतं शपाश्वार्ति काश।
नुर ७२ पिप्पली चूर्णं संयुक्तं कासहृत्पाहनाशनं समस्तं पंचमूलं तु दद्यात्ततोत्तरे ज्वरे ७३ भूशोऽं वासुलोऽं वाट
पूरोष वलावलं इति विस्फारकः पित्तोत्पन्नाः सन्निपातः शीघ्रकारी त्वसाध्यकः तस्मिन्दाहो ज्वरो घोरो बहिरंत
श्च वर्धते ७४ पीतविण्मूत्रता मूर्च्छा स्वेदः स्यादल संक्षयः शीतं च सेवमानस्य कुण्ठतः कफमाहूतो ७५ ततश्चैनं प्रवाधं

राम.

९८

तेहि काश्वासप्रमोक्षकाः विसचिकापर्वभेदः प्रलापो गौरवंकमः ७५ नाभिपार्श्वे रुजां बद्धिरस्ति न स्पप्रवर्तते स्वे
 यमानस्य रक्तं च स्रोतोभ्यः संप्रपद्यते ७६ श्वेतं पीतमानस्य तस्मात्काश्वासश्च वर्द्धते जलोकाभिरस्य क्ता बोलेयः शो
 णितनाशनः ७७ नहि जीवत्यहोत्रे रोमेतेनाविष्टविग्रहः पित्तोत्पत्तौ सन्निपाते काथः सुंछादिको हितः ७८ शुंठी
 पुष्करमूलं च गुडुची विश्वभेषजं तिक्तकं त्रायमाणं च पिप्पली सदुपलभा ७९ व्याघ्रीपर्वटकं रास्त्राचामया कदुरो
 हिणी देवराहवचा भाङ्गी समभागानि कारयेत् ८० एष सुंछादिको वर्गः सन्निपातज्वरापरः श्वासं कासं हि वा निप्रो
 रज्जौ जागरणं तथा ८१ मुखशोषं तृणं दाहं त्रिदोषं च नियच्छति मुस्तापर्वटकोशीरे देवराहमहोषधं ८२ त्रिफला
 धनैय्यासं च नीलोका कं पि ^{करसरेया} लैतुवत किराततिक्तकं पाठा चैडा कटुक रोहिणी ^{गणेश्वरी} ८३ मधुकं पिप्पली मूलं मुस्तादि
 मन्थास्तंभे ४ गण उच्यते पित्तो नरे सन्निपातैर्शिरोग्रहे उरस्तंभं शिरःप्रलं हंत्येकोष्ठादंशो गकः ८४ इति शीघ्रकारी कफोत्प
 णः सन्निपातो नाम्ना यं पुष्पराभिधः कामान्मोहाच्च लोभाच्च भयाच्चायं प्रपद्यते ८५ तस्य शीतज्वरस्वप्नगौरवाल
 स्य तं प्रयः छर्दिमूर्च्छा भ्रमो दाह तस्मा रोचक हृद्ग्राहः ८६ वेष्टनं मुखमाधुर्यं श्रोत्रा रुद्धि निग्रहः हृत्कासश्चा र
 निभ्रौंति काशः श्वासस्तथैव च ८७ अथात्राश्मातिमुक्ते च त्रिरात्रं च स जीवति मेदोगतः स्वयं साक्षात्कालरूपो

धान्यकं चैवेति हिः
 मन्थास्तंभे ४

श्रीगुरुः

१६

ज.ति.भा.

इवापरः २२ कफाधिके सन्निपाते बहत्याद्यं प्रयोजयेत् बहृत्यौ पौष्करं भाङ्गी सटी शृङ्गी इरा लभा वसक स्य च वीजानि
पटोलं कटु रोहिणी बहृत्यादिगणाः प्रोक्तः सन्निपातश्चापहः २३ कासादिषु च सर्वेषु हितः — सोपद्रवेषु च कफो
नरे बहृत्यादिर्गणो वा दशमूलपुक् २४ वीज एरा ईकरसः कणा सैधव संयुतः सन्निपाता हविश्चासका सगुल्मा
प्तिमां घञित् २५ इति षष्ठायाः वातपित्तोत्थणोर्दोषैः सन्निपातो विधुर्मतः तेन ज्वरो मरुत्स्रग्ना मुखशोष प्रमील
काः २६ आध्माना हवितं शश्चका सश्चा सभ्रमश्चमाः शिरो रुक् गौरवं घटं सजे यो लक्ष्मणो रिमैः २७ दशमूली सटी
रास्त्रा पौष्करो ग्राम्जोषधं त्रायं ती कडुका भाङ्गी पाठोशी रकिरातकं २८ धन्वासेत् बन्धुस्तात्त्वमया घटपटं
यष्टी सग्रंथिकैः काथो हंत्येष्ट विधु संज्ञकं २९ इति विधुः श्लेष्मवातोत्थणः सन्निपातस्तु मकरी स्यतः तस्माच्छी
तज्वरो निद्रास्तु नृत्ना पार्श्वसंग्रहः ३० शिरो गौरवमालस्य मन्वा स्तंभ प्रमीलकाः उदरं दधते चास्य कटी वस्तिश्च
दृष्यते ३१ संध्यास्थि शिरसः शूलं प्रलापो गौरवं भ्रमः दशोद्धिः रिष्टकं पृष्करं भाङ्गी पटोल कडुं के ईजैः इरा लभा
शटी शृङ्गी काथो ये मकरीं जयेत् ३२ इति मकरी पित्तश्लेष्मोत्थणो यः स्यात्स फलुः सन्निपातकः अंतर्दोहो व
हि शोथं तस्मिन् नृश प्रवाधने ३३ नुद्यते दक्षिणो पार्श्वं मुरशी र्धगलग्रहाः निष्ठीवेत्कफपित्तं च नृत्ना कंठश्च नुद्यते

रामः

१६

वि३ भेदश्चासहिष्काश्च बाधतेत्यप्रमीलिकाः छादिशोत्यमुदरीहस्तज्ञामोहोस्थिवेदना १०२ किरानकौषधोशीरं
 पोष्करं कटुकामता पाठाभाहीक्षुद्रिकेदेघरीश्रंगीदुरालभा साभयेन्द्रयवातस्त्रापटोलं वरुग्रंथिकं पर्पटः कटु
 फलेयुक्तः काथोयं फल्युकापरः १०४ इति फल्युकाः ६ हीनमध्याधिकैर्यस्य वातपित्तकफैः क्रमात् स्यादैदारिकका
 र्णोयं संनिपातस्तद्वारणाः १०५ अल्पश्रलेकटीतोदमध्यद्वारुजाभ्रमाः भृशं कृमिशिरोवक्षोमन्याहृदयपार्श्वजः
 प्रमीलकः श्वासहिष्काकासश्चेतोविसंजता प्रतिश्यायश्छर्दितालस्ये तं द्वाहचिरमार्दवं १०६ प्रथमोत्पन्नमेनेनुसाध
 यंतिकथंचन एतस्मिन्सन्निविष्टे तु कर्णमले सुराणाः पिडका जायते जंतोर्यया कृद्धेण सिध्यति त्रिरात्रोपरमे
 तस्य व्यर्थं मौषधकल्पनं १०७ कफाधिके संनिपाते च रत्यादिर्गणोहितः सपंचमलसंयुक्तस्त्विने शीरकिरातके १०८
 नायं त्यनं तावासादेः काथस्त्वष्टावशेषकः सर्वेदारिककर्णो ह्यसंनिपातं निहंतति १०९ इति वैदारिककर्णाः मध्यरी
 नाधिके रौप्यैः कर्कोटकोतिराणाः अंतरीसे विशेषेण ब्रवीतंचनशक्यते ११० रक्तमालक्तके नैवलक्ष्यते मुखमंडलं
 यत्नेनाकर्षितः श्रेष्ठ्या हृदयान्नप्रसिच्यते १११ इषुणो वाहृतं पार्श्वे नुस्यते खन्यते इदि प्रमीलिकाश्चासहिष्कावर्द्धते च
 हिने हिने ११४ जिह्वादग्धावरस्यर्शागलः श्रकैरिवावृक्तः विसर्गेनाभिजानाति कूनते च कपोतवत् ११५ इति वक्ष्ये ॥

श्रीगुरुः

२

नव-ति-भा-

षण्णापूर्णाः शुष्कशुक्लौषतालुकः तंशनिशितियोगार्तोहनवारिहंतघृतिः १९१ नवातिभजतेग्लानिविपरीतानिग
छति आयम्यतेचवदुःशः सरक्तं पीवतेल्पशः दशमूलचरुत्यादिर्गोत्रादृष्यादिसंयुतः अष्टावशेषकोष्ठोसौकायः
कर्कोटकापहः १९२ इतिकर्कोटकः बह्वन्मध्यमहीनैस्तः संमोह वेतिराहणः प्रलापश्चाससंमोहकंपमर्द्यतिभ्रमाः
१९३ कासरिकाप्रतिश्यायमुखशोषोतिपाश्चैरुक् एकपक्षाभिधातस्तुयतद्वि शेषणं १९४ दशांघ्रिसषडंगंतुधन्वा
याससमन्वितं कायः संमोहकं हेतिसन्निपातं सुदाहणं १९५ इति संमोहकः हीनातिवृद्धमर्ष्येस्तेर्याम्यः स्यात्संनि
पातकः हारिद्रमृजनेत्रत्वग्दाहस्तृष्णाहविभ्रमाः १९६ हृदयंतुदतेचास्ययक्तुहीरुश्चपुष्पुसः पतत्येतस्यमर्ष्यः
पयशोणितमेवच १९७ शीर्षादंतश्चमर्त्यश्चयतद्वि शेषणं षडंगस्यगणोयथीतिक्लादवीकिरातकं १९८ द्रा
क्षावासकश्योनाकछिन्नारिष्टकपप्रकैः काकोदुंबरिकामुद्राष्टंगीरोहितकट्फलं १९९ कायः शीतीकृतः पे।
योमधुयुक्त्याम्यकापहः २०० इतियाम्यकः मध्यप्रवृद्धहीनैश्चानाम्नायंरुक्कचः स्मृतः मोहप्रलापमर्द्धाश्च
खेदसंभशिरोग्रहः २०१ वर्चोमेरोग्निदोर्वल्यंतृष्णादाहोहविभ्रमः कासःश्चासस्तथातंशसंज्ञानाशो हृदिग्रहः
२०२ खेभ्योरक्तं विसृजतितत्राप्येतद्विशेषणं अर्वाकृत्रिराजान्मृत्युश्चभवत्येव न संशयः २०३ पंचमोघ्रिषडंगे

रामः

२

नृपायविश्वाविषामता वासकं कटुफलं सौंदर्यैः काथोयं कृकचापरः १३० इति कृकचः यदेहीने मध्यदोषे सन्निपातस्तु पाक
लः शिरोरुग्मयुः श्वासप्रलापस्त्वर्द्योचकाः १३१ श्लेष्मानौचतोदश्च सप्रतार्कपवेदना सिंहीया श्रीसदीश्रीगीसया
संश्रमूलकं १३२ तद्वतोशीरचमोदकाथः पाकस्तनाशनः इति पाकलः समैर्दोषैः प्रकुपितैः कूटपाकलकाभिधः त्रया
णामपि दोषाणां सम्यक् रूपाणि लक्षयेत् १३३ त्रिदं वत्समवलास्तथैवाहस्त्रिपादवान् यानि ज्वरविक्रियायोक्तः
पाण्डुत्तानिकृत्तशः तैः सर्वैरेव संपूर्णो विज्ञेयः कूटपाकलः व्याधिभ्यो हारतोभ्यश्च वद्विस्तं भाजं संनिभः १३४ केवले
ह्वासपरमस्तथांगस्तध्वलोचनः त्रिरात्रोपरमेतस्य जंतोर्भवति जीवितं १३५ तद्वस्थं तु तं दृष्ट्वा मूढो व्याहरते जनः
धर्षितो राक्षसेर्नैनं सवेलायां चरति यत् अथ वा ब्रुवते केचिद्यसिराणावस्तराक्षसैः पिशाचैर्गुह्यकैश्चैकेतयान्ये स
क्तकेरुतं १३६ कुलदेव्यर्चनादीर्न धर्षितं कुलदेवतैः नक्षत्रपीडामपरैरसकमेति चापरे वदंति संनिपातं तु भिषजः कू
टपाकलं कूटस्थैर्जीयते दोषैर्वलिभिः कूटपाकलः १३७ भूनिर्वविश्च देवदुधान्यतिक्ता कलिंगकैः गजादृशम् ।
लाहैः काथोद्यष्टादशांगकः १३८ मत्स्यकल्पान्तरात् सर्वाणि तिलान् सन्निपातकान् मूर्च्छाहातवित्तं प्रलापभ्रम
मूढताः १३९ काशहृद्गुणार्तिश्वासहिकावमीहः १४० इति किराताद्यष्टादशांगकः शृंगीशटी इत्यवधन्य

न.त्रि.भा.

वासवाद्यपद्रापटोलकटुकादशमूलसिद्धं पीत्वा कषायकमिदं प्रणिहंतिकषानष्टादशंगमखिलानपि सन्निपाता।
 न १४४ शृंगायष्टादशंगः विल्वारमभेदकटुवृक्षलपरमूलसुद्राहयं समसिताष्टगुणो नित्यारिः गोमज्जयुग्म।
 बुकहिं गुविडे रूपेन कायः सह दुजमपास्यति सन्निपाते १४५ इति विल्वारिः शृंगी भार्द्यभयाज्जीकराभर्निवया।
 र्वैः देवदारुवचाकुष्ठयासकटुफलनागैः मुस्ताधान्यकतिक्तेः शटीपाठाहरेणभिः हस्तिपिप्पलिचम्पानिपिप्पली
 मूलजीरकैः १४७ निवारग्वधत्रायनी विशालासोमराजिभिः विडंगं रजनी दर्वीयवानीं इत्यसमन्वितैः समंशैः साधितः
 काथोहिं गार्दकसमन्वितः अभिन्यासं जयेद्योरं हंतितं द्रान्वितं क्षरात् १४८ सन्निपातान्महारौद्रान्त्रयोदशविधांश्च ये
 कर्णमूलं चोदिकं च मूर्च्छं चार्पि विशेषतः १५० निद्रानाशं मज्जरोधं स्रग्मं गं शिरोग्रहं दाहज्वरं च शमयेत्तथा शीतज्वरं दृढं
 दुष्टस्वेदप्रशमनं शुष्कजिह्वाविशोधनं १५२ शृंग्यादिः कटुफला वचापाठापुष्कराजजिपर्वटैः देवदारुभयाशं
 जीकराभर्निवनागैः भार्द्यकलिंगकटुकाशटीसत्राधान्यकैः समंशैः साधितः काथोहिं गार्दकरसैर्युतः १५४
 दशमूलयुतश्चापि देयः केचिदंति हि कर्णमूलोद्भवं शोथं हन्ति मन्यागलग्रहं कफवातज्वरं स्वासेकासं हि कान्नुग्र
 हं गलग्रंथिगोडमालांस्वरभेदं कफात्मकं १५६ शिरोगुरुत्वं वाधिर्यं वृद्धिं च कफमेदसोः दशमूलयुतो ह्येष सन्निपाता

रामः

निहंति हि १५० कटुफलादिः किरातशृण्णभाङ्गीवचाकुंभाशनावरी रास्नाम तलतासर्वीवास्त्रीत्रायेंतिकाशटी पा
 ठापयेलगोभोर्यादेवकार्ये निशातत्त यषोविशालासंजिष्टामोरटातिविषाभया १५१ कुष्टं कृत्वि गोहृत्कुंः सुभद्रो
 वृद्धराहकः मोहराकुडलीयुक्तः कायोद्वात्रिंशकोमतः १५२ हंतिशूलवमीहिकासन्निपातोस्त्रयोदश श्वासंकासंछ
 मिच्छोद्गृहं पार्श्ववेदनो १५३ आधौभ केसरीनामकैराताद्यमतोपमः किरातारिद्वात्रिंशकः भाङ्गीनिंबवनाभयाम
 तलताभनिंबयासाविषात्रायेंतीकटुकावचात्रिकटुकण्योनाकशक्रुमेः रास्नायासपयेलपाटलितच्छावीविशाला
 निशावास्त्रीपुष्करसिंहिकादयशटीधान्यसदेवकुमे १५४ कायोयंकिलसंनिपातनिवहान्धात्रिंशदेवसरातदुर्दृष्टो
 निजतेजसाविजयतेसर्पा नरुत्मानिव किंचित्श्वासवलासकाशगुरहृद्गो गहिका मरुत्सन्त्यास्तंभगलामयार्दि
 तमलाविष्टं भवन्नानपि १५५ भास्त्रीरिकायद्वात्रिंशकः शस्यग्राधान्यशैर्यंदिनिशसुरवरीत्रायमाणाठतिक्तावासा
 शृंगीगुहृत्तींजकुलकै गहैः कटुफलैः किरातैः भाङ्गीदृस्पर्शशृंगीदशजटविजयाशिगुभिः संनिपातः श्वासेस्वेरार्तिजा
 जभ्रमकसनभिरागेचकध्रः कषायः १५६ राट्पादिषट्त्रिंशकः रास्नाशृंगीपटेलेंद्रजलशुनगरत्वग्वरीनिंबतिक्ता
 वास्त्रीभाङ्गीसुराद्विनिशच्छविषाषट्कटुस्त्रीदिदीप्यं गोप्योक्षुत्रेहिमैलादशजटममतावेक्षशम्पाकधात्रीत्रायें

तीक्ष्णकुंतीपरवनज ~~शरीकट्फलैर्द्रीकितः १५५~~ सर्वाकुंभेनिकुंभामरयवननं
 शोचंद्रकपायोद्गोग्र्याससर्वज्वरपवनरुजात्यामिनामामयधं १५६ रासादिचतुःषष्टिकः क्षिन्नाभूर्निवशुं
 तीक्ष्णजटजलदैर्द्रीरुणसन्निपातं चतुर्दशंगः भार्द्रीक्षिन्नादृशोश्चित्रिकटुकप्रादिभिर्निर्मितोवानिहेति १५७ षोडशं
 गः हरीतकीधान्यमुस्ररक्तचंदनपत्रकैः गुडुचैर्द्रयवैर्वासाकारवीकृतमालकैः तिक्रानागरणठामिः कृतं कायं करणा
 न्नितं प्रपिवन्सन्निपातार्तिपिपासाघहनाशनं १५८ तंशकासप्रलपनं पाचनं दीपनं परं विरामजानित्वविषं भवमि
 शोषारुचिद्विदं १५९ इत्यभयादिकायः हरिद्रामुस्तभूर्निवत्रिफलारिषयासका कंटकारी हयं भार्द्रीकटुकानाग
 रंकरणा पटोलं पपटं पाठादेवदारुसरोद्विषं विनुजकंबलाविल्वं कुंभकारी हरीतकी १६० कट्फलं दीप्यकटुजं स
 र्वमेकैकभागिकं रासाभागद्वयं चात्र दत्वा कायं तु साधयेत् ओषध्नीयुतः कायो ज्वरहेति त्रिदोषजान त्रयोदश
 महाघोरानंधकारान्यथारविः १६१ वमिंस्त्वेदं प्रलापंचत्सैमित्यंशीतगात्रतां मोहं तं श्रोतृषोश्चासंकाशदाहाग्निमोघ
 ताः हृत्प्राग्शूलविषं भकंठकूजनकंतथा जिह्वास्फुटनकं कर्णशूलं चाशुविनाशयेत् १६२ नातः परतरं किंचिदौ
 षधं सन्निपातके रजन्यादिगणोद्घेधधनंतरिविनिर्मितः १६३ इति रजन्यादिमहाकायः पिप्पलीचित्रकं सुंठीपिप्प

लीमूलकेवचा जीरकातिविषाचयंपाठाकुरजरेणकाः १२ विडंगंमरिचंसर्वाकटफलंकर्कटाह्वयं किराततिक्तं
भाईरासासर्षपयासकं पौष्करंवरुणौष्ट्रंभीमजमोदार्कमूलकं स्योनाकसीपकोहिंशुतुल्यान्येतानिकल्पयेत् १२०
पिप्पल्यादिकषायोयंसन्निपातज्वरंजयेत् कफंवातंप्रलापंचप्रस्वेदमतिनिद्रां शीतंभ्रमंरोमहर्षमरुचिचापतंत्रकं
सर्वान्तरान्तथागात्रशून्यतांचविनाशयेत् सन्निपातमहोन्मत्तकरिबुद्धैककेशरी १२३ इतिपिप्पल्यादिकाथः इति
कृष्णकलसन्निपातचिकित्सा संधिगेसंधिगःशोफस्तीव्ररुक्त्वज्वरोभवेत् वातार्तयोंगमर्द्वास्तनौनिद्राविहीनता
तापश्चबलहानिश्चक्ष्णोश्चाराश्चोविर्वर्द्धते परमायुर्वर्धेःप्रोक्तंसप्रवर्षाणिसंधिगे १२५ संबधःश्चेष्मणःस्थानंतत्स्थोश्चे
ष्मयुतोनिहः लेद्यनस्वेदनाभ्यासात्सद्योयातिनिरामतो रसःसविश्रसिंधुःकोलत्यंकुरुतेसमे श्रमोद्यमनिह
स्याशुमारुतामर्यंजयेत् एतामृताशटीदाहवृद्धदाहशतावरी श्रुंटीचगुगुलुकाथःसंधिगांतकक्तुवेत् १२८
एतामृंटीगुडूचीसहचरजलसभीरुपथ्यासुराह्नेस्तिक्ताकरैरवासानिलरिपुसहितैःपंचमूलद्वयेन एभिर्द्वैःकषा
यह्वारितमपहरेत्पीतमात्रप्रभातेमन्यास्तेभोत्रबुद्धिज्वरविटककटीसंधिसर्वांगपीडाः १२९ त्रिफलारवधग्रंथीबुधैः
सिद्धंजलंपिबेत् एरंडतैलसंयुक्तेवातव्याधिहरेत्स्मरणम् १३० निर्गुंडीपुसिद्धार्थेरास्यायुग्निवपत्रकैः संधिगं हं

ज्व-ति-भा-

तिधोयसर्जसिद्यर्थकुंदुरैः १९१ इति संधिगः शिरोधुनोतिसततमुग्रसहोतिरोदने रिकाकासकफश्चासप्रलापारा
 तिमोरुक्त ज्वलत्कशानुवतापयुतोदेहोदिवानिशं दशाहं जीवितं तस्य श्रंतकश्चांतकारकः १९३ धनयासकरागं
 हीवहतीदयधान्यकैः काथः सातिविषः पीतः पाचकौतकनाशनः पटोलातिविषाग्नेजीत्रायमारोसपुष्करं समंश
 साधितः काथोहंतितीव्रंतकज्वरान् १९४ सटीरास्त्रामतासुंहीग्नेजीवघनिदिग्धिका पुष्करं कटुकापाठाकषाया
 श्रंतकापरः रोहिणीधनयासश्च सकिरातकृतोपिच नावनेनवसारेवानिबुकांबुविमर्दितं १९५ विहायवैद्योदिनसु
 लवारिज्वरारिषादिगदापहारि ज्वरं छिदं जीवितं रंचनित्यं मृत्युं जयं चेतसि चिंतयस्व १९६ इति श्रंतकः ज्वरोतिरु
 भरितापोहनुमन्यागलव्यथा आसोमोहप्रलापाद्यश्चालयस्व तं शिरः श्रुलीशाल्याकुलोदाहीस्थायीविंशतिवा
 सरान् सकष्टतरसाध्योस्मादुग्राही जीवितं क्वचित् २०० धनाभीरुवास्तीकलितरुचलानिंबजटिलाजयाश्रादा
 राजकुमकुलकपाठीनशकले समंभमीनिंबामलकदशमूलैरतिबलंचलव्याधिब्रातंशमयतिचरुग्राहमतु
 लं २०१ नृपकुटुकाभयाकवचहारहूराद्यैश्च तं जलमतिदुतेहरतिदारमत्युद्धतं जयेज्जलगुहासहायुगल
 जोक्षुरं चापरेकिरातजलकटु एनलदपर्ययं मोधरं २०२ पैत्तिकेयेज्वरे प्रोक्तः घटंगोचनियो जयेत् एभिः प्रयोगै

रामः

दोषेषु पक्षेष्वापि न शाम्यति यदिदाहस्थितः कुर्यात्सचिरं शिशिरं विधिं हर्म्ये शुभ्राभ्र संकाशे शशांककस्थीतले
 २०४ मलयोदकसंसिक्ते सप्या दुग्दाहपीडितः नरस्योत्तानसुप्रस्यनाभिस्थे कांश्यभाजने पतंतीशीततोयस्य धारा
 दाद्ये निवारयेत् २०५ मलयज इव मिश्रितमुल्लसत्सिति मसत्सलिलेन सरस्वसः हतजलं द्युतमंगधत्ते किल तरादा
 हारादाहमपोहति २०६ इति रुग्दाहः नर्तनरोदनं गानं हास्यं मोहसमोभ्रमः विकटलोचनं चैव प्रलापो मदपवच २०७
 आपदातो नरस्तेन जीवेद्वर्षत्रयं हि सः चित्तभ्रमं सन्निपातं तीक्ष्णोर्नस्योर्नैर्जयेत् मदीकामरदाहमत्स्यशकला मुस्ताम
 लकोमता पथ्यारैव तरामसेनकरजोराजीफलाभिर्युता हन्युश्चित्तरुजोथदुर्दलाद्राक्षापटोलीपयः पथ्यापर्वतराज
 वृक्षकटुकाशं वृकपुष्पाम्बता २०८ करंजबीजत्रिफला हरिद्राव्योषसैध्वैः सक्वाहिं गुसिद्यर्थैर्वल्लमज्जुविमिश्रि
 तैः पिष्टैर्गुटीयं नट्यने विधेया सुप्रचेतना चित्तभ्रमापस्मृतिघ्नीभतशीर्षाक्षिरोगनुत् २०९ गुडागस्त्योषरसोनस्यं
 चित्तभ्रमापहं मुरामूर्द्धजमेवाहमधकमलयोद्वैः २१० मरुत्तरुमधुनिमिश्रैः पुरपाणिजयोशुभिः लोहलामज्जकै
 लाभिर्दूषश्चित्तभ्रमापहः ग्रहरोषहरुश्रीहसौभाग्यकराणपरं २११ इति चित्तभ्रमः यंशोफः सन्निपातं ते कर्णाधः
 स्यादहव्यथः प्रलापमोहवाधिर्यकंपकंठग्रहन्तकृत प्रसेकांगव्यथाप्राप्तो मदश्चैवारतिर्नरः सकर्णकोथकेप्याहु

ठकुञ्जगणः २२० त्रिफलाव्योषतिक्ताहरिद्रावासकेंद्रजः अथगोमूत्रयुग्मस्तुक्लीकः फल्गवत्सकं २३० काथः पीतो
निहंत्याशुकं ठकुञ्जामिधं ज्वरं अपनयति कंठकुञ्जं कृत्वा पायामार्गवीजकैर्नस्यं वस्ति सलिलेन सहितस्त्रिकटुककटुतुंविभि
र्नस्यं २३१ इति कंठकुञ्जः वपुर्हि मंश्लयः काशो वसिर्हिका स्रमः कफः यथा निसरांश्चासमोहकं पक्वसयाः ज्वरः
प्रलापे तर्हीरः पक्षे कायुर्हि मांगके भास्वन्मले जीरकव्योषभा द्वीव्या श्रीशृंगी पुष्करं गोजलेन सिद्धं सद्यः शीतगात्रा
तिमोहश्चासश्चेष्टोद्रेककासानिहंति २३२ कर्कोटिका केंद्रजः कुलत्थाः कृत्वा वचा कटु फल कृत्वा जीरेः किराततिक्ता
जिनक कटु फलां बुपय्याभिहृदते नमत्रशस्तं २३५ अथ रसः रसगंधके युग्मणिताम्रविषत्रिकटुनिटंकरायुतानि
सुरुः शिरिषकरानिमिषपित्तरेः परिमर्द्य भावितमथान्निरेः गुरिका कृते दिग्गुणवत्त्रमितं घनसारजीरककराई
करसेः अतिशैत्यमोहयुतमप्यचिराज्जयति ज्वरं तमपि कष्टतरं २३७ इति शीतगात्रः ज्वरे प्रथममुत्पन्ने चक्षुभ्यो
नैव पश्यति तीव्रतापो भवेज्जिह्वा कृत्वा कृत्वा कंठकायता कसनं ससनं कंठे कंठः कर्णो रुजो मरुः कृमस्तस्मात्तिसरां
तंशस्यात्यं च विंशतिः वासरास्तं द्विके सायुः शोक्तमागमवेदिभिः शठ्याहारदुर्गलभा चरजनी कृत्वा कृत्वा नागरं भा
द्वीति कृत्वा पाटमूलदशकं मुक्तावहत्यावपि वासानि वपयेल पुष्करजयभूनि वसाई समं काथं तं द्विकनाशने

ज्वरहरणानादिभिर्योजितं २४१ शुश्रूषणामनाविश्राणोष्करंतंद्रिकापहं व्योषागस्त्यारसेर्नस्यंवाग्म्यलालेंडसैववं विषे
 तिदुकिरातंचकर्षंकरहाटकं सुरसारसलीटंचमुडस्तंद्रिकनाशनं २४३ इति तंद्रिकः प्रलपतितरसोतिष्ठतिविचेतनो
 वेपतेमुरुपतति ज्वरप्रभरहाकुलितोयोनरः सप्रलापकः प्रोक्तः यामातिवचनं वक्तिसयात्येवयमालयं चतुर्दश।
 दिनान्यायुस्तस्योक्तं पूर्वसरिभिः २४५ सतगरखरतिक्कारेवतोभोदतिक्कानलदतुरगगंधाभारतीसारहृण मलयजद
 स्मलीशंखपुष्पः प्रपक्वाः प्रलपनमपि हन्युः पानतोनातिदूरात् सांतरेरंजनेस्तीक्ष्णोर्नस्यैस्तिमिरसेवने सर्वतोवि
 कृतंचित्तमस्यप्रकृतिमानयेत् २४७ इति प्रलापकः पिपासाहृष्टासारुचिद्वयुकासारतिमदभ्रमध्यासाध्याना
 तिस्यतिवमिहिकाज्वरकरः स्मृतोरक्ताष्टीवीटयुलतमकोटोद्गमरुजापरिस्नानोरोगीरुधिरमपियेनोद्गिरतिव
 २४८ कर्णाक्षिसुखनासाभ्योरक्ताबादसाध्यकः आयुरस्यदशाहंस्यात्कुर्याद्रक्तहरींक्रियां २४९ रोहिषधन्व
 यवासकवासापर्पटं — गंधलताकटुकाभिः शर्करया सहितोपिकषायः सभवति हिंस्रतजप्रशमाय २५० पप्र
 कचंदनपर्पटमुस्त्राजातिचराहृणाचंदनवारि लीतकनिवयुतं परिपक्वं वारि भवेदिह शोणितहारि श्यामागैरि
 करोध्रादसिताक्षौद्रंजनान्वितः वासकः स्वरसः पीतो रक्तं शमयति क्षणात् २५२ इति रक्ताष्टीवी श्वासप्रलापमो

धीया

रामः

२५

रातो जंतुः स्यात्कासहासवान् भुग्नेत्रे सन्निपाते आधुरंशदिनानिवै पयोलाद्वराणिष्ठेः शुश्रूषापरुत्रिरोमिः कायः।
 पीतो भुग्नेत्रे म६ मोहज्वरं जयेत् २५४ किरातकृत्सो घण्टाजिकाभिर्मधुपुताभिः प्रवरो वलेहः मधुकसारो घण्टा मये
 जनेन स्ये जने स्यान्मधुसिंधुकृत्सं पिबुमंश्चरविमूलमरुतहं गंधवधतगरागुरुभिः म३ मात्स्यशरीरदृष्टिदुकरग
 मधुसर्षपकैरिहधूपवह २५६ इति भुग्नेत्रः कठिनतरकंटकाद्यंतरसनोनश्रुतोतिभाषतेनापि ज्वरतापकासमो।
 ह्वासयुतो जित्वाक्रोतः क्षिप्रकारिना न्यायुः कष्टसाध्यतरो मतः तीक्ष्णाद्रवैः सत्त्ववर्णो मीनुः। अंगरससुते २५८
 जिह्वायोश्च कृत्सो म६ कत्वमपिशाम्पति कटुतैलारनालाभ्यां कुर्वीत कवलग्रहं केवलेनायवास्यकांजिकेना।
 स्पृष्टुये किराततिक्ता कलित्वालिङ्गकर्चरकृत्सकटुतैलपुक्तः अम्लद्रवः संशमये प्रसज्जोषा-स्तुतो घशरथिये
 यातु २६० शालूरपरीं मालूरमलामयमधुपुता शंखकपष्ठी सहिता सेव्या वाचां विष्टुये शुश्रूषागरपुष्कराम
 तलता ब्राह्मी वचा सुव्रता भाद्री वासकया सतो यदरसाकाथोजये जित्वाक्रं विश्वावर्ष विभावरी युगवा वत्सादिनी वा
 रिदः व्याघ्री निंबपटोलपुष्करजटाहृदाहभिर्वाकृतः २६२ इति जित्वाक्रः यस्तु विस्फारकादीनां सर्वैर्लिङ्गैः समायुतः
 विशेषाहामोहाहः सोमिन्या सोतिदुःसहः ग्रंथोत्तरत्रयस्तु कुपिता रोषा उरुः श्रोतोनुगाभ्रं आमाविष्टाग्रा

थिता बुद्धिं द्रियमनोगता २६४ जनयन्ति मसद्योरमभिन्ना संमसादृतं प्रसूतव्यात्रः स्वपितृनचेष्टां काचिदीहते न
 च दृष्टिर्भवेत्तस्य समर्थो रूपदर्शने न च गंधरसस्पर्शशब्दान्जो वा स बुध्यते २६५ शिरो लोहयते भीष्मा माहासं नभि
 नंदति कुजयन्नेदते वैवमतिप्रकृतिरीयते अधिकान्नमर्यादा चतुर्विंशति वासरात् २६६ वापाठः विकलं भा
 षते चापि किंचित्संदिग्धमाचिरात् न च प्रभाषते किंचिदभिन्नासः स उच्यते प्रत्याख्येयः स भयिष्टं कश्चिदेवात्र सि
 ध्मति आयुः पक्षमितं चास्पकेष्वाहुः स प्रभिदैर्नैः २७० अधिकान्नमर्यादा चतुर्विंशति वासरात् वापाठः स्याच्च
 तुर्विंशतिकामर्यादा च दिने न हि सप्तमदशमद्वादशदिवसे प्राप्ते त्रिदोषजस्तापः पुनरपि बो रतत्वं प्राप्य रामं या
 ति वाहेति डिगुणित सप्तमनवमेकादशदिवसे त्रिदोषमर्यादा एषा वधाय मुक्ते भवति नृणां चापि नो ब्रूते २७२ दु
 र्जं भसियथामज्जभाजनं त्वरया बुधः गृहीयात्तत्तमप्राप्तं तथाभिन्नासपीडितं निद्रोपेतमभिन्नासं क्षीणमेतद्धतौ ज
 सं संन्यस्तगात्रं सन्यासं विद्यात्सर्वात्मकं ज्वरं २७४ अभिन्नासस्तु सप्रासादशाहे न हतौ जसः संन्यासो दारशाहे न मत्त
 णकाच्च मुच्यते भेदास्तु सन्निपातानां सस्या अत्योतराः स्यताः स्वल्पबुध्या न लभ्येते न च कश्चिन्निकृत्सते २७५ अतए
 व विशेषतैर्मुनिभिश्चरकारिभिः एक एवायमुद्दिष्टः सन्निपातात्मको ज्वरः सिंही व्याध्यमता प्राक्षा अजाजी स कटु

रामः

त्रिकं श्रृंगीविङ्गं च समं यक्ताविश्रायसाधयेत् २७२ छ. तां तैस्तदुल्लेख्यैः पेयामुष्मां बुनाज्वरी पिबेत् हिक्काश्यासका
सीतथाभिन्यासपीडितः स्नेहो विलीढः सितशर्षपां नोसहिं गुभृङ्ग इव श्रृङ्गवेदः हन्यादभिन्यासगदोग्रशक्तिं यथाविर
क्तं विषयाभिलाषः २७३ शिरीषवीजं मरिचं वस्तुस्येणातसमं श्रृङ्गजनेतदभिन्यासे संज्ञा बोधनमिष्यते मातुलुंगा
ईकरसं कोष्ठां त्रिलवणान्वितं अन्यत्र सिद्धं विहितं न स्यंती क्षणां प्रयोजयेत् २७४ भाङ्गी पुष्करमूलं च रास्नाविल्वं समु
स्तकं नागरेदशमूलं च पिप्यत्यस्तच्च साधितं हिंया ईकरसोपेतं पिप्यली चर्णा संयुतं संनिपातं महाघोरमभिन्यासे
च दाहणं २७५ हत्याश्रयं शूलमानाहं सद्यः पीतं नित्यं धृतिं देती इव तीव्रहृत्तौ सैरंदावीनपरकं श्यामां व्याधीं च निःक्वा
य्याभिन्यासे वद्धवर्चसे कूटपाकलंके सन्निपाते प्रोक्ता कषायकाः २७६ ते सर्वे त्रप्रदातव्याः सद्योभिन्यासका पस्य
यस्मिंश्चिकित्सिते प्येवं यदिसंज्ञान जायते पादयोस्तं ललाटे वा देहे लोहशलाकया भ्रमर्या जलस्यैर्वा व्यश्नेके
र्वापि दंशनं २७७ औषधैर्येन नश्यंति न स्येर्वा नानाविधैश्च ये विषयोगात्प्राणशयंति सन्निपाताश्च दाहणाः २७८
इत्यभिन्यासः विश्वसटीदशमूलौ द्विजापाठे मपि प्यली इयं वै सकिरातविश्ववासां शमयंति हतौ जसं सद्यः २७९
इति हतौ जसः श्रृङ्गी भाङ्गी शटी दासारास्नादुस्पर्शपोष्यैः संज्ञाच्युतिरेहरेत्कायस्तीक्ष्णानस्यां जनेन वा आकला

जन्तिभा

कौषधंस्तस्मात्तिक्तं कर्करकदूफलं चेतन्यकारकः काथः संन्यासे संनिपातरा २७३ धूमः प्रधर्मनंतो रसः सूचीभि
 श्वनखोतरे केशानोलुंचने सरोवः श्रिकैर्कथयेद्भु २७४ इत्यभिन्यासमेवः श्रंतर्दीहादिकाः संनिपाताये
 तुत्रयोदशः भवंति भाग्यहीनस्य मितजीविनरस्य च वैद्यो नारायणस्तस्य भेदजं जातं बीजलं तथापि तेषां जा
 र्थेनोक्तमात्रं सारमुच्यते २७५ श्रंतर्दीहः शैत्यं वहिः श्रयस्याति संततः श्वासः श्रंगमिव दग्धकल्पं सौतर्दीहा
 दितः कथितः इत्यंतर्दीहाः नक्तं दिनं न निद्रामुभयैति गृह्णाति मृदधीर्न भस्वः उत्थाय दंडपाते भ्रमातुरः सर्वतो
 भ्रमति २७६ इति दंडपातः संपूर्यते शरीरं ग्रंथिभिरभितस्तथोदरं मरुता श्वासातुरस्य सततं विचेतनस्योतकां
 तस्य इत्यंतकः क्षोणा विवरमरुदुशोणा सितनीललोहितं सार्ति विलुब्धस्तकमभितः कुंभीपाकेन पीडितं
 विद्यात् ३०० इति कुंभीपाकः उस्मिप्ययः स्वमंगं क्षिपत्यधस्तात् नितोतमुच्छसिति तं प्रोर्णना वजुष्टं विचित्रकष्टं
 विजानीयात् इति प्रोर्णना ३०१ स्वेदभ्रमांगमर्दकंपवसौ दधथवो ग्यथा कंठे गात्रं च गुर्वितोदं प्रलापजुष्टस्य
 जायते लिङ्गं ३०२ इति प्रलापः परिधावती वगात्रे रुक्पात्रे भुजगपतंगरि रागणाः वेपथुमतः सदा हस्येणा
 दाहज्वरार्तस्य इत्येणादाहः शब्दादीनधिगच्छति न खान्विषयान्यदींद्रियग्रामः हसति प्रलपति पुरुषः सरो

रामः

यो भूतसासार्तः ३४ इति भूतसासः दुर्गलकशरीरगंधाः स्वेधरुजावानि रुग्णालंघः अजघोषसन्निपातादातामा
 सः पुमान्भवति इत्यजघोषः यस्यातिपीतसंगेनयने सतरो मलास्ततोऽप्यधिकं दाहो नः शीततावरिरस्य ससनिद्रको
 ज्ञेयः ३५ ग्रंथोतरादिशेषः रुसशीतविवास्वापव्यायाममलनिग्रहात् कफात्संमर्द्धितो वायुस्तीक्ष्णोऽपि तं वरिः ।
 क्षिपेत् तत्पश्चाद्दृष्टयेद्रक्तंतो हरिद्रको भवेत् भवेत्सा रोपविष्टं भोवध्वात्यामाशये हरि ३०२ वेपथुः श्वसने हरि
 कातं प्राकासारुचिज्वराः गुरुत्वे सर्वगात्राणां शीतत्वं सर्वसंविषु हरिद्रकां किं तैर्होतैः सन्निपातात्मको ज्वरः दोषे
 विवर्द्धेन ये ग्नौ सर्वसंस्पर्शालक्षणाः ३१० असाध्यः सोऽन्यथा कृद्धो भवेद्देहकल्परोपिवा प्रसंगाद्वात्रसंस्पर्शान्निःश्या ।
 सात्सहभोजनान् ज्वराहरिद्रकाद्याश्च संक्रमंति नरान् नरे अष्टासन्मनुजं हंतियदि संस्पर्शालक्षणाः ३१२ आदौ वि
 रचने कुर्यादंधये च तदुत्तरं जलौकाभिर्विषाणौर्वा मोक्षयेद्दुष्टशोणितं तथा लोहेन संस्पर्शेद्दुष्टे दृष्ट कर्मवित मध्य
 रास्यक्तं नरिद्रित्रीनारान्दो गले दहेत् ३१४ मध्याधो दाहमेकं तु मध्याद्वीहि योजयेत् श्यामाभयाकराण्युष्ठी
 कं पित्रगुदयुग्मदीः पीताशीतजलेनाश्रु हरिद्रकविरचनी हरिद्रपाचनं प्रोक्तं प्राक्तामनिवपपदैः ३१५ गुडवीकदका
 रक्तोशीरबालुकसंयुतैः भूनिवाहामतानि वशास्तात्रायंति काव्या मधुकग्रंथिककाथः क्षौद्रा हरिद्रकं हरेत् वर्षा

भूपाटलोशीरदावीनिबामयामता कटुकापर्वटश्चैव काथोहारिद्रकापरः ३१८ श्वेतमूलशतावर्यावासाचकदुरो ।
 हिरणी काथोगुडसमायुक्तोहंतिहारिद्रकंज्वरं लोहचूर्णसितापण्याश्रेणीवादाहसंभवं लोहंमधुसमायुक्तंहरेतहारिद्र
 कंज्वरं ३१९ रसैःसंरुसकटुस्त्रैः शिखितितिरदक्षिभिः शुष्कमूलकजैर्यैः कुलत्पैः सहसोजयेत् ३२० इतिहारिद्र
 कः मेचकवपरतिमेचकलोचनयुगलोवलोलोमलोत्सर्गात् संशोषिणि सितपिठिकामंडलयुक्तोज्वरेभवति ज्व
 रोदहोभ्रमोमोहोसतीसारोवमिस्रया अतिद्रावमुखंरक्तंतालुजिह्वाचतुष्पति ३२१ कंठौष्ठमुखवैरस्यंपाकः ।
 सेदश्चजायते ग्रीवामध्येचदृश्यंतेस्फोटकाः सर्षपेपमाः एतच्चित्तोभवेद्यस्तुसमंधोरकउच्यते ३२२ ब्राह्म
 णाः क्षत्रियोवैश्यश्च ३२३ जलएवच प्रथितः पंचधावरौंयंमंधोरकोपादः ब्राह्मणाः श्वेतवर्णाश्चक्षत्रियोरक्त
 वर्णाश्च वैश्यः पीतश्चविजेयः कपिलः ३२४ एवच ३२५ कृष्णवर्णाश्चचांजलोत्तराणां प्राणांतकृद्भूः ब्राह्मणाः
 सुखसाध्यः स्यात्कृष्णसाध्योहिसत्रियः वैश्यः कृद्धतरः प्रोक्तः द्रावसाध्योपरोत्तराणां श्लेष्माश्वासोनः कासश्चर्द्य
 तीसारहृद्भूः ३२६ मंधोरकमवाद्येतेनिघ्नंति सहसातुरं ॥ तामाश्विनेयोभगवंतमाहुः श्रुतेनिदानंभवतोदिवा
 करः अस्योपतापस्यचिकित्सितंच पुनर्वभाषे सचरिष्यमानवः ३२७ एभिः प्रकारैर्वहुस्तनपुण्यैः मंधारकोवैशम

तामुपैति सरइजायेस्तुतिभिर्भवान्यौमिष्टान्नभोज्येर्दिजपुंगरानां ३३१ किरातेद्रुपवारिष्टत्वज्ञोयवनपपैः सविप्र
 चंदनैः काथकृतोमंधोरकंजयेत् तंत्रोचकीचानिविषामस्तासंधीचधान्यकं अहिप्रियं चामखिल्वंकलिंगोशीरपत्रकं
 ३३३ पद्मारजश्चसोदीचं शतपत्रीप्रसन्नकं श्लोषधानिप्रयोज्यानिश्लेषधानिहिमामिच वस्यमाणोनसर्वादिज्वरे
 शोक्तः कषायकाः ते सर्वे त्रप्रदातवाः सद्योमंधोरकापसः ३३५ इति संशोषणाः अतिसरति वमतिकूजति गात्राण्यपि
 तश्चिरं क्षिपति सन्याससन्निपाते प्रलपति भुज्जाक्षिमंडलो भवति इति संन्यासः येन सहर्ज्वरवेगाद्यंत्रोवाक्यो
 ज्ञाते गात्रं रक्तं यीतं च वमेद्यं त्रापीः स विज्ञेयः ३३७ इति यंत्रापीः अथ रसाः रसेन्द्रविषशुल्काभ्रलोहैर्वासारसमु
 त्कैः सप्त सत्त्वस्त्रिदोषांतकद्रुसोमैरवोमहान् वस्त्रैकं वा द्युदघाज्जातीफलानुपानतः रोगी वैद्यो न मेत्यक्तः सोपि जा
 गतिं तस्मिन् सततं गंधं शिलातालं मर्द्यं निंबकं जैर्द्वैः लिप्तातेनार्कपत्राणि यंत्रे भस्माभिधारव्यके ३४० ज्वालयेत्
 यथा माग्निस्त्वांगशीतं मुहुरेत् विषोषणं तु तुर्योशं स्त्वावस्त्रमितागुदी देवदालीरसैर्वध्वा रसो यं भैरवाभिधः दत्त्वा ई
 करसैः सर्वसन्निपातविघातकृत ३४२ भूमौ गतं सर्वे विजं च शीतार्ते तं दितं नरे तस्मिन् दोधयेद्वा ब्रुव्यां चोपचारका
 न इति लघुभैरवः काचमाच्यारसेः शुभ्यात्कृत्वा त चर्कपत्रकार गंधं कालशिलासतक्रमेणो कंदिचन्द्रशः ३४४ ए

श्रीगुरुः

२८

ज्व. ति. भा.

कीकृत्यांधमूषायां पचेद्यामननुष्टयम् एकान्तिविषयेयोषां सुखयोभावितागुटी हरिमध्यमितातेयारसोयंताम्रभैर
क संनिपातज्वरानहंतिपथ्ये शीतोपचारकान् ३४६ इतिताम्रभैरवोरसः विषार्कदरदं फेनं मरिचं पंचपित्तयुक् राजि
कामात्रयादद्यात्संचैतन्यभैरवं सन्निपातानिहंत्याशुघोररूपाननेकशः रसात्तापे समुत्पन्ने कुर्यात्शीतोपचारकान्
३४७ इतिचैतन्यभैरवः रसांजनौषधेर्दाहैः कृतैः संज्ञान जायते शीतार्ते चांतके कण्ठकुञ्जहारि इति हृके अभिन्या
सेषु सर्वेषु तदा संयुज्यते रसः तर्कमनलैर्भाष्याद्याशुष्कात्सप्रधा ३५० स्वचिकाभरणं सेवं प्रच्छन्ने मूर्ध्नि दाप
येत् संनिपाते महाघोरे घट्टैः सिंचेत्कलमिक्तैः दक्षिणो लोचने रक्ते साध्यो वामे त्वसाध्यकः पश्चात्संचेतनं तंतुयो
गेर्विषहरे श्वरेत् ३५२ इति स्वचिकाभरणारसः विषोषणोः पंचपित्तैः कृत्वा सुद्रुमितागुटीः नेपालेन युता चापि
रसो ज्वालानलो महान् शीतार्दिते सन्निपाते तं द्रिते मोहिते ज्वरे कफे कंठगते देयं क्षराणां जागर्ति मानवः ३५४
इति ज्वालानलोरसः रसो विषोषणां कृत्वा पंचपित्तयुतागुटी सन्निपातानिहंत्याशु रसोयं भरतभैरवः रंगाकर्कागरसै
र्भाष्याद्याशुष्कात्सप्रधा स्वचिकाभरणं सेवं प्रच्छन्ने मूर्ध्नि योजयेत् ३५६ सन्निपाते महोपासौ घट्टैः सिंचेत्कला
मितैः सन्निपाते समुत्तार्य यदि जीवति मानवः क्षीणो यो बलवान् सान्निः शीर्षागात्रशिरोरुहः स्वरवर्णास्पतिभ्रष्टः

रामः

२९

स्त्रीणां श्रुको निरिन्द्रियः ३५२ अथ कृत्वा मिव र्वांश्च संनिपातश्च सवत्यसौ संनिपातेन दद्याच्च चिरादाप्यायते नरः ६५॥
संभोजनीयश्च पुनर्जन्महितस्य ततः ३६० ॥ इति ज्वरंतिमिरभास्करे संनिपातज्वरप्रभेदेनामसप्तमोऽध्यायः ॥ अ
थ आगंतुकज्वरप्रभेदः लोष्टशस्त्रकशाकाद्यमुष्टिरंश्चितलदिजैः तद्विषैश्च रते गात्रे अग्निदग्धेऽप्येव देने १ जा
यते हि ज्वरो यस्य ज्ञेयो सावभिघातजः पादोतरे ये भूतविषवाद्यग्निक्लृप्तभंगारि संभवाः रागद्वेषभयाद्याश्च ते स्युरा
गंतव्यज्वराः २ आगंतुरष्टमो यो हि स ज्वरः स्याच्चतुर्विधः अभिघाताभिषंगाभ्यामभिचारमिश्रापतः ३ तत्राभिघात
ज्वायुः प्रायोरक्तविषयेत सद्यथं शोषवैवाग्निसरुजं कुरुते ज्वरं ४ अभिघातज्वरे कुर्यात्क्रियामुस्तविचर्जितां कष
यमधुरस्निग्धं तदौषमयापि वा ५ अभिघातज्वरस्तस्य पानाभ्यंगेन सर्पिकः मधोर्द्वैश्च सात्त्वैश्च तथा मांसरसो
दनैः ६ क्षतानां व्रणानां च सतव्रणचिकित्साया वधबंधभ्रंशभंगचेष्टनादिसमुद्भवा ७ ज्वरानुपाचरेत्पूर्वमरिराक्षी
रभोजनैः ८ इति अभिघातज्वरः अभिषंगभवः सप्तप्रकारः कीर्तितो ज्वरः ग्रहावेशा तथा क्रोधादौषधैर्विषजः शुचः ९
कामाद्र्याच्च विज्ञेयस्तस्य लक्षणा मुच्यते भूताभिषंगादुद्देगोरास्यरोदनकंपनं १० भूतविद्यासमुद्दिष्टं र्वधावेशनता
दनैः जयेद्भूताभिषंगोऽस्य तुलस्य च मरीचकैः ११ स र्देव्या जटो कंठे बद्धा भूतज्वरं जयेत इति भूताभिषंगः दर्पणा

शिन्ध्याद्याशीतोष्णप्रालिजोयथा समणिभास्करादविषयादिहचदेहधक १२ विरोतिचनदृश्यतेग्रहस्तद्वृत्तोरिणो
 ग्रहजेभरतविद्योक्तं वलिमंत्रादिसाधनं १३ दानैस्तथास्वल्पयनैस्त्यातग्रहपीडिताः शिरीषवित्त्वजं^{व्या}म्लकपित्वाजुंनप
 ल्वकैः सकुंडुरुपरैर्धूपः सर्वग्रहज्वरापहः १४ इतिग्रहजः क्रोधात्कपशिरोरुक्कपित्तज्वरसमाकृतिः क्रोधजोयातिका
 मेनसदाकोपित्तजिह्वामैः १५ मनोवांछितलाभैश्चसद्यःशान्तिमवाप्नुयात् इतिक्रोधजः श्लेष्मधीगंधजेमूर्च्छाशिरोरु
 क्तपथुःश्लवः वैगंध्यं वमनं कंपोभ्रमः स्यादितिलक्षणां १६ श्लेष्मधीगंधजं पित्तशमनीयैरुपाचरेत् निंबराकषा
 यंवाहितं सौमनसेतया १७ इत्यौषधीगंधजः विषजेतृक्तमोमूर्द्धमोहः श्यावास्यताहृदिः अनीसारोवमीश्रैवज्ञा
 त्वाचैवंचिकित्सयेत् १८ विषजंशमयेच्छीघ्रंविषपित्तप्रणाशनैः २० इतिविषोद्भवः पुत्रमित्रकलत्राणांधननाशेष्ट
 नाशनं जंदनांकुस्तेपीडांसोसाध्योमानसोज्वरः २१ शोकाद्रक्तातिसरणां स्नानिश्चितभ्रमस्तमः प्रलापोवाप्यबहुने
 तिःश्वासमितिलक्षणा २२ ह्रीवेस्चंदनोशीरंधान्याकंमुस्तकंसिता इत्यैरेकैभिः कृतःकायःशोकज्वरविनाशनः २३ मि
 ष्याशनेरुचिकरं व्यंजनैर्विविधैर्युतं गव्यंसेव्यंचक्षुर्लंघ्यजेयंचित्तज्वरापहं २४ इतिशोकोद्भवज्वरः कामोद्भवेरुचि
 र्हीरोहीर्निद्राधीधृतिक्षयः हृद्यथाध्याननिःश्वासोन्मत्तांकामज्वरेभवेत् २५ हृद्यैःशीतोपचारैश्चचिकित्सेत्कामपीडि

रामः

ने सखाचारनयनापीनोन्नतपयोधरा भोक्तव्याप्रमदाकामकामज्वरनिपीडितैः २० इतिपुरुषे छैमेगमर्दस्त्रे
चापल्यकुचवक्रयोः स्वेदः स्याद्विदावश्चस्त्रीणां कामज्वरेभवेत् २१ बालकंशतपत्राणिगंधसारमुशीरकं चोचैश्च
नेयकंमोसीकायः कामज्वरापहः २२ शय्यायां संस्तः कार्यः सुगंधैः कुसुमैर्भक्षणं कीर्त्नीयं स्वकांतेन सह रात्रौ स्वया।
स्त्रिया २० इति काचजः भयात्प्रलापोतीसारश्चेतसश्चानवस्थिते आश्रासनेष्वलाभेन वायोः प्रशमनेन च हर्ष
रौ श्वशमं यातिसद्योभीतिभगोज्वर ३१ इति भयोद्वाभिषंगज्वरभेदः शापोद्भूतज्वरे ज्ञेयं लक्षणां संनिपातवत् मोह
स्तस्मादतिश्चैव विशेषेण विवर्द्धते ३२ व्यसारामतडाकेषु देवतायतनेषु च गोब्राह्मणायतीनां च पीडो कुर्वन्ति येन राः ते
पां देवप्रकोपेन चित्ते यो देविकज्वर इति शापोद्भूतदेविकौ तत्राभिचारकैर्मन्त्रैः क्रियामंत्रौषधैरपि प्रयुक्तैः पुरुषस्य
शुद्ध्यमानस्य तस्य ते ३३ पूर्वचेतस्ततो देहस्ततो विष्कोरतद्भ्रमे सदाहमूर्ध्वनैस्तस्य प्रत्यहं वर्द्धते ज्वरः शापजो
देवकोपोऽथोद्यमिचारभगोज्वरः जपनात्यजनाद्योमाहृतिदानादिकैर्जयेत् ३४ :: इति ज्वरतिमिरभास्करे आगेनुक
ज्वरभेदो नामाष्टमोऽध्यायः :: दोषो ल्योहितसंभूतो ज्वरोत्पद्यते वा पुनः धातुमन्यतमं प्राप्य करोति विषमज्वरं १
संततारिविभेदेन ज्वरः पंचविधः स्मृतः संततः सततो न्येद्युस्तृतीयकचतुर्थकौ २ यथाततायीभवतीह मायी सद्यतविदे

घरासक्तचित्तः ससंततेनधुवइर्जयेनज्वरेणानुष्येतसरोदरेण ३ स्त्रोतोभिर्विकृतादोषागुरवोरसवाहिभिः सवेरेस
 जुगाःस्तथ्याज्वरं कुर्वेति संततं ४ यथाधातुस्तथामत्रं पुरीषं चानिलादयः पुगपद्यानुपद्येतेनियमात्संततेज्वरे ५
 सप्ताहं वा दशाहं वा द्वादशाहं स दुःसहः सशीघ्रं शीघ्रकारित्वा त्रशर्मयाति हंति वा ६ विसर्गं द्वादशे कृत्वा दिवसे वा
 क्लृप्ताः इलेभोपिशमं कालं दीर्घमप्यनुवर्तते ७ पदोले इयवादाह गूचीनि वपुश्च वैः कायो हंति निपीतो यः
 सहसा संततज्वरे ८ निवामतामया द्वाक्षा पदोले दूयवाः समाः शर्करा मधुसंयुक्ता कायो वा संतता परः ९ पदोले पत्र
 कटुकी वीजानि कुटजस्य वा एतैः प्रकथितः कायः संततज्वरं दाशतः १० नागरं सर्षपो मुस्तानिलाश्चैरुपह्वयाः
 कारवीरजनीमोसी त्वकात्रं शतपुष्पिकाः ११ शटी करंज मेजिष्ठा वा जिगंधो ग्रगंधकं समभागा न्वितं सर्वमजाक्षी
 रेणोपेषयेत् १२ कौशले पनमेतस्य कुर्यात्सर्वज्वरे भिषकः सामे निरामे विषमे तथा चैव त्रिदोषजे १३ प्रशस्तं लेपनं
 चास्य ज्वरिणां ज्वरशान्तये इति संततः ज्वरापंचमयोक्ता ये पूर्वसंततकादयः चत्वारः संततं हित्वा ज्ञेयास्ते विषमज्व
 राः १४ ज्वराश्च विषमाः सर्वे सन्निपातसमुद्भाः यथोत्तरास्य दोषस्य तेषां कार्यं चिकित्सितं १५ श्लेष्मपित्ते विद
 स्ते ते रसस्थाने यदा निलः तस्मात्काले मनुष्याणां जायते विषमज्वरः १६ यस्यादभियतां कालाच्छीतो ह्यभ्योत

धैवच वेगतश्चाप्यनियमोज्वरः सविषमस्मृतः १० त्यक्त्वा स्वरूपमात्मीये संततततकारिकात् कंठस्थानविभा
गेन यथा संख्ये करोति हि ११ संततान्येकं आख्यचतुर्थी सप्रलेपकात् आमाशयस्थः सततं सुरस्थो न्येयुष्क संततं न
नेगलस्यः तृतीयकं मूर्धगतश्चतुर्थे स्थानमुपैति शेषः १२ आमाशये मरुत्वाया रोघास्तिष्ठेति हि ज्वरे अन्ये ते सभ
वे तीक्ष्णो द्यौकालौ गतिरस्य तु २० पंचाशन्नाडिका मत्वा आद्यं ते पंच पंचच जराति सज्वरो ज्ञेयः सततस्य विपर्ययः २१
पाठापटोलकटुकासारिवामुस्तकान्विता स्थितैः सिद्धैः कषायस्तु संततज्वरघातकः २२ सारिवाहितयं पाठात्राय
तीकटुरोहिणी शर्करामधुसंयुक्तः काथो वा संततापरः २३ विषमे संतता दौघतज्वरे प्रोक्तं चिकित्सितं सकटुस्य
विपर्यासज्वरे पिचतरे वरि २४ इति सततज्वरः अन्ये युष्के ज्वरं कुर्यादोषो यः पिशिताश्रितः सत्त्वहोरात्र मध्ये तु ए
ककालं प्रवर्तते २५ हृदि स्थितः कफप्रायो दोषो आमाशये व्रजेत ज्वरे कृत्वा पुनर्या विशीघ्रं स्थानकं प्रति २६ रा
ज्यह्नोः षट्पुकालेषु एककालं विमुंचति सो न्येयुष्क विपर्यासः कृच्छ्राध्यः प्रकीर्तितः २७ मदीका त्रिफला निंबप
टोली मुस्तबत्सकैः कृतः काथो निहंत्येषो ज्वरमन्येयुः इव २८ पटोलारिष्टमदीका शं पाकत्रिफला मत्वा शर्करा
मधुसंयुक्तः काथो वेलाज्वरापरः २९ मूलं श्वेततुरंगारिः काकजं घोडं इव हि वा रवौ कुर्बमा रिका सत्रे वधं वेलाज्वरा

पहे ३० इत्यन्येद्युक्ताः लोके वेलाज्वरः प्रणयति सुतरो यश्च त्वरं भः श्मशानप्रभृतिषु शिवसंस्थान्युग्ररेवा लये वा
 प्रलयनमलमज्जोत्सर्गनिष्ठीवुनादिज्वर उरुतरवेगः पीडयेत्तत्तृतीयः ३१ मेदोगतस्तृतीये हि तृतीयक इति स्मृतः ।
 असाद्य हं ज्वरयति मध्यं दिनं मुंचति प्रायः पित्तोद्भवः सोऽयं दंडजो न्यमते मतः ३३ कफपित्तात्रिकग्राही पृष्ठं वात
 कफात्मकः वातपित्ताच्छिरो ग्राही त्रिविधः स्यात्तृतीयकः ३४ दोषौ धमेन कंठस्थौ हृदयं गच्छतस्ततः दिनेनामाशयं
 प्राप्य कुप्येतां तौ तृतीयकं ३५ ज्वरस्थविरो वेगाद्याति कंठे तु वेगतः मध्येत्वे कदिनं भरत्वा आशवं ते च मुंचति ३६ सत्
 तृतीयविपर्यासः कथितो बह्वैश्वर्ये संशो गुरुचो भूनिवचं दनेरुपकल्पितः काथो निरंति न चिरात्तृतीयाह भवं
 ज्वरं ३७ समाक्षिक सितपीतशीतमुद्गमहौषधैः धान्यहिन्नरुहोशीरैः काथ एकांतरं जयेत् ३८ षोडशाष्टचतु
 र्भुजं वातपित्तकफार्तिष्ठः क्षौद्रं कषाद्यैर्दातव्यं विपरीतानुशर्करा ३९ पिप्पलीचंदनं मुस्तानागोशीरधान्यकं शर्करा
 मधुसंयुक्तः काथ एकांतरं जयेत् ४० अभया कथितः पेयशर्करामधुयोजितः ज्वरे तृतीयके पुंसां तृष्णाह समा
 न्तिते ४१ यजुर्वेदे दितं रुद्रसंज्ञं मृत्युं जयं जपेत् पुरुषि ह्यर्थसर्पौषि गुरुत्वेनांतरं जयेत् ४२ ज्वरस्य दिवसे र
 वे रथशिवस्य वापि प्यलं जले समभिषिच्यैतं हरधिया समातिं गच्छ प्रहसि रामवभ्रमन्तमनया मुहुः ४३ अथ

यातृतीयकनिर्णीतः सपदिशोमुदंविंदति ॥ रुद्रजटागोश्रृंगविजालविद्योरागस्यनिर्मीकः ४४ मदनपलभत
केशोवंशत्वकरुद्रनिर्मील्य धृतयवमधुकचंद्रकछागलरोमाणिशर्षपाः सवचाः ४५ समरिगुनिवपत्राः सम
भागाछागमूत्रसंषिष्टा धूपनविधिनाशमयंत्येते सर्वज्वरान्नियते ४६ ग्रहाकिनीपिशाचप्रेतविकारापनोरनो
धूपः वृक्षशैरेकविंशत्यातृकुर्वीतनर्पणं मंत्रेणानेनविविधनिलपुष्पकुशाच्चितैः ४७ अनमोबोधिरूपायवि
स्तुत्पायतेनमः ज्वरंहरमहाभागतृतीयंममवाधकं ४८ ज्वरमेतेनसंतर्प्यसमाश्लिष्यनिर्मजयेत् महाज्वरमहाभा
गमहावलपराक्रमः ५० रौद्रासिरुद्ररूपोसितृतीयकमहाज्वर त्यजमांभृतमद्येशपिष्यलेस्मिन्स्थिरोभव ५१
ज्वरमश्नत्येमुत्कातन्मूलेजलभृतंनवंकलशं अस्मितेकदं वसंभृतशरावपिरितंततोदद्यात् ५२ मंत्रोयं प्रगृ
ह्णीष्यवल्लिंचेमांतृतीयंमहाज्वर आतुरस्यसुखंसिद्धिं संप्रयच्छमहावल ५३ अथैकविंशतिविप्रांसप्रवात्रीं।
यथासुखं भोजयित्वागृहंगच्छेन्मौनीपश्यन्निजोपरौ ५४ ततस्तुशंकरातंकावीतोवैविप्रभोजनात् देहाद्गच्छ।
तिरौद्रोयंत्रिविधोयंतृतीयकः ५५ मंडोलिकादंतकाष्ठेदातय्येरेविवसरे आमंअमंदसंध्यायां कृतमेकांतरेजये
त् ५६ इतितृतीयक लोकेऽकांतरज्वर व्रजति यः सततंमकरंजप्रजनि तोरुमतिभ्रममोहितः कुरुविधाशुभधा

मरजस्वरामध्यतदुज्जितमतिपिवत्यपि ५० हसतिरोदतिचैत्यतरोरधः समलमुनितियत्कुरुतेपिच कुपितभूतभ
 वस्वरितंज्वरस्तमरमाश्रयतीरुचतुर्थकः ५२ अधिशेतेयथाभूमिबीजकालेप्ररोदति अधिशेतेतथाधातन्दोषःका
 लेप्रकुप्यति ५० सकृद्दोहिवलंकालंप्राप्यदोषस्तृतीयकं चातुर्थकंचकुरुतेप्रत्यनीकवलसयात् ६० अस्थिमज्जा
 गतोदोषोऽप्रातुर्थकज्वरं सजेत शोषराः सर्वधातूनांवलवर्णाग्निसादनः ६१ दिनद्वयंयोविश्रम्यप्रत्येतिसचतुर्थ
 कः प्रायस्त्रिदोषजः प्रोक्तो ग्रंथांतरमयोच्यते ६२ ग्लूतिपूर्वमध्याधकायंवातारिभिरक्रमात् दोषाः शिरस्थाद्यस्ते
 राकंटेप्राप्यततः परं ६३ दिनेन हृदयंप्राप्यदिनेनामाशयंगताः चातुर्थकंज्वरं कृत्वाविरामेयांतिमस्तकं ६४ दिनमा
 दोदिनेचांतेमुक्तामध्येहंभवेत् चातुर्थकविपर्ययोदुःसहस्तस्थिमज्जगः ६५ धातुंतरस्थोलीनत्वात्सहस्रत्वान्नो
 पलभ्यते सचापि विषमोदरेहंनकदाचिद्विस्तृचति ६६ वेगेनुसमतिक्रान्तेगतोयमितिसंभ्यते ग्लानिगौरवै
 वरार्पकासेभ्योनविमुच्यते ६७ धात्रीधान्याभयावासास्थिरादाहसनागरे सितामधुयुतोहंति कायश्चातुर्थकंज्व
 रं ६८ गुडूच्यामलकीमुक्ताकायोमधुसमन्वितः ज्वरेनिवारत्योयेषुचतुर्थदिवसेभवं ६९ विदारीक्षुरसेसर्पि
 र्मधुनैलश्रुतंपयः पिवेच्चातुर्थकश्चासकासवातज्वरापरः ७० त्रिफलाचूर्णमिश्रंवापेयंचातुर्थकापरं अगस्त्य

रामः

पुत्रस्वरसेर्नस्येचातुर्थकापहं ७१ कल्केशिरीषपुष्पस्वरजनीमिश्रितं पुनः नस्यंसर्पिः समायोगेचातुर्थकं जयेत् ७२
शैलषमंडनरजःपुरुषो नुरुपेभृंगवत्सस्वरभीपयसानिपीतं आदित्यवाभवपालिरिनेनतथ्यं चातुर्थकं सुचिरं
क्षययेत्सरोन ७३ अजाबोश्चर्मरोमाणि वचाकुचं पलंकषा कौटुम्भिवपत्राणि धूपश्चातुर्थकापहः ७४ इति
तदातुरआर्ततदागमे यदभिलष्यति तदुवमर्पयेत् रुचिरचंदनपेचैकमस्त्रिकाकुसुमस्योससुराक्षशारदिकं ७५
अथधेनुदानविधिः असितधेनुमशेषपरिष्कृतं प्रविलसद्युतिमुत्तमलक्षणां द्विजवरापहरीतसरीडनं प्रमुदि
तायारिताय सदक्षिणां ७६ सकलसंस्तुतिद्वयहरं हरं वज्रिनसेतमसोर्ध्वहरं हरिं अहरहः प्रयत्नस्वयमर्चयन्तया।
तिनाशमिमं विपदान्वयं ७७ अथतृतीयचतुर्थकं सेतयोरुपशमायविधिं ज्वरयोरिमं प्रविदधीतरवेदिं वसेत्
धीरपह्नीवकरे पुरचत्वे ७८ रुचिरमृगमयकुंभकपालके सुचिरमुत्तमधूपसुगंधिनि पृथुलपुष्पयुतं केशां सु
रांसमिति पुष्पपलं लकुचात्मलं ७९ पडुपथकुचिरचय्यविभासरं शुभद्विशो जलद्विशिखाधरं कमलकंडननिर्मि
तमस्त्रिका तम्रतं विदधीतचरीपकं ८० सरभिषोरातरे करवीरजैरपि जयाकुसुमैः कृतशेखरं निशितशस्त्रक
रस्तुतडुकरं ज्वरवायुद्विनायनिवेदयेत् ८१ मंत्रोये प्राग्द्विषवलिं चेमां वाधकस्त्वमहाज्वर आतुरस्य सुखं सिद्धिं प्र

यद्याशुमहा-चल २२ हनुमतस्तपनेप्रणयेततः प्रततमुत्तमैलघटीशक्तैः वरजयाकरवीरभवेनवैर्विश्वितं प्रसवेः।
 परिपूजयेत् २३ सुरभिधूपसुदन्निवेदनादनुपठेदतिभक्तिपरः स्तुतिं पठेत्संभवमाममदुर्जयास्वल्नचतभयादहितं
 जहि २४ अञ्जनास्तनयः समीरणास्तनोयः फाल्गुणीभोद्रकश्रीरामप्रणयेकधामवलवान्स्त्यप्रतिज्ञानिधि पिङ्गा
 सोडुतविक्रमोजलनिधेरुध्रंघ्र नेधीरधीर्हलोत्पादितशैलश्रेगघटितप्रत्युग्रसेतुस्थितिः २५ लंकाधीश्वरदर्प
 हाजनकजाणोकांतकैः अस्मन्प्राणात्राणपतेजितेन्द्रियगणः सश्रीहन्मान्भटः एतैर्नामभिरादरादुषसियैर्नि
 दास्येकीर्तितसेवामुत्तरसिद्धिदोसरागतौ नित्यं ततोयज्वर २६ हनुमंतमितिस्तुतिप्रसन्नं प्रणिपत्यप्रबुधान्नरा
 नत्प्रं प्रविधायकपालभट्टनिकायंगहमागत्य यथासुखं रमेत् २७ इतिचातुर्थकः अतिशीतातिमंदत्वाद्भव
 त्यहनिपंचमे पिवेत्पट्टककाथं गुड्यावासकल्पन २८ त्रिफलास्वरसेवापिश्रेष्ठेष्वेकेविषमेज्वरे चंदनं धान्यकं
 मुस्तागुडौविश्वमेषजं २९ पंचारुसंभवंहंतिज्वरं कायोनिषेवितः ३० इतिपंचमोऽङ्कः अतिलोनतरश्रातिमं
 दः षष्ठेस्त्रिसंभवेत् यवासोहैबजोघरुसंघीवाससमांशतः ३१ कायोनिषेवितोहंतिज्वरं षष्ठोऽङ्कः इति
 रोहसः श्रुत्कृत्प्राप्तिध्याति ३२ स्तब्धो गच्छेत्प्राप्तिध्याति ३३ स्तब्धो गच्छेत्प्राप्तिध्याति ३४ स्तब्धो गच्छेत्प्राप्तिध्याति ३५

स्मिंश्चरुसता ९३ मंदवेगोज्वरोनित्येसस्यादातवलासकः वातवलासमेकेतुवदंतिकुंभकामलां ९४ कफवातज
 रप्रोक्तं क्रियावातकलांते इतिवातवलासकः आमाशयस्य संधिस्थो दोषकुर्यात्प्रलेपकं प्रलिपतीवयोगानिगो
 रवेणातपेनवा ९५ चरोमंदः शशीतश्च यस्मिन्स्यात्प्रलेपकः तथाप्रलेपकोत्तेयः शोषितां प्राणानाशनः ९६ दुग्धि
 किं त्यतमोमंदः सकषोधातुशोषकर प्रयुंजीतभिषकुश्चेष्टज्वरधीतुप्रलेपके ९७ इविप्रलेपकः पुष्पेभ्यो गंध
 सजसीतेजस्विभ्योपयानलः उपाशयमनुष्यस्य प्राणापानौनियच्छति ९८ सौक्ष्मादनुस्य तोधात्तन्मर्माणपिच
 तेजसा कर्मचित्तं वलं ज्ञानं संनिरुध्याशुमारुतः ९९ कर्मादिषु निरुद्धेषु स्वपितीति सुहृज्जनः मन्यते हतचित्तता
 दोजस्य परते सति १०० तस्यादिनः शिरोरोगः स संसं स्यैव जायते विषं गंधं सुगंधं च दिषन्कासन्समर्क्षति १०१
 तरा पुष्पकमित्येव ज्वरं विद्यादिचक्षराः १०२ इति तरा पुष्पक ज्वरः आजो विस्त्रंसते यस्य पिज्ञानितसमुद्ध
 यात सगात्रस्तेभ्यो शीताभ्यां शयनेषु रचेतनः १०३ अपि जाग्रत्सपं जंतुस्तं शालस्य प्रलापवान् संहृष्टोमास्त्रा
 स्तांगो मर्मसेतापवेदनः १०४ ओजो निरोधो जं विद्यात्ते ज्वरेभिषगुत्तमः इत्योजो निरोधः वक्ष्यामि विविधा
 न्योगान्विषमज्वरनाशनात् प्रयोक्तव्यामतिमता दोषादीन् प्रविभज्यते १०५ वातप्रधानं विषमं सर्पिर्मिः सा

जुवासरे स्निग्धोऽन्नपानैश्च शमयेद्विषमज्वरं १०९ विरेचनेन पयसा सर्पिषा संस्कृतेन च विषमेति कृशीतैश्च
 ज्वरं पित्रोर्न रंजयेत् ११० वमनं पाचनं रुक्ममन्त्रपानं विलंघनं कषायोऽसं च विषमे ज्वरे शस्ते कपोतरे ११२ पटोलक
 दुकामुस्ता विजयामधुकैः कृता त्रिचतुः पंचशः कायो विषमज्वरनाशनः ११० पटोलमधुकं मुस्तं मुस्तं तिक्ता पटो
 लकं तिक्ता पटोलं मधुकं पथ्या तिक्ता पटोलकं १११ प्रयोक्तव्या मतिमता दोषादीन् प्रविभज्यते मुस्ता पटोलम
 भया अभयामधुकं घृणं अभया कटुका मेघो मेघो यक्षी सरोहिणी पथ्या यक्षी स कटुका पथ्या यक्षी पटोलकं ११३
 दशैते त्रिकसे योगा विषज्वरानाशनाः सुस्ते पटोलं मधुकं सति कंतिक्ता भयामुस्तपथेलकानि पटोलपथ्या मधु
 कां बुभुक्षिः पटोल तिक्ता मधुका भयामिः पयोदपथ्या कटुका स यक्ष्या चतुष्कयोगा इति पंचशस्ताः ११५
 तिक्ता भयामेध पटोलषष्ठाः पंचात्मको यं विषमे प्रदिष्टः ३ द्रोणा पुष्पी जटो सुस्तो निः काय्य प्रपिबन्तु मान् उमाप
 तिमनुध्यायन्मुच्यते विषमज्वरात् ११६ विश्वाहामलकी छिन्नाः सुद्रा कृष्णा समासिका विषमज्वरदृष्टे त्वा
 थो यदा छिन्नावराद्वै ११७ मधु सर्पिः सिना कृष्णा स तस्यै रविलोडितः विषमज्वरदृष्टो गश्वा स का स हयाप
 हः ११८ त्रिपंचसप्तमगधाः प्रकुंचपयसा सहः पिवन्त ध्या क्रमान्नीरु रूपित्वा त कफामयी ११९ यावत्पूरी।

शतेतस्यान्तंस्तथैवापकर्षयेत् वातास्त्रासपां दुर्शी गुल्मशोकोदरापहं १२० विषमज्वरेषु तद्दृष्ट्यापि
लीघर्मानकं अक्षधाम्यभयाहंतित्रिफलाविषमज्वरं १२१ गुडेन सहिताकापिकापि दुग्धेन संयुता सन्ते
लेलश्रुनेवातेविषमज्वरनाशनं १२२ रसोनवीजं संध्यायां नैलमध्ये विनिक्षिपेत् प्रभाते ह्यतसंयुक्तं सेवितं ज्वरवा
तनुत् १२३ पयसा च संचदुस्पर्शाशक्तोद्देगागमेयिवेत् गोमयोत्थरसोपेतं पयोवाप्यथ विश्वयुक् १२४ पक्वपीत
मजाक्षीरं विषमज्वरनाशनं सगुंडं जीरकं रवादेहभयां वा गुणान्वितां १२५ गुडूची सुस्तधात्रीणां कायोवाविषमंज।
येत् सैंधवं पिप्यलीनोचने दुलाः समनःशिलाः नेत्रांजनं नैलपिष्टं शस्यते विषमज्वरे १२७ चिरपोटीजयस्तेव
द्यसर्वज्वरापहा सहदेव्यावचामशानाकुलीभिः प्रलेपनं प्रदेहोद्धर्तने कुर्यादेभिर्वा विषमापहं १२८ निवपत्रं रवा
कुष्ठं पथ्यासिदार्थकं हृतं विषमज्वरनाशाय गुणलुं चैति धूपनं १२९ ज्वरवेगे च कालं च विनयन् चर्यते तु यः तस्ये
षैरदुर्गैर्वापि विचित्रैर्नाशयेत्स्यति १३० निर्विषैर्भुजगेर्नागैर्विनीतैः कृततस्करैः आसवे रागमेचैनं तद्दहर्भोजनेन
च १३१ सततं विषमं वापि क्षीरास्यसुचिरोत्थितं ज्वरसंभूजुद्धैः पथ्यैर्ज्वरक्षैः समुपाचरेत् १३२ ज्वराः कषायैर्व
मनैर्लेघनेर्न भुजो जने रसैश्च येन शाम्यति सर्पिस्तेषां भिषगजितं १३३ शुंठीकराणां चित्रकं च चयंगं थिकमेव च

कुर्यात्पंचपलान्भागानैकेकस्यसुकृद्विधान १३४ जलद्रोरोविषक्तमंयावत्पादावशेषितं एतैस्तुपलिकैः क
 ल्कैः संधवेन समन्वितैः १३५ षट्पलं नाम विख्यातं विषमज्वरनाशनं कासश्वासग्निदोर्बल्यं च तमेतद्व्या
 पोहति १३६ षट्पलं चतुर्दशं चंद्रनं चित्रकं सिंहीवत्सकं मुस्तनागरं कटुकात्रायमाणा च धासुशीरेदिसारिवे
 १३७ इव्यार्धपलमात्राणि सौम्यवारे च संहरत स्त्रीराट्केन संयुक्तं सर्पिषोष्णैस्तुलाः पचेत् १३८ चतुर्थकं
 हरत्याशु उन्मादं विषमज्वरं आहिकं श्वासकासे च सर्वापस्मारनोदनं १३९ इति चंद्रनाद्यं चतुर्दशं सुक्ता रना
 त्वं दधि मस्तुतक्रं फलास्त्रभागेन समं हितैलं कृष्णादिकलैर्मदुवह्नि सिद्धमभ्यंजनं वातकफज्वरा
 रणो १४० एकाहिकं द्वित्रिचतुर्थकानां मासार्धमासद्वयमासिकानां निवारणं तद्विषमज्वरारणं स्नेहसिद्धिर्द्वि
 ककदूरं स्यात् १४१ महाकदूरं तैलं पुरावातज्वरे प्रोक्ताः शीतभंजीरसोऽस्त्रियः समाघप्रमितो देयो नाग
 वस्त्रीदलान्वितः १४२ एकाहिकं द्विहिकं वा आहिकं वा चतुर्थकं विषमं वा त्रिदोषं वा ज्वरं हंति न संशयः १४३
 शीतभंजीरसः शुद्धं सतं विषं मेधं धर्तुं वीजं त्रिभिः समं सर्वतो द्विगुणं व्योषं मर्द्यं जंवीरकद्रवैः १४४ दद्या
 द्विगुंजमात्रेण ज्वरनागमहकुशं एकाहिकं सुपूर्वोक्ता ज्वरानशीघ्रं निहंति वै १४५ इति महाज्वरोक्ताः

:: इति ज्वरतिमिरभास्को संततारिविषमज्वरभेरो नाम नवमोऽध्यायः :: अथातः शीतदासाद्या ज्वरायेहं
 जाः स्यताः विषमास्तेपिविज्ञेयास्तेषां भेदा न्यथ कश्चिदा १ ये पूर्वजन्मसु जनाः पिशुनान्शंसीः संसारेण
 सुहृदुःखजुषो भवन्ति शीतज्वरेण च भ्रंशं परिवाध्यमानानां विधां जगति दुर्गतिमाप्नुवन्ति २ वल्गुसो वायु
 नापुक्तः शीतादीन् च हरेज्वरे जनयेन्नयनस्त्रावं हृत्पीडं मधुरास्पतां ३ गर्भभूवेश्मशयनकुप्यकं वलरत्नका
 न् निर्दूमरी प्रैरंगारे हं संती श्वरसंतिकाः ४ धात्र्यस्सारिष्टतिक्ताभिः शीतवर्ममस्रजैः कायः शीतज्वरे हंति
 एकद्वित्रिचतुर्थकैः ५ शोणपुष्पीरसपीतपयसा शीतमुल्बरो हरेन्मांसिकसंयुक्तो वार्ताकस्वरसोथवा ६
 मधुकनखलतागुरुप्रपीतं मधुमधुयुक् हरति प्रसस्य शीतं गदहरमधुदूतिका गुडवी सहचरशक्रयवाग्निसे
 र्यकं वा ७ क्षुद्राधान्यकशुंघीभिर्गुडवीमुस्तपप्रकैः रक्तचंदनभर्निवपद्येलवषपौष्करैः ८ कडुकेंद्रयवारिष्ट
 भाद्रीपर्यटकैः समैः सिद्धकाथो हरेत् श्वश्रीतज्वरमतिव्यथं ९ यलाजातीफलंब्योषं त्रिफलाजीरकं च ने स
 विडंगं सितायुक्तं च शीतज्वरापहं १० श्वतस्पका कजं धाया पंचोगस्य प्रदीयते वातशीतज्वरं हंति काय
 स्तनमलजोथवा ११ कायस्थानाकुलीतिक्ता वयस्था प्रचोचकैः सह देवना कुष्ठैर्लवणाक्षारसे युतैः १२ सा

स्नेर्विणचित्तैलमभ्यगाच्छीतनाशने १ शीतज्वरस्यसुरसार्जकशिशुपत्रलेपः कवोस्त्रसलिलेनशमायसस्तु से
 कस्तुषोबुसुरभीजलमस्तुसुक्तेऽभ्येजनंचलवर्णोत्तमचुक्रतैलेः १२ शीतज्वरेशिलातैललेपनंपरमोषधं हिंशुसै
 धवसंपुक्तेनस्यंजीर्णवृत्तान्चितं १४ मुनिपत्ररसान्नस्यमधुतक्रसमुद्वात मरिचेनसमायुक्तंदेयंशीतज्वरा
 पहं १५ रसांधशिलातालताम्रमेकत्रनिर्मितं पुटेनपाचयेद्भारुकारवेक्षीरसैरले १६ भावयेदरनीरेणसप्रक
 त्वस्तुतइजः शीतज्वरंहरत्सयोमरीचसुरसारसैः १७ इतिशीतारिसः निवनेपालजेवीजैर्व्योघोग्रालश्रुनेः
 सैमे कारवेक्षीरसैर्भावंनस्याच्छीतज्वरान्हरत् १८ मरिचंसप्रधाभाव्यकारवेक्षीरसैःपुतं तेननेत्रांजनातया
 तिशीघ्रंशीतमवोज्वरः १९ सहस्रसंख्यैः कलशैः सुतीर्थतोयाभिपूरणैः स्नपयेत्पुणरिं अभ्यर्चयेच्चंदनपुष्पधूपै
 र्दीपैश्चुभैर्ब्रीह्यैराभोजनेश्च २० जघ्नायजातवेदसमष्टाधिकमयुतमालयेविश्वोः हुत्वावतदृशोशीतज्वर
 तोविमुच्यतेजंतुः २१ महेशमेवमभ्यर्च्यमुच्यतेतिमहागदात् आधयत्तंनवाधंतैव्याधयःकेल्यसाधनाः २२
 इतिशीतज्वरः यःसत्फलैषुशुभकर्मसुकोपनस्यानस्यानिलप्रतितटःसमुदेतिदेहि सहज्वरस्तमपहर्तुमलं
 तदेगाङ्गाधराधियुगएजरजःप्रसादः २३ अन्यच्चसंनिपातोऽस्योयत्रपित्तंपथक्स्थितं त्वचिकीष्टेयवाहारं

विरधातिपुरेनुगं २४ येवरीतः पित्तहोरोघोपक्रमोक्रमः तंचशीलयतः शीघ्रंसप्तसेनशपतिग्वरु २५ स्वादुतिकक
 वायारागोकाथ्येः स्याच्छर्करायुतेः सुशीतैः शमयेत्तस्मात्प्रवृद्धं सारमेवच २६ तथारजालसलिलक्षीरसक्तपुतादि
 मिः कपित्थमातुलुंगास्त्रिविदारोदराग्निमैः २७ वृद्धीपस्त्रवोत्थेनफेनेनारिषकस्यवा लिशंगोराहृकमोह
 र्दितस्माच्चशाम्यति २८ दाहेयहस्त्रधौतेनसर्पिभ्योमोगमाचरेत् सिताज्यमधुरवर्जं रम्यरीकामिश्रतंपयः २९
 शीतंमधुयुतेपीतं तद्दाहज्वसाशनं नागरंदेवकाष्ठेचधान्यकंवहतीदृयं एतत्काथस्यपीतेनयातिदाहज्वरश
 मं ३० धान्यकंसचतुःक्षीरंक्षीरस्पदिगुणोजले काथंक्षीरावसेषंचतत्तत्तयेयंसशर्करं ३१ उद्वज्वरेनिहंत्याशुमंदा
 ग्निविषमज्वरान् रुमेयुभ्राज्रसंकाशेशशोकनरशीतले मलयोदकसंसिक्तेसुष्यादाहज्वरार्दितः ३३ नाभ्या
 मुत्तानसुप्रस्यगोराकादिभाजने शीतांबुक्लृप्ताधारादत्वादाहंनिवर्तयेत् ३४ इतिदाहज्वरः त्वक्स्थोऽस्त्रेष्थानि
 लोशीतमाहीजनयतो ज्वरं तयोः प्रशांतयोः पित्तमेतेदाहं करोतिच ३५ पयोलेकदुकापथ्यायक्यद्वैः साधितंज
 ले शीतदाहज्वरं हंतिवराहिन्यावषैरथ ३६ इतिशीतदाहज्वरः करोत्यादौतथापित्तंत्वस्यंदाहमतीवच तस्मि
 न्प्रशांतंनितरौकुरुतः शीतमेततः ३७ दाहशीतज्वरं हंतिसितातिकोवुकल्किता पयोलेधान्ययोः काथः सगुडो

अर्धमुष्णमधःशीतं स्यान्नसिं हशरीरवत् वष
वमीरतादाहरत्तेरं कषायतः १

ज. नि. भा.

वाम्भारसः ३२ इति दाघशीतज्वरः यस्योर्ध्वगोरक्तपित्तं मध्ये वातकफौ ततः अर्धो स्निग्धः शीतज्वरं पीतो व्यपोह
ति ३३ इति अर्धो स्निग्धः शीतज्वरः विदग्धेन रसेरेहे स्नेहपित्ते व्यवस्थिते अर्धे शीतमर्धमुष्णमर्धं नारीश्वराकृतिः
४० इत्यर्धशीतार्धोष्णज्वरः काये दुष्टं यदा पित्तं स्नेहाचान्ते व्यवस्थितः उष्णत्वं तेन रस्य शीतत्वं करपादयोः ४१ पित्ता
ज्वरोक्तं दाघादिकाथं तत्र प्रयोजयेत् अस्मिन् शीतकरपादज्वरः काये स्नेहाय दाघपित्तं चान्ते व्यवस्थितं शीतत्वं
तेन गात्राणामुष्णत्वं करपादयोः ४२ पूर्वोक्तमत्र दाघादिप्रयुज्यतमिच्छन्वत् ४३ इति शीतगात्रोक्तकरपादज्वरः
मध्ये पित्तं यदा तिष्ठेदासे स्नेहासमीरणौ तदा तदीहशेषः स्यादहिः सस्वेदशीतता ४४ अंतर्दीहो वहिः शीत्यं चिन्ना
काथः कणामुदुः पाययेद्दाघं तं शीतं गुडसिनायुते ४५ इत्यंतर्दीहवहिः शीत्यज्वरः दासे पित्तं यदा तिष्ठेदं ते तु कफमा
हृतौ तेनोष्णत्वं शरीरस्य अंतःशीतं च जायते ४६ अंतःशीते किरातादिपित्तोक्तपिप्पलीयुतः इत्युष्णशरीरांतःशीतज्वरः
कफवातौ समौ यत्र हीनपित्तस्य रेहिनः तीक्ष्णो वायुर्दिवा मंदो जायते रात्रिकोज्वरः ४७ दिवा कफातपवले व्यायामादुप
शोषिते शरीरे नियतं वाताज्वरं स्यादर्थरात्रगः ४८ चिन्नाकाथः कणामुदुः पाययेत् रात्रिज्वरापहः ४९ क्षीराविकाज
रविमर्दनमत्र याणामूलं ज्वरापहमवश्यमिदं शिखायौ बद्धं दिवा कफरेहने खद्यवाष्टमीपुत्रात्रिज्वरं हरति रंजितस्त्र

रामः

वक्ष ५० लज्जामल्लेशिखावदंरवौवाचापमीदिने मरनेनविदुष्येनरात्रिचरहरंपरं ५१ नीत्यावाकाकमाचावा
 भंगराजजरायवा कर्णोवद्वानसंदेहसद्योरात्रिज्वरापरा ५२ गंगायमुनयोर्मध्येअयुत्रस्तापसोमृत रात्रौज
 रविनाशायतस्मैरघातिलोदकं अर्धप्रहाययेचास्मैमुंचेतंचत्वेसुधीः ५३ करकंजलपणंचरणकोपहितं।
 तः चतुर्मुखं पिष्टरीपेधत्वारोणीसमाचरेत् ५४ तिलादिस्तर्पणंतत्रमंत्रेणानेनपापयुक् रीपः करकोलेरिका
 चवहिर्मोच्याज्वरोयाति ५५ इतिरात्रिज्वरः अथरसाः रसगंधकयोर्भागौशुद्धयोर्द्वयोरपि त्रिकदुश्चितयंचे
 वणकैकं वस्त्रिभंगयोः आकलनकरभागैकमेवंस्फारिकरंकरंरात्रास्त्ववत्सगोनोस्यभागादितयसंयुतं ५६
 सारणास्त्वादिपेरास्यस्त्वापादंविचर्णयेत् दिनानिसप्तसंज्ञायभंगराजरसेनतु ५७ नेपालजातनीरेण
 दिनैकंभाषितंकुह वस्त्रमात्रं प्रकुर्वीतगुदिकांतज्जलेनहि ५८ नेपालेनविहीनेतु अपक्वमलजज्वरे सपक्व
 मलजेदधानेपालजलभाषितं ६० सणैनेवज्वरोयातिमलपातःसखावहः चापटीषधिमात्रेणज्वरारिः।
 नाशयेज्वरान् ६१ षधिकानंप्रसतयंपथ्यं दधिसुशीतलं उत्पलपारितापेतु जनंज्वरनिपीडितं ६२ सर्वभ
 तप्रसन्नात्माज्वरारिमस्तजदिभुः अमोघवीर्यमेनेतुसुरासुरनिपीडितं आराधयति योवैद्योसज्ज्वरैर्नोधि

श्रीगुरुः

३८

ज्व-ति-भा

भयते ६४ १ षष्ठापरिकोरसः ॥ इति ज्वरतिमिरभास्करोशीतदाहप्रमेदकयनेनामदशमोऽध्यायः ॥ रसा
संशममेदोस्थिमज्जासुक्राणिधातवः क्रमान्तस्य ज्वरणां च वक्ष्ये लक्ष्मचिकित्सितुं १ उक्ते शोणो रवेरे
न्यं भंगो गानां विभृं भणं अरोचको वसिः सादो भवंति रसगे ज्वरे २ रससंस्थे तु सर्वे स्मिजयेदमनलं च
नै इति रसगतः कृनिष्टी वनेतस्मां रक्तो ह्यपि उको रुमः दागणगभ्रमसदा प्रत्ना पोरक्तं संस्थिते ३ सेका
संशमनात्त्रे परक्तमोक्षोऽस्य निस्थिते ४ इति रक्तगतः पिडिको देष्टुनेतस्मात्प्रमत्रपुटीषता ऊष्मांतरीह
विसेयो ग्लानिः स्यान्मांसगे ज्वरे ५ इति मांसगतः भ्रसंसे रसचामूर्च्छा प्रत्ना पंछिरेव च रोमं धारोचको
ज्जानिर्मेदस्ये वा सहिजुता ६ तीक्ष्णान्विरेकान्मांसस्थे रोमैर्ध्रं मेदसंस्थिते इति मेदगतः भेदोऽस्यां कृज
नेऽस्यासो विरेकश्छिरेव च विसेपणां च गात्राणां मेतदस्थिगते ज्वरे अस्थिस्थे वातशमनमभ्यगं सेद
रीनं ८ इति स्थिगतः तमः प्रवेशने हिक्का कासः शोथं वमिस्तथा अंतरीहो महाश्वासो मर्मछेदस्तु मज्जगे
मज्जगेनिलशमने विशेषादस्ति कर्म च अथ वाभिषग्वैज्यो ज्जानिरुहः सातु वासना ९ इति मज्जगतः तम
सोऽरीनं मर्मछेदने स्तब्धगात्रता शुक्रप्रवृत्तिर्मृत्युश्च जायते शुक्रसंस्थिते ११ उत्तरोत्तरं दुःसाध्या ये चात्रो

राम

३९

त्वानुवर्जयेत् मज्जशुक्लेक्रियानोक्तामरणोच्चाभाषितं १२ रसरक्ताश्रितौसाध्योमांसमेरोगतश्चयः अस्थिमज्जा
 गतः कृच्छ्रः शुक्लस्योनैवसिद्यति १३ इति शुक्लगतः दीर्घीसरकलिंगलोहितलताशोपाकपादासदीशोदीवीरकि
 एतकुंजरकराज्रायंतिकापप्रकैः वक्राधान्यकनागादसरलासिग्नेबुसिंसेशिवाया श्रीपर्वरदर्भमूलकटु
 कानंतामृतापुष्करैः १४ धातुष्यंविषमंत्रिसेषजनितैचैकारिकं द्यारिकं पीतोहंतितृतीयकं ज्वरमलंचातुर्यो
 केभूतजं मूर्च्छाशीतमरोयसरमहचिश्वासेचकासेतथापांडुशोफमहाप्रलापशमनः काथोमृककल्पितः १५
 लक्ष्मणोत्सवग्रंथान् निवपत्रं वराज्योपेयवानीलवरात्रयं क्षारौदिग्बद्धिरामेषुत्रिदिः स्यात्क्रमशोशकान्
 १६ सर्वमेकीकृतं चरणीप्रत्येभक्षयेन्नरः एकारिकं द्यारिकं च तथात्रिदिवसज्वरं १७ चातुर्यकं महाज्वरं संततं स
 ततेहिवा धातुष्यंचत्रिदोषोत्थं ज्वरं हंति च मानसः १८ इति निवाद्यंचरणी क्षौद्रादिगुणितं सर्पिर्धृतादिगुणा
 पिप्यली पिप्यत्पादिगुणाचात्रसितादेयास्तुशोभना १९ सितायादिगुणांसीरंक्षौद्रोवसमंक्षिपेत् चातुर्जा
 तकमज्जापिप्यत्पाकुर्व्याश्मोरकान् २० रसास्त्रासमेरोस्थिस्थितेनाशयतेज्वरं काशं स्वासेतथापांडुवद्विमां
 समरोचकं २१ धातुक्षयं नाशयति धातुपुष्टिकरोति च बलं द्रियबलं कुर्यात्पिप्यलीमोदकः सरा २२ इति जी

र्गोज्वरेपिप्लीमोदकः त्रिफलारजनीसुग्मकंरकारीद्वयंशटी त्रिकदुग्मंथिकंमर्वागुश्चीधान्यायासकः
 २३ कडुकोपपर्वटोमुस्तात्रायमात्राचवालकं त्रिकपुष्करमूलंमधुययीयवासकं २४ यवानौद्रयवाभा
 द्वीशिगुवीजंरुष्टा^{कितिकेव}जी बासोत्वकप्रकोशीरंवेदनातिविषावला २५ शालिपर्णीपृष्टिपर्णीविडंगंतगरं
 तथा चित्रकोदेवकाष्टंचपटोलइलचम्पके २६ जीवकर्षभकौचैवलवंगंवशलोचना पुंडरीकंचकाकोली
 पत्रकंजातिपत्रकं २७ तालीसपत्रंचैतानिसमभागानिचर्गायेत् सर्वचर्गास्यबाह्यंशंप्रक्षिपेडूमिनिंबकं
 २८ एतत्सुदर्शनंचर्गांरोषत्रयनिवर्हणं ज्वरंश्चसकलान्हेतिनात्रकार्यविचारणा २९ पृथक्द्वेष्टांगुजांश्च
 धातुस्थानविषमज्वरान् सन्निपातोऽवांश्चापिमानसानपिनाशयेत् ३० शीतज्वरंतथैकाहप्रभतीचिपसज्वरा
 न् प्राकृतंवेकृतंचैवसौम्यंतीक्ष्णामथापिवा ३१ नानादेशोद्भवांश्चैववारिदोषजमेवच तृणांतंशंभ्रमंमोहंपांडु
 हृद्दोगकामलां ३२ त्रिकपृष्ठकटीजानुपार्श्वशूलंचनाशयेत् शीतांगुनापिवेचर्गांसर्वज्वरनिवृत्तये ३३ य
 यासुदर्शनंचक्रंसर्वदानवनाशनं चर्गामेतत्तथासर्वज्वराणांनाशकारकं ३४ इतिसर्वज्वरेसुदर्शनंचर्गांम्
 किराततिक्तकंतिक्तादिनायासाभयाधनाः त्रायंतीनागरंयाष्ट्रौमेथिकंपर्वटंकणा ३५ सटीपटोलवाट्टाकं

चूर्णोयं षोडशो गकः जीर्णज्वरे वा विषमे सन्निपाते यथा तुगे ३१ आसेरुचौ श्लेष्मज्जकृद्धे ह्यमये विषे श्री।
 स्त्रिवमौ शस्तं मूढवातानुलोमनं ३२ ग्रहणीशोषशोफाश्च वस्तिष्मलं प्रवाहिकं हंत्यतीसारशीर्षाति।
 त्रिकण्डकटिग्रस्तं ३३ पीतमक्षमितं चोस्तोयैः सर्वज्वरापहं इति षोडशो चूर्णं पथ्योपधैः शमं याति विरु
 दं सेवते नचेत् ३४ ज्वरश्चिकित्सितः सम्यग्धातुस्थोऽप्युग्रवेगवान् ४ छिन्नासत्वं शिवाजाती कृत्स्नाग्निः कंठु
 रभया सार्कशारा मिताकार्या गुडैर्बामधुना गुटी ४१ धातुस्थान्निषमा जीर्णज्वरानेकारिकदिकान् ४२ का
 संस्थासाग्निमोघं च हंति दग्धानुपाततः ४३ इति यो यस्संदरीगुरिका ४४ रतिज्वरतिमिरभासरे सप्रधा
 तुगतज्वरे पक्रमोनामैकादशोऽध्यायः ४५ नशाम्यति ज्वरो यस्य पसादाहस्त्रिसप्रकारं मंदवेगानुबंधा
 लुच्यतीवतनुतांगकः १ देहधातुबलत्वेन सजीर्णज्वर उच्यते, स्त्रीहाग्निसाहं कुरुते वक्ष्ये नस्यचिकित्सितं २
 शेषाणां यद्यभिव्यक्तितरुणोपि भवेच्चरे त्वेव यीततक पश्चाद्यथोक्तं कारयेन्क्रियां ३ दोर्वल्या देहधातुना
 ज्वरो जीर्णो नुवर्तते बल्यैः सचं हरोस्तस्मादाहारैस्तमुवाचरेत् ४ शक्तामताशरीरं जीष्मस्तर्करं च न
 नागरं कटुकापाठभनिबंसदुरात्मं उशीरं पप्रकंधान्यं नालकं केटकारिकं ५ पुष्करं पिपुमेदंश्च दशाद्योग

शीरुकाशारेच कनाशनं पिप्पलीचूर्णसंयुतः
काथस्निग्धहो ह्रस्वः जीर्णज्वरकफ

मिदं शुभं जीर्णज्वराश्चिन्नासकाशश्चपथुनाशनं ६ पिप्पलीमधुसंमिश्रं गुडूचीसरसं पिबेत् जीर्णज्वरकफ
धंसोपेचमलीकृतोथवा ७ अमृतायाः कषायस्तु सतं वैवस्वशीतलं मधुपाकयुतं पीतं जीर्णज्वरहरेपरं ८ त्रि
फलापिचुमं दत्वमधुकं गृह्णीष्यं समस्वरदले काथः सद्यतो ज्वरकाशहा ९ पिबेत्तोयं च रोहीतपथ्यपर्यटकेः प्र
तं ज्वरशीरोदरश्वासयक्तुल्लामिमांघ्रिजित् १० धान्यसंघीसमं चूर्णं तुल्लां दहं च नाशयेत् ११ काथस्निग्ध
हो ह्रस्वो निहंति विषमज्वरं जीर्णज्वरं रात्रिजं वाततीयकचतुर्थको १२ इति काथः शीरोकफे ज्वरे जीर्णस्वल्परोषे
पिपासिते पिनात्रिलोकावर्चाः सस्मेदीने तथा कुरो १३ सप्तार्त्तं च पयो योज्यं तज्जवे विषवद्भवेत् संसृतं शीतमु
स्त्रं वातस्माद्यारोक्षमेव वा १४ विभज्य काकले भुंजीत यथा स्वे रोषधेः प्रतं पयः शृंगी सखर्जं रं मदीकाशर्कराध
तं १५ श्रुतं शीतं मधुयुतं तद्गृह्णीष्य ज्वरनाशनं इत्यादयः गुणं शीरं शीरातोयं चतुर्गुणं १६ शीरावशेषं कर्तव्यं शी
रणके त्वयं विधिः ॥ श्लोचविल्ववर्षाभः पयश्चोदकमेव च १७ शीरावशिष्टं तत्पीतं भवेत्सर्वज्वरापहं पंचम
ली श्रुतं शीरं पिप्पल्यावापितत्सतं १८ शिशिपाषंडिकाभिर्वा धारोस्त्रं वा ज्वरापहं उदकाशास्त्रयः शीरं शिशिपासा
रमेव च १९ तस्मीरशेषं कथितं पेयं सर्वज्वरापहं त्रिकं रकवलाद्याध्रीगुडनागरसाधितं २० वर्चो मज्जविवंधध्वं

रामः

शोफज्वरहरंपयः गुडविल्वकणामाङ्गीस्वरंष्ट्रभिश्चतंपयः २१ अपथुज्वरविण्मन्त्रविवंधोपशमंत्रजेर साधितं वि
 ल्वपेशीभिर्मलेनैरुक्तस्य वा २२ सद्यो हंति पयः पीतं ज्वरं सपरिवर्तकं कासश्चासान् शिरःशूलान्याश्च शूलखिरज
 रान् सुच्यते ज्वरतपीत्वापंचमलीश्रुतंपयः २३ भारोस्त्रं वा पयः पीत्वा विबंधानि लवर्चसः जीर्णज्वराणां सर्वेषां पयः
 प्रशमनं परं २४ कणामधुकम्पदीकावलाचेदनसारिवा निःक्वाथपयसा पीत्वा जीर्णज्वरविनाशनः २५ श्वेतज
 यंतो मले विधिना च रं शिखोतरे हंति जीर्णज्वरं नराणां खलु इव दुरितेन वात्मानं २६ इति द्रुग्यपानविधिः वमनस्वेद
 कोत्सां बुकषाय लघुभोजनैः यस्यादतिबलोधातुसहचारे सदा गतिः २७ स्ये ये संशमनं सर्पिरीं स्पेगां बुवे शमन
 रुसंते जो ज्वरकरं ते जसा रुक्षितस्य च २८ यस्यादनुबलोधातुः स्नेहवद् सदा निलः कषायाः सवेद्यो क्ताः सर्पि
 सा सह योजिताः २९ प्रयोज्या ज्वरशान्त्यर्थं मग्नि संधुसराय च कृत्वां शुभमन्यति विषाकटुका सेव्य चंदनैः ३० धा
 त्रीविल्वामताश्रया सारिवाभिः सुसाधितं हंति सद्यो हंत जीर्णज्वरं कासे हलीमकं ३१ अरुचिं विषमं बह्निं यक्ष
 मारोचनं बोस्थितं ३२ इति क्तां सद्यं तं पिप्पली चंदनं मुस्तमुशीरं कटुकौषधं कलिंगकोलामलकैः सारि
 वातिविषैः स्थिरा ३३ शक्तामलकविल्वामिन्नायमाणा निदिग्धिका सिद्धमेतैर्धृतं सद्यो ज्वरं जीर्णं व्यपोहति ३४

वासागुडूचीत्रिफलात्रायमारणा सद्यालका पश्मानेन कषायेरा पयसा द्विगुणो न च पिप्प
 लीमुस्तमदीका चंदनोत्पलनागहैः कल्की कृतैश्च विपचेद्युतं जीर्णज्वरापहं अत्राष्टगुणाः
 काथपयसः प्रत्येकस्नेहान्नैर्गुणं इति वासाद्यैर्धृतं २

श्रीगुरुः

४२

ज्योति-भा-

स्यंकाशं शिरःशूलं पार्श्वशूलमरोचकं श्रंगामितापमग्निचविषमं संनियच्छति १५ पिप्पल्यादिद्युतं कापितत्र
क्षीरेणापच्यते इति पिप्पल्यादिद्युतं पेचकोलैः ससिंधुस्यैः पलिकैः पयसा सह सर्पिः प्रस्थं शृते श्रीहविषमन्त्रगु
ल्मनुत् ३६ इति पेचकोलद्युतं मागधीचर्णं कुडवंतस्मादष्टगुणं हविः जले चतुर्गुणं रोसिद्धं न्वरध्रुं श्रीहनाशनं
३७ इति लघुपिप्पलीद्युतं वषट्माध्रीगुडूचीनोपत्रमूलफलांकुरान् रसकत्वे द्युतं पक्वं हंतिका सज्वरा रुचीः
३८ इति वषट्माद्युतं गुडूच्यारसकल्काभ्यां त्रिफलाया वषट्मा मदीकाया वत्सायाश्च सिद्धाः स्नेहाज्वराक्षिरः
३९ इति गुडूच्यदिद्युतं पयसा कुलस्य कोलत्रिफलादशमूलयवान्यचेत द्विपला न्सलिले शोरोपतोस्मिन्
सर्कोसिपेत ४० पेचकोलकयष्टारुवयस्थादिगुतुं वुरू शटीपुष्करमूलार्कमूलान्यतिविषावचा ४१ किराता
तिक्तकं मुस्तं कर्कशं दारुणं इरा लभा नक्तगालमुभे पाठे कुरुकाशियुते जनी ४२ सोमबलं कंदिरजनी कटुकी कंदकारि
का पटोलनिंबगोतिस्त्राकेतुकी मदनजय ४३ लवणानि पलांशानि पलैश्च फलोन्मिता न प्रस्थं चाज्यस्पतत्सिद्धं
सिपनं कफचातनुत् ४४ हृत्प्रीत्यहणी गुल्मकाशसासार्शसोहिते जीर्णज्वराभिभूतानां ज्वराणाममृतोपमं
४५ कुलस्याद्युतं जीर्णद्युते च भुंजीत मृदुमांसरसोदनं ४६ इति द्युतानि क्षीरवृक्षसनापिष्टजं वसप्रदला

रामः

४२

जुने: शिरीषखदिरास्फोतामृतकल्याटरुर्षके: ४० कटुकापपयोशीरवचातेजोक्तीधने: साधितेतैलमभ्यंगा
 शुजीर्णाज्वराजयेत् ४१ इतिश्रीरघुसायंतैलं यैवार्द्रकुडवंपिष्टामंजिष्ठादिपलंतथा अस्त्रप्रस्थशोमिश्रितैल
 प्रस्थंविपाचयेत् ४२ एतत्प्रस्नादनं नामतैलं दारुज्वरार्तिनुत् ५० इतिप्रस्नादनंतैलं सुवर्चिकानागकुष्ठमर्षाला
 क्षानिशालोहितयष्टिकाभि: तैलंपचेत्पुण्यातक्रसिद्धमभ्यंजनायैतविद्वद्भ्यस्तु ५१ इतिषट्कुडृतैलं
 लाक्षामधुकमंजिष्ठासर्वाचंदनसारिवा तैलंषट्चरणो नामभ्यंगच्छीर्णाज्वरापहं ५२ इतिषट्चरणंतैलं लाक्षाम्
 वीरिद्रोहमंजिष्ठासंद्रवारुणी बह्नीसैधवंकुष्ठंरत्नामोसीसतावरी ५३ आस्नालाढकेनात्रेतैलप्रस्थंविपाच
 येत् नाम्नांशेगारकंतैलंसर्वज्वरविमोक्षरां ५४ इत्यंगारकंतैलं लाक्षाप्रस्थंकाययित्वाचतुप्रस्थमितेजले
 पादशेषंजलंनीत्वातैलप्रस्थंविनिक्षिपेत् ५५ तैलाच्चतुर्गुणंमस्तुगोदध्रश्चात्रनिक्षिपेत् शतपुष्पामश्रुगं
 धांहरिद्रोदेवदारुच ५६ रेणुकांकटुकोमूर्वाकुष्ठंचमधुयष्टिकां मंजिष्ठापप्रकोशीरक्तामोसीप्रियंगुभि: ५७
 सुस्तंचचंदनंरास्नोप्रत्येकं कर्षमात्रकं कल्कीकृत्यक्षिपेतैलेततोमृदग्निनापचेत् ५८ सिद्धंतैलंवस्त्रपतंशुमे
 पात्रेनिधापयेत् तस्याभ्यंगाम्प्रशाम्येति सर्वेपि विषमज्वरा: ५९ कासश्वासप्रतिश्यायत्रिकण्टकटिग्रहा: वा

तपितोमपस्मारंयसराससभृतजान् ४० कंइप्रनांगरोगंधमंगविस्फोटकान्नयेत् गुर्विणीपुष्टिमाप्रोतिगर्भश्च
 सुखमेधते ४१ इतिलासादितैलं लाक्षारससंतैलप्रस्थंमस्तुचतुर्गुणं अम्रगंधानिशारसकौतौकुषाढचंद
 नैः ४२ समूर्वीरोहिणीरास्त्राशताह्वामधुकैःसमैः सिद्धलासारिकं नामतैलमभ्यंजनादिना ५० सर्वज्वरक्षयो
 न्नादप्राप्तापस्मारगतनुत् यसराससभृतध्वंगुर्विणीनांचशस्यते ५१ लघुलासादितैलं लाक्षाहरिद्रामंजि
 षाकत्कैतैलंविपाचयेत् षडुणोनारनालेनदाहशोतज्वरापहं ५२ लघुलासाद्यपह इतितैलानि अथरसाः र
 सतोहिगुणांगंधगंधतुल्यंचटंकारं रसतुल्यंविषयोज्यंमरिचंपंचधाविषात् ५३ कटुफलैर्दंतिवीजंचप्रत्येकंमरि
 चोन्मितं ज्वरंकुशोरसोक्षेपचूर्णं गुंजैकमात्रकं ५४ आर्द्रकेननिहंत्याम्रज्वरंजीर्णोन्निरोधनं इतिज्वरंकुशः
 रसहिगुलनैफलावध्यादृत्यांबुमर्दिताः क्षौयामौज्वरनाशायगुंजैकासितयासर ५५ रसंगंधविषंताम्रंनेपा
 लंगुगुलंतथा गुटीवस्त्रमिताक्षौद्रयतासर्वज्वरापहा ५६ इतिरसाः ॥ इतिज्वरतिमिरभास्करजीर्णज्वरचिकि
 त्साकथनं नाम द्वाष्टोऽध्यायः ॥ स्थानान्निकासनादापि विहरिभ्यंतराग्रयान् समेत्यशोधयेदनं देहेसंशोधनेम
 ते १ वमनेश्च विरेकैश्च वस्तिभिश्च यथाक्रमं नशाम्येत्यवमपिचेज्ज्वरेकुर्वीतशोधनं २ वमनैरेचनैर्नस्येवस्ति

भिष्ययथाक्रमं ज्वरानुपाचरेद्दीमान्कफपित्तानि लोडवान् ३ संसृष्टे संनिपतितैर्दोषैरेकोल्वणैः समैः ज्वरान्दोषजमा
 पेक्षीयथोक्तेरौषधैर्जयेत् ४ स्नेहस्वेदादिवमनैर्यस्तु संशोधनं पिवेत् दाहशुष्कमिवानस्यरेहस्तस्यचिनस्यति ५ पाच
 नं स्नेहं स्वेदं वमनं रेचनं क्रमात् पंचकर्मैतद्यान्यचुशिरानत्येयथोचिते ६ स्त्राग्नेयं च धान्याकं काथं स्यात्पाचने हि तं
 पिवेद्वात्रौत्रिणत्रं वातदंते स्नेहं न हितं ७ इति पाचनं छागपेषं द्रुतं वाचमुद्रुपेषं द्रुतोरनं भक्षयेद्वापिवेद्वात्रौ स च तं।
 सैधवंतुषैः इति स्नेहपाचनं सर्पाक्षी सैधवंतुषा यद्यौ प्रतिपलं पलं सक्तवश्च पलान्यं च दधितैः लडं तैः सह ८ सर्वैश्चो
 ल्लक्तः सेरो ज्वरमर्द्धिशिरोर्ध्वेनुर इति स्नेहने आमाशयगतैरोषे वलिकः पालयन्वत् संतर्पणो त्येवमनं पिप्यती
 लवणां बुजा ९ अपक्वं मेवेनं रोषायाच्यमानं विरेचनं निर्दरेक्षमर्नस्योतः पाकं न प्रतिपालयेत् १० शर्करामाक्षिकं
 भोभिर्दीहत् स्त्रोल्बणो ज्वरे ज्वरे प्रच्छर्दनं शस्ते मद्यैर्वातपणोनवा ११ क्लृप्तामदनसिंधुस्य कल्कं कौडसमन्वितं
 पाययेन्मधुना काथमेतद्धमनमुत्तमं १२ कुमारी तैलकर्षे कं पीत्वा कोल्लजत्वेन तु विषमेतु ज्वरे हंति वमनेन वि
 रंतं १३ देवदालीफलानां तु चूर्णं तैलेन पेपयेत् गुरिकागुडसंयुक्ता वमनं कुरुते मधुना १४ सिग्धं स्निग्धं नरे सम्य
 क्ज्ञानुमात्रासनस्थितं कंठमेरुनालेन संस्पृशन्वा मये र्द्विषक १५ इति वमनं सिग्धं स्निग्धं नरे

ज्व-ति-भा-

यवांतायप्रदातव्यंविरेचने अन्यथायोजितंसेतद्धरणीशेषरुन्मते १७ पिनेनस्यान्मःकोष्ठःकूरोवातकफ
 श्रयात् मध्यमोमध्यशेषत्वान्मात्रायाज्यास्वरूपतः १८ पक्वेतुशिथिले शेषेज्वरेवाविषमद्यजे मोदकस्त्रिफ
 लाश्यामातव्यंतिष्यलिकासमेः १९ ससितामधुभिर्देयात्शीघ्रंनाशयतेज्वरान्न योषदंतीतव्यथ्यानीलि
 कागुडकल्पितः २० मोदकस्त्रिफलागंधाद्योरेकात्सर्वज्वरान्नजयेत् त्रिफलांत्रायमाणंवापयसाज्वरितःपिवेत्
 २१ ज्वरादिसुच्यतेपीत्वा मदीकाभिःससभया मधुकारग्वधप्राक्षातिकापाठपलत्रिकैः २२ सपटोलेःकृतंका
 थोमलमेदीज्वरापहः त्वरंद्दीवरादाहकटुकारग्वधैःकृतः यावश्चक्युतःकाथोमलमेदीज्वरापहः त्वत्का
 स्माहरीतकस्त्रिचतुःपंचभागिकाः २३ गुटिकागुडतुल्यांशाविडुंधस्यगद्यपहा पयेत्तारग्वधंतिक्काविशाला।
 त्रिफलादेतेत २४ ससारसैंधवोपेतःकाथोरेकैर्ज्वरापहः विरेकेचातिसंवत्तैवमनेकारयेत्त्रिषु २५ विरेका
 थौषधंपीतंसम्यग्जोयद्विरेचयेत् पिवेदुष्णंभसातत्रसैंधवंशेषशान्तये २६ सतंशुदंसमंगंधं सप्रधाभावये
 त्कमात् लुप्तार्कदुग्धैःश्रीखंडव्यश्यामाभयारसे २७ समंनेपालजं चूर्णं देयमेकत्रमेलयेत् गुडचाष्टगुणो
 देयोवस्त्रयुग्मोस्त्रवारिणा २८ मलाःपूर्वजलंपश्चात्तनत्रामःशानैःशानैः उदराच्चविनांत्राणिसर्वंनिर्याति

रामः

किल्विषं ३० जातेचिरेके संशुद्धे पथ्यं दध्योदनं हितं जयेज्वरादिकान् रोगान् सः सारणस्तु ३१ सैंधवेन युतं व
 ज्वीक्षीरमग्नौ विपाचितं दिक्त्रगुरिते पीतमेकज्वरविनाशकं ३२ द्रक्ष्ये लाहे सजानां तु गुरि वल्लदयोन्मिता जलेः पी
 ताम्लनापाते कृत्वा रंति ज्वरोदयं ३३ इति रेचनं जीर्णज्वरे कं फेब्रदेर्यान्मर्द्धि विरेचनं शिरो गौरिव प्रलभमिद्रियप्र
 तिबोधनं ३४ मधुना वायं तैलेन ज्वरघ्नेन प्रयोजयेत् हिं गुसैंधवसंयुक्तं नस्यं स्यादनवच्छतं ३५ विश्वा वासगुग्ग
 वायराकं राद्यत केशरं भुक्तवत्पयवास्वातेन स्यं योज्यं न कर्हिचित् ३६ कृतेन स्ये शिरः स्नानं क्रोधादींश्च विवर्जये
 द्दतयौ दौ भ्रमा र्त्तस्तु लिप्ता तस्मै इतिताभयां ३७ इति नस्यं स्नेहो वस्ति निरुहे तु योज्यो वातविकारिषु नेक्षते स्त्रीणां
 कुशार्शोऽर्द्धमोहोदरादिषु ३८ कल्केर्मदनमुस्तानां पिप्पल्यामधुकस्य च वत्सकस्य च संयुक्तं वस्ति र्याज्ज्वरा
 परं ३९ प्रियंगुमदनं मुस्तं मधुकं ससितास्तु यं कल्कः सर्पिगुग्गुसौ ज्वरघ्नो वस्ति रुतमा ४० शुद्धे ~~पिप्पल्यामधुकं~~
~~ससितास्तु~~ मार्गे हते रोषे सप्रसन्नेषु धातुषु गतांगस्थं लब्धं गः सद्यो भवति विज्वरः ४१ इति वस्तिः ज्वरक्षी
 णस्य नक्षितं वसनं न विरेचनं कामंतु पयसा तस्य निरुहे र्वाहरे म्लान ४२ पकाशयगते रोषे निरुहोऽश्वानुवास
 ने सरुजे निरुजे कार्ये सोदावर्ते निरुहरो ४३ आरग्वधमुशीराणि मदनस्य पलानि च पतर्पश्च तस्मै मधुकै

निरुहमुपकल्पयेत् ४४ पटोलारिष्टपत्राणिसोशीरंचनतुंगरां हीबेररोहिणीतिक्ताश्चंद्रा मदनानिच ४५
 स्थिरावलाचनत्सर्वेपयसार्द्धदकंश्चते क्षीरावशेषनिर्दोहं संयुक्तं क्षौद्रसर्पिषा ४६ कफपित्तानिलोत्पेषुवि
 कारेषु यथाक्रमेण एकादशाष्टौषधैर्वकषायस्य पत्रामताः ४७ स्नेहस्यैकचतुःषट्चचत्वारोमधुनस्तथा
 पलद्वयं नुकल्कस्य कर्षः स्यात्सैंधवस्य च ४८ रसक्षीरास्लमज्जाराणामेकैकंच सिपेत्पलं निरुहकल्पनामा
 ज्ञाकथितेषामहर्षिभिः ४९ इति निरुहणं कथिष्ये गुहार्तस्य दीप्ताग्नेरनुवासनं ज्वरे पुराणो संक्षीरो कफ
 पित्तद्वयग्नये ५० रसवद्रुपरीषायप्रदद्यादनुवासनं पयोक्षपिभुमं चाम्भ्यां गुड्या मधुकेन वा ५१ मदनैश्च
 शतस्नेहोन्नरभ्रश्चानुवासनः पटोलमदनारिष्टगुडूचीमधुकेः शतं चंद्रा मदनं शृंगी मधुकारिष्टवासकैः
 काषिकैरश्वगंधाभिरारुक्तैस्तैलतः पचेत् अनुवासनिकैस्तैलं सर्वज्वरविनाशनं ५४ इत्यनुवासनं दुर्बलस्य
 समाधानमुदरं सहजं दहेत् सारुहे मवती कृष्णतास्त्राहिं गुसैंधवेः ५५ अस्त्रपिष्टैः सखोक्षैश्च पवने तर्ध
 मागते इत्युदरलेपः ऊर्ध्वे पवने चैव आधानसहिता यत्र बहसत्रपरीषायगुदेवर्तनिधापयेत् ५६ श्या
 शान्दत्पिप्पलिकुष्ठमाषाः फलत्रिकं नीलिसंघट्पलेव त्वग्नागदं त्यागुडसैंधवैश्च वचाफलैर्मंत्रसमोश

पिष्टा ५० वर्तिः कृताञ्जुलपर्वरीर्षीस्वोऽगुष्टमानायवसेनिभाच स्नेहान्विताभ्यक्तगुदेप्रणीतारोषानघोनिर्हरे
तिप्रसह ५१ गरुधमेगुडेसर्पिलेवणोकोजिवोः सह पिष्टायाविहितावर्तिस्त्रिज्जानोमलहारिणी ५२ त्वताकां
चनेचणोऽगुडेनचष्टेनच वर्तिः कृतागुदेक्षप्रा मलान्सम्यकविनिर्हरेत् ६० इतिगुदवर्तिः अथपक्षरोषोपेक्षारो
पूषणामाह पक्षोऽनिद्रतोरोषोर्हरेतिष्टनिमराभये विषमेवाज्जरंकुर्यान्नदलव्यापरोपिवा ६१ रोषाः कदाचित्
कुर्यादितिजितालंघनपाचनैः येतुसंशोधनैश्चुदानतेषां पुनरुदक ६२ शीतोष्णस्निग्धरूक्षाद्यैर्ज्वरोयस्यनशाम्य
ति शाखानुसारीतस्याशुमुंचेदास्त्रोः क्रमाच्छिणं ६३ विषमेवापुण्यं वानयात्येभिरुपक्रमैः तदाक्लोन्नियक्तस्यीदृ
वस्त्रिकर्मप्रयोजयेत् ६४ बीजं पलाशजंगुं जानिशादेतीभवंफलं सारद्वयं चातिविषं कंदं शमरसेतकं ६५ रसोनटं
कणचकंतुत्यकंदं रं विषं भागोनरमिदं स्तुत्वा गोमूत्रेण सभाषितं ६६ योजयेन्निबुकप्रवेत्तीत्यामयवलावलं ज्वरा
न्सर्वान्निहंत्याशुसन्निपातान्महोत्तरान् ६७ स्नेहाणां संभवानोगान् तथावै सर्ववातजान् अमोघवीर्योरोगेषु
गरोर्यगहोयमः ६८ विषं द्रव्यं चनेपालतुत्यकोषणासादरं सजीक्षारसमायुक्तमगदं ज्वरशाल्यजित् ६९ इडात्री
नवसारतुत्यमिरविस्तारोमकूलं विषं तुल्यांशं मरितं सुनिबुकरसैः संभाषितं सप्रशः तच्चैशीफलजैरसैरपि सक

न. ति. भा.

द्रोहीतपित्तनवाप्यालेपादगदः समोरगाहनाश्रम्यत्वशाल्यापरः ६० जरेजीसादरेतुस्यंत्वं उं निउकतंरसे गदोपंस
कुमारेषुवारितोविलरोगरा ६१ अभ्येगाह्रेपसेकादोनज्वरेजीर्णात्वगाश्रिते कुर्यादंजनधमोअगंडुषकवलप्ररा
न ६२ विभज्यशीतोसकृतान्ययादोषंप्रकल्पयेत् ६३ कलशमरुणामुग्रेस्पर्षिषासेभूतं वामधुगु उजलनैलेस्तं
दुलद्रोणसेस्यं सितसिचययुगेनावेष्टितं वंशयनश्रुतविमलतमायत्रास्त्राणायप्रदद्यात् ६४ सर्पिःपयस्तिलै
होमसोमचउस्यनुष्ये सुवर्णादक्षिणां यक्षेन्मंत्रमेनमुदीरयेत् ६५ महेशदेवदेवेशवासुदेव परात्पर कुंभ
दानेन दर्भेन चरुः क्षिप्रं प्रणश्यतु ६६ सततं सन्निपाते च तज्जीयकचतुर्थको पाक्षिकं मासिकं चापि सांवत्सरि
कमेव च ६७ नाशयेतां मम क्षिप्रं वासुदेव महेश्वरौ इति दानमंत्रः कलशमरुणामोदशंप्रदाय क्षिति विबुधा
यश्रुतिश्रुतान्ययाय तदहं नितिलमाषलोद्दानं विमलमतिर्विदधाति दुग्धपानं ६८ इति कलशदानविधिः दद्या
दुद्यन्तरविरतये राजतं वापिताम्रं गद्याणानां सुपरिघटितं पंचत्रिंशद्दत्तानां मद्यन्मूर्तिसकरममलं रत्नलांग
लजिह्वं कांतं भास्वत्कनकनयनं कृत्स्नवस्त्रावृतां ६९ अभिनवद्युत पर्णां कोस्यपात्रद्वये स्यात्तस्यान्यच्छोद
कभूतिपथोनाम्नपात्रे स्थितिश्च श्रुत्याचारप्रशमनिधयो निर्हन्तायद्विजायस्तुत्यानत्यावमुवितरणैः साधु सं

रामः

तोषिताय ७० जुहुयाद्यैस्त्वैर्मंत्रैर्महेशैश्च शुभं हविः तथापराणापठितं मंत्रमेतमुदीरयेत् ७१ नमो महेशदे
 वेशवासुदेवपरात्पर मकरस्यास्पृशनेन ज्वरं क्षिप्रं प्राप्यतु ७२ एकांतरं संततं चतुर्थीयकचतुर्थको पा।
 क्षिकं मासिकं चापि सांवत्सरिकमेव च ७३ नाशयेतां मम क्षिप्रं वासुदेव महेश्वरो ७३ इति मकरदानविधिः ॥
 इति ज्वरतिमिरभास्करेशोधनारिकयनेनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ अन्येष्वजीर्णदृष्टासु मलज्जागुर्विणीभ
 वाः सति काबालविस्फोटशीतनाप्रमुखा ज्वराः १ क्रिमिजाः कालजाश्चैव वक्ष्येतेषां चिकित्सितं विरेकविरसो द्वा रक्षर्हिः
 पीडातयोदरे २ भवन्त्येता निचिह्नानि विषये जीर्णजेज्वरे अजमोघाहरीतको सौवर्कनसमन्वितं ३ कर्चरेण समं च।
 र्णजीर्णज्वरविनाशनं इति जीर्णोऽक जंभोद्गारव्यथा स्फोटस्त्वशक्तिर्विमिदयिजे ४ हिं गुर्मरिचपिप्लव्योः किरातं स
 विसेयुतं चूर्णमुक्त्वा बुनापेयं दृष्टिज्वरविनाशनं ५ इति दृष्टिज्वरः अंगभंगो मुखे श्वायोगात्रस्थैर्याक्षिरक्तता तस्मा
 मूर्छामथाधानं लक्षणं रक्तजेज्वरे ६ द्रक्षारस्यो बहती हरिद्राधराभयावेणुक्तकपायः श्लेष्मैण मिश्रो विनिहंति
 नूनं रक्तोऽवैष्णवयुते ज्वरं च ७ रोहितं देवकाष्टं च रुणां शिगुमेव च हरिद्रापिप्लवी मूत्रं काथोप्यं रक्तं जंजयेत् पल
 वानिकरीरस्य मधुसंमिश्रितानि च शोणितं प्रभवतापं पीतमात्रे प्रशाम्यति ८ इति रक्तजं शोकदाघप्रलापं च भ्रमं

श्रीगुरुः

४७

ज्व-ति-भा-

क्षौशरोग्रथा हिक्काछादिश्रूलनचलक्षणांमलजेज्वर १० कटुकापिण्णलीमल्लंमुस्तंवेवहरोतकी कृतमालयुतःकाथो
मलज्वरविनाशनः ११ इतिमलोद्भूत दोषैर्योतादिकागंतुमानसैरुपतापजैः ज्वरोभवतिगुर्विण्णः सातुयत्नाच्चिकित्
स्यते १२ चंदनंसारिजरोध्रंमहीकाशकंएन्वितं काथंरुक्ताप्रसातयंगभिर्गणान्ज्वरशांतये १३ मधुकंचेदनोशीरंसारि
वायपिपप्रकं क्षौद्रोपल्युतः काथोगुर्विण्णज्वरनाशनः १४ हीवेरालुरक्तचंदनवल्गाधान्याकवत्सादिनीमुस्तो।
शीरयवासपर्वटविषाकाथंपिवेदुर्ध्विणी नानावर्णरुक्तातिसारकगरेरुक्त्वुतौवाज्वरेयोगोयंमुनिभिःपुरानि
गदितःसत्यामयेचोत्तमः १५ धान्येयकाम्तोशीरकाथोवाज्वरनाशनः पिवेद्विषमजाक्षीरैर्नाशयेद्विषमज्वरा
न १६ आम्रजंवल्वचःकाथ्यलेह्येस्त्राजसक्तुभिः अनेनलोठमात्रेणगर्भिरणग्रहणीं जयेत् १७ कुशकारोद्धव
कारणमलैर्गोक्षरकैःशृतं पिवेदुग्धंसितायुक्तंगर्भिरणःशूलनुत्तरं १८ इतिगुर्विणीचिकित्सा अंगमरोज्वरकं
पःपिपासागुरुगात्रता शोथःशूलतिसारोचस्तनिकाज्वरलक्षणां १९ दीप्योरोहिण्यजाज्योचवंसत्त्वकृत्वादिरं
एषु स्वर्णोतमासनोबोलोमिशिक्षाध्यामयगजे २० काथोमोचरसोपेतःसद्यस्त्याहितप्रदः दशमल्लक्ष
तंतोयंकोस्तंचहविषान्वितं जयेत्पीतंसतिरुजं दुग्धंपण्याशिनस्त्रियः २१ सहचरमुस्तगुडूचीमद्रोत्कटविष

रामः

४७

बालकैः कथितं पेयमिदं मधुमिश्रं सद्योज्वरशूलनुसृत्या २३ देवदारुवचाकुष्ठं पिप्पलीविश्वमेघजं
कट्फलं मुस्तभ्रनिवंतिक्ताधान्यहरीतकी २४ गजकल्लाचइस्यशागोसुरंधन्यासकं बह्व्यतिवि
षाहिन्नाकर्कटं कलजीरकं २५ समभागान्चितैरेतैः सिंधुरामरसंयुतं कायमष्टावशेषं तु प्रसूतां
पापयेत्स्त्रियां २६ शूलकासज्वरश्वासमूर्च्छाकंपाशरोतिनुत युक्तं प्रलापट्टाहंतं द्रातीसारणं त
था निहतिसूतिकारोगं वातपित्तकफोत्थितं २७ पंचमूलस्य वा कायं तत्र लोहेन संगतं सूतिकारोगना
शायपिबेदातदिधांसुरां २८ पिप्पलीदेवकाष्ठं च भद्रमुक्तकमेव च अगुरुः पिप्पलीमूलं शूलकापिष्टं
तु कारयेत् २९ तक्रेणामरसंयुक्तं पचेत्तृणं विचक्षणः एतेन ह्यतयुक्तेन पीतमात्रेण निश्चितं ३० वाति
कंपैतिकं चैव स्त्रीषिकं सोनिपातिकं सूतिकोपद्रवंति वृक्षमिंद्राशनिर्यथा ३१ यवकोलकुलत्थानां
शालिमूलं तथैव च शक्तोयं सूतिकान्तं केययः सर्वरुजापहः ३२ जीरकं हृषाधान्यशनाह्वावदराणि
च यवानामेथिकारिं गुपत्रिकाकामरुक्षकं ३३ पिप्पलीपिप्पलीमूलमजमोदयवायिका चित्रकं
च पलाशांति तथा न्यचचतुःपलं ३४ कसेरुकं नागरं च कुष्ठं जीरकमेव च गुडस्पचशतं दद्यात्ततः प्रस्यं

श्रीगुरुः

४८

ज्व. क्रि. भा.

तथैवच ३५ क्षीरं हि प्रस्य संयुक्तं शनैर्नृदग्निना पचेत् पंचजीरकमित्येष सति कायां प्रशस्यते ३६ ग
भोर्यनीचयानारी बं रणी येचमारुते विंशतिर्यापदो योनेका संस्था संस्वरं स्य ३७ हलीमकं पो
डुगो दुर्गं थं मूत्रकृतां इति पीनोन्नतां कुर्यात्प्रपत्रायते क्षणां ३८ उपयोगास्त्रिंशानित्यमल
क्ष्यामलवर्जितां ३९ इति पंचजीरकगुः सति कारोगणं त्यर्थं कुर्याद्वातहरां क्रियां स्वेदावगाहनाभ्यं
गसावगाहः प्रशस्यते ४० इति सति कात्वरः सक्षीरौ चाप्यदुधौ वा दोषाः प्राप्य सनौ स्त्रियाः प्रदुष्टा
मांसरुधिरस्तनरोगान्चरो भवेत् ४१ जलौकाभिर्हरैर्द्रक्लं नस्तनावुपनारुषेत् पित्तघ्नानिचशीता
निद्र्याण्याश्च प्रयोजयेत् ४२ योजयेद्गुणावत्सर्वं गतिं संरक्ष्य पादयेत् लेपो विशालामूलेन हंति
पीणं स्तनोत्थितं ४३ इति स्तनपीणोद्भवः गुरुभिर्विविधा रारैर्दुष्टैर्दोषैः प्रदूषणैः क्षीरं धात्र्याः कुमा
रस्य नाना रोगाय कल्पते ४४ शिशोस्तीव्रामतीव्रं च रोदनाश्चक्षयेद्भुजं मरुता ये च्वराः प्रोक्तास्ते
पिबाले भवन्ति हि ४५ यथा दोषो चितं कार्यं भैषज्यं लघुमात्रया क्षीरमस्योषधंधात्र्याः क्षीरान्ना
दस्य चोभयोः ४६ अत्यं नाना शिनो देयमोषधंभिषजोत्तमैः मात्रया लब्धये दात्रीं शिशोर्नोक्तं विणे

रामः

४८

षण्णं ४० सर्वनिवार्यतेवालेः सन्यनप्रतिवार्यते सन्याभावेपयस्त्रागंगवातदुर्गापिबेत् ४८ मृत्तिंडेनाग्निव
 र्णनक्षीरसिक्तेनसोष्णता यथायोगेननौलिघादौषधैः पाययेच्छिं ४९ भद्रमुस्ताभयानिवपटोलमधुकैः क
 तः काथः सोमसुवालानामशेषज्वरनाशनः ५० लाजायष्टित्यामांसीमधुकैश्चूर्णितैः समैः मधुयुक्तैः ।
 शिशोर्क्षेहः सर्वज्वरनिवारणः ५१ बृहतीफलमूलतृक्ष्णलाग्रंथिकसंभवेः तुगाक्षीरीयुनः काथः पी
 तोहंतिशिशोर्वीमं ५२ मूर्च्छांश्वासंज्वरंकासमतीसारंचपीनसं हरिद्राद्वययस्यात्सिंहीशक्रयवैः कृतः ।
 शिशोर्ज्वरातिसारघ्नः कषायस्तन्यदोषजित् ५३ धातकीविल्वधान्याकरोध्रंयैववातकैः त्रेहःक्षौद्रेणावाला ३६
 नोज्वरातीसारवांतिनुत् ५४ क्षीवेरंशर्कराक्षौद्रंपीतंतंडुलवारिणा शिशोरक्तातिसारघ्नं तृच्छर्दिज्वरनाशनं
 ५५ शृंगीसमुस्तातिविषांविचरण्यत्वेहंप्रदद्यान्मधुनाशिशनां कासज्वरस्छर्दिभिरर्दिनानांसेमाक्षिकंवातिवि
 षामथैकां ५६ मुस्तकातिविषावासाकराशृंगीरजोतिहन् मुच्यतेमधुनावातः कासैःपंचभिरुत्थितैः ५७ हिं
 गुसैंधवपालाशचूर्णमाक्षिकसंयुतं लीढंनिवारयत्याशुशिशनामुद्धतारुजं ५८ पलंकषावचाकुष्ठं
 ज्वरमाविचर्मव निवपत्रंतुमाक्षीकंसर्पियुक्तंनुक्षपने ५९ ज्वरवेगंनिहंत्याशुवालानांनुविशेषतः स

श्रीगुरुः

४८

ज्व. ति. भा.

पेत्वक्तितयारिष्टपक्षवासेजनीवचा ६० रसोनहिंखजालोमशृंगीमस्त्रिमाक्षिकैः धूपः सर्वज्वरघ्नोयंकुमारा
णांज्वरापहः ६१ कस्तूरीदुरालभाप्राक्षाकर्कटाख्यातगारुया चूर्णिनामधुसर्पिभ्यांलीढाहंतिशिशोर्गदं ।
कासेष्वासेंसतमकज्वरंचापिनियच्छति ६२ इतिवालज्वरचिकित्सा दोषास्त्वचंसमाश्रित्यासङ्मांसास्थि
प्रदूषयन् देहेधोरांश्चविस्फोटान्कुर्वीतिज्वरपूर्वकान् ६४ तत्रादौलंघनंकार्येवमनंपथ्यभोजनं यथारोषंव ।
लंघीक्ष्यकुर्याच्चैवचिकित्सितं ६५ केवलानिलबीसर्पविस्फोटाभिदतेज्वरे सर्पिःपानंहिमालेपाःसेकमांस
रसोदनं ६६ कुर्याद्यथासंश्रुतिंचरक्त्रमोक्षादिमाधनं परोत्तामतभ्रनिंववासकारिष्टपर्यटैः खदिराष्टयु ।
तकायोविस्फोटज्वरशांतये ६७ कुंडलीपिचुमंदांखदिरैर्द्रववांबुना विस्फोटकज्वरान्तिवायुर्जलधरानि
व ६८ अमृतवृषपटोलंसुस्तकंसप्रपरीखदिरमतिसवेत्रंनिवपत्रंहरिद्रे विविधविधविसर्पिःकुष्ठविस्फोटा
कंडूरपनयनिमसरींशीतपित्तंज्वरंच ६९ शिरीषयष्टीनतचंद्रमेतामांसीहरिद्रादयकुष्ठवालेः लेपोदशांगःस
धृतःप्रयोज्योविसर्पकंदज्वरशोफहारी ७० इतिदशंगलेपः इतिविस्फोटज्वरचिकित्सा कफपित्तप्रकोपादा
भवेत्कुष्ठग्रहेक्षणान् ज्वरपूर्वाचरोमांतीलोकेशीतलिकामता ७१ मसरीबहुधाप्रोक्तातच्चज्वरचिकित्सितं

रामः

४८

शीतलादोषसंपाते जाते मधुविमिश्रितः ७२ निवृत्तिकुरुते प्रातः पीते पर्युषितं तुलने पित्तश्लेष्मविसर्पोक्ता क्रियाचात्र
 प्रदृश्यते ७३ तत्रादौ तर्पणं कार्ये लाजचरणीः सशर्करैः भोजनं तिक्तयुषैश्च प्रतुदनां रसेन वा ७४ सेकाभ्यंगप्रदे
 हाश्च कार्ये तिक्रेन सर्पिषा कोष्णस्नेहोपनाहाश्च वारि रंतश्च सर्वतः ७५ गुडूची मधुकंद्राक्षामोरदंडादिभिः सह पा
 ककाले च दानव्यं भेषजं गुडसंयुतं ७६ तेन पाकं व्रजत्याशु न च वायुः प्रकुप्यति पटोलकुंडलीमुस्तावषधान्ययवा
 सक्कैः ७७ भूनिविनिवकटुका पर्पटैश्च सतंजलं मसूरीं शमयेदाशु पक्वां चैव विशोधयेत् ७८ नातः परतरो कं विच्छी
 तत्तादिज्वरापरं पटोलमूला रुणातंदुलीयकं पिवेद्द्विरा मलकत्कसंयुतं मसूरविस्फोटविसर्पशान्तये तदेव रोमां
 तिवमिज्वरापरं ८० निवंपर्पटकं पायपटोलं कटुरोहिणी वासाडुरालभावात्री मुशीरं चंदनद्वयं ८१ एषः निवा
 रिकः ख्यातो योगः शर्करयान्वितः मसूरीं सर्वजां हंति न्वरं वीसर्पसंभवं ८२ उन्मितां प्रविशेदाशु पुनस्तां वासतो भ
 वेत् सुषवी पत्रनिर्घासो हरिद्रा चरणी संयुतं ८३ तीव्रज्वरविसर्पोऽप्ये मसूरी शान्तये पिवेत् चित्तपत्ररसेनैव म्हा
 र्क्षितः पारदेश्वरः हिलमोची रसेनैव पीतो मधुसमायुतः मसूरिं सर्वजां हंति अस्थिजां सर्वदेहजां ८४ मूलाभ्यां न
 पीतस्य कं पमानस्य वायुना रसोजां गलजः रास्तः र्षयस्ते धवसंयुतः ८५ दाडिमा स्त्रैरसैर्युषः पेया तस्याहचो हि

ज्व-ति-भाः

ना पिवेदंमस्तथाशीतंभाविनंरवदिरादिभिः ८० कुर्याद्ग्राविधानंनचनैलासीचर्जयेच्चिरं नपरोमो
 पहारैश्चानसस्त्ययनादिभिः ८१ घ्राणकंदिजागावः शिवंगौरौचपूजयेत् अगदानिविषधानिश
 स्तानिचमिषग्वरैः ८२ धारयेद्वैद्येष्टापिवेनतेयस्यसंहितां विषंवातस्ययेनैयानमवन्तिगदान्तरा
 ८३ ब्रह्मशोफहरैर्योगैर्वीतरोगहरैस्तथा दुष्टब्रह्मोपुतेष्वेवजलोकाभिर्हरैदसक ८४ इतिशीतत्नाम
 सूरिकाज्वरचिकित्सा ज्वरोविवर्गताश्रुतेहृद्गोष्ठद्वेनममः भक्तदेष्टोतिसारश्चसंजातकमिला
 क्षाणं ९ पलाशवीजंपिचुमंदशिगुपरंयुद्धैर्दहविडंगयुक्तं कषायमेघांविहितंसुखेनकमिज्वरंरंति ।
 नसंशयोत्र ९२ इतिहृदिज्वरचिकित्सा गतागतानिधमनीचापत्यंकरुतेभृशं ऊर्ध्वस्वासःकांतिनाशः
 स्वेसेगात्रेतिशीतता ९३ वैकल्यमिंद्रियाणांतिज्वरेवैकालसंभवे गोभूहिरापदानानिसप्रधान्यानिश
 क्तितः ९४ विधायस्तुतुरंश्राद्धं सर्वेदेयंदिजातये षडहंदादशाष्टवाकार्येपापविशुद्धये ९५ शस्त्राचै
 चगुडचीचमुस्तापर्वटकंतथा कटुकीचसमःकायःकालज्वरविनाशनः ९६ रसायेपूर्वमुद्दिष्टामहामैरवका
 दयः देयास्तेमृत्युनाशार्थेनिःपापयानुरायते ९७ ॐ इतिज्वरतिमिरभास्करेअजीर्णादिद्वादशज्वरभे

रामः

१ कथनं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ आधानजन्मनिधने प्रत्ययाख्याविपत्तरे नक्षत्रे व्याधिरुत्पन्नः क्लेशाय मर-
णाय च १ नेहायो मरणं नक्तं वृषकुंभतुलाक्षिणां मीनेधनुषि मद्रायां जयायां कन्यकायुगे रिक्तायां कर्कटे मेघे।
पूर्णाया मलिसिंहयोः जन्मा २ द्वाष्टाकगे चंद्रे उदिते रोगिणो मृतिः ३ रवौ विलग्ने रविभौ मवारे रिक्ताति।
यौ चंद्रवले च हीने केन्द्रत्रिको रोगुगतेषु पापे स्नानं हितं रोगविमुक्तभाजं ४ एकोत्तरशतं मृत्युर्ध्रुवते
वेदवादिनः एकंतु कालरूपेण शेषास्त्वा गंतवो मताः ५ औषधीभिरनेकाभिर्नश्यत्या गंतवो गतः
विविधौषधसंयोगात्कालमृत्युर्न शाम्यति ६ ज्वरः प्राणहरो यस्मात्तस्मात्तस्य विशेषतः तस्यां तस्या
मवस्थायां कुर्यात्तद्विषवर्जितं ७ तनक्षरां ज्वरमुक्तस्य पूर्वोक्तश्चक्रियाक्रमः ज्वरमुक्तो न सेवेत जाव
न्नवत्नवान्भवेत् ८ शीततोयद्विवास्वप्रकोधय्यायामयोषितः गुर्वसात्म्यविदाह्नये यच्चान्यज्वरकारणं
९ विरुद्धान्यन्नपानानि स्नानं चंक्रमणानि च उदमंथमवश्यायमातपे च विवर्जयेत् १० अवलोभजते यस्तु पुन
रावर्तेते ज्वरः प्रत्यावृत्यादहेद्देहं शुक्लं काष्ठमिवानलं ११ तस्मात्कार्यः परीहारो ज्वरमुक्तेन जंतुना गुर्वभिष्यं घसा
त्म्यान्नभोजनं न पुरागमे १२ त्वं च नोक्षोपचारादिविधिं पूर्वोक्तमाचरेत् किरातीतक्तकंतिक्तामुस्तापपेटकामता १३

ज्व-ति-भा-

ध्वंतिपीतानिचाभ्यासात्पुनरावर्तिनंज्वरं इतिपुनरावर्तितज्वरचिकित्सा मनोभिरामविषयावचनंरार्हिलक्षणां करुणा
 इमनःश्रुतं सर्वज्वरनिषृद्धनं १४ मातरं वितरं देवान्निप्रान्नेद्यान्तरंरार्हं पूजयेच्छीलपेहानमैरेसत्यदयाजयात् १५ धार
 येचश्रुचिर्मूर्छामरिगरत्नमहौषधी आर्योवलोकटापराशवरीमपराजितां १६ प्रणामेदार्थतारांचसर्वज्वरनिवर्तये वि
 ल्लसहस्रमूर्छानं चराचरपतिविभुं १७ लुब्धनामसहस्रेणाज्वात्सर्वाच्यपोरति १८ इतिकायस्यचातुंडकृतेज्वरतिमि
 रभास्कोरज्वरलक्षणानामपंचदशोऽध्यायः ॥ अथज्वरोपद्रवचिकित्सा व्याधेरुपरियोव्याधिर्भवत्युत्तरकालजः ३
 पक्रमविद्यातीचसउपद्रवउच्यते १ अतीसारोवमीहिक्काकासत्वासारुचित्वा मूर्च्छाविवंधोग्निसाहो ज्वरस्योपद्रवा
 दश २ तृषाभार्याकासश्चासौसुतोहिक्कावमीसुते अतीसारोभवेद्भाता अरुचिर्भगिनीमता ३ भागिनेयो।
 विबंधः स्यादस्थिसाहो ज्वरः स्पतः मूर्च्छाचेटीस्वकाक्षेतेज्वरस्योपद्रवादश ४ ज्वरेशांतेप्रशाम्यंतिसद्यः
 सर्वेषुपद्रवाः ज्वरमुक्ताचिकित्सांचवलवंतमुपद्रव ५ अपक्रमलसंपातोभवेद्यदि कुर्वेद्यतः तदाक
 ष्टमवाप्नोतिरोगी प्राणाविनाशनः ६ व्यवमानंज्वरोत्क्रुष्टमुपेक्षेतुमलातुरः अतिप्रवर्तमानं तुयाचये।
 त्संगहंनयेत् ७ पक्षोपिहिविकुरुतेरोषः कोष्ठेकृतास्पदः ज्वरातीसारयोरुक्तंभेषजंयत्पृथक्पृथक् ८

रामः

नतन्मिलितयोः कार्यमन्योन्यवर्धयेततः अतस्तौप्रतिकर्तव्योविशेषोक्तिचिकित्सितैः ९ लंघनंरुमयोरुक्तैततः
कार्यविशेषतः ज्वरातिस्मारीपेयंवापिवेत्तास्तोस्तोनरः १० षष्ठपणीवलावित्त्वनागरोत्पलधान्यकैः धातु
कीकायसंसिद्धः विश्वभेषजसंस्कृताः ११ हाडिमास्त्रयुतं पेयं ज्वरातीसारश्लिने पाटेन्द्रजवभूनिंवमुस्ता
पपेटकामताः १२ जयंत्याममतीसारंज्वरं सर्वमहोषधं नागरातिविषामुस्ताभूनिंवामृतवत्सकैः सर्वज्वरहर
कायः सर्वातीसारनाशनः १३ पंचमूलीवलावित्त्वं गुडचीमुस्तनागरं पाठाभूनिंवहीवेरंकुटजत्वकफलंस्म
तं १४ हंति सर्वज्वरानशेषं वमितस्मारुचीस्तया सश्लोपद्रवस्वासेकाशं हन्यात्सुदुस्तरं १५ विडंगातिविषामु
स्तभूनिंवामृतवत्सकैः सर्वज्वरहरः कायः सर्वातीसारनाशनः १६ विडंगातिविषामुस्ताहारुपाठाकलिंगकाः
मरिचेनसमायुक्तं ज्वरातीसारशोषनुत १७ हीवेरातिविषामुस्तावित्त्वनागरधान्यकं पचेत्पीत्वामबंध
घ्नः शूलरोषामपाचनं १८ सशोणितमतीसारं सज्वरं वायविज्वरं गुडच्यतिविषावित्त्वमुंठीपाठाद
पपत्रकैः १९ पाठाभूनिंवकटुजैश्वंदनोशीरपपेटैः पिबेत्कषायंसंक्षौद्रं ज्वरातीसारशांतये २० हृत्वा
सारोचकछर्दिपिपासाहरनाशनं काथेनदशमूलस्यविश्वामाक्षिकसंपिबेत् २१ ज्वरेचैवातिसारेच

ज्व-ति-भा-

सशोथेग्रहाणीगदे २२ इतिज्वरातीसारचिकित्सा काथोगुह्यासमधुःसुशीतःपीतःप्रशान्तिवमनस्पकुर्यात्
 विरामाक्षिकाराणामधुनावलीढासर्वदनाशकैरयान्विताच २३ [redacted] लाजामाक्षिक
 वेदेहीदधित्वरसमिश्रितः लिहेन्नपिनरोन्नंभमिजयतिवेगतः २४ सगुणेचर्मजःकाथःसक्षौद्रःश्रीफल
 स्यावा वमिंचहरतेशीघ्रंमूर्च्छावातंदुलांबुना २५ इतिवमिज्वरचिकित्सा नीरेणसिंधूत्यरजोतिसक्षमेनस्य
 नन्नंविनिहंतिरिक्तां मयूरपिष्टस्यमषीसकृत्सामध्यानितावाकटुकासधातुः २६ अंठीपथ्याकराला
 जाभागींशंगीसमांशकैः रिक्तांपंचविधांहंतिलेहोयंमधुनायुतः २७ अष्टावलेहिकावाथचतुर्भद्रावले ।
 हिका पूर्वोक्तात्रप्रहातव्याष्टंगवेररसैर्युताः २८ इतिरिकाचिकित्सा कासेकराकराामूलेकलिदुमफ
 लंरजः सविश्वभैषजंलिह्यान्मधुनावाचघारसं २९ व्योषाग्निवाष्पिकाभागीतिक्ताकटुकरोहिराणी
 किरातखदिरैर्युतःकफेकासेज्वरेहिताः ३० विषयोषध्याश्रीकलकरकुलिंजनकिलिमाभयाभागींशं
 गीसुरसुमरांधामलमुदिरेः लवंगैलेपैलाकलिकरलकुमारीरसैःसकटैःकासांकुशप्रतिरसोयंनिग
 दितः ३१ इतिकासज्वरचिकित्सा त्रिकटुसटीवनशृंगीभागीगर्दभशाकंसपोष्करंसपादि स्वासंजयतिप

कि३

रामः

५२

योधरसुधातपंचमूलजलपीतं ३२ इरालभाकराणाद्राक्षाष्टंगीकृष्णाचक्षुरीतं मधुसर्पियुतोले
हःश्वासकाशापतंत्रजित ३३ ष्टंगीव्याघ्रीपटोव्यग्राव्योषंभागीसपुष्करैः चूर्णमुल्लोदकेश्वासकासह
न्मूर्धवातजित ३४ इतिस्वासचरचिकित्सा अरुचावतिक्लकरसौरसकल्कवलग्रहस्तथास्त्ररसेअरुचाव
तितिररसेः सकल्कवलग्रहस्तथास्त्ररसेः मधुलवणामातुलिङ्गीफलकेसरधारणांवक्त्रे ३५ इत्यरुचिज्वर
चिकित्सा पीतंशीतजलंक्षौद्रंआकंदंवामयेद्विषक वंशंकुरामयक्षौद्रालाजानीलोत्पलैर्दृष्टैः ३६
गुटिकांवद्नेक्षिप्ताक्षिप्रंतुल्लामुदस्पति अर्धावर्तितपानीयेसत्ताजैःशीतलेमधुः ३७ तेजराजयु
ताद्राक्षंक्षिप्तापीतेतृषांजयेत् खीरेक्षुरसमर्दीकाक्षौद्रसिंधुगुग्गुदकैः ३८ वक्षाम्लामत्तगंड
पैस्तालुशोषप्रणाशनः इतिरुल्लज्वरचिकित्सा मूर्च्छायामिहक्तमालहारदूराकक्षीभिः सै
जलपर्पटाभयाभिः संसिद्धंजलमतिशीतमिष्टयुक्तंलेहोवामधुतृचतासिताभयाभिः ४० शीता
भसाक्षिमेकःसुरभिर्धूपःसुमनसश्चशुभाः मुदुतालवर्तनवार्ताककदलीदलकमलसंस्पर्शः ४१
इतिमूर्च्छाज्वरचिकित्सा विवंधेवातजिक्कर्मकुर्यादत्रानुलोमनं मलंप्रवर्तयेन्नाशुतोक्ष्णाभिःफलवा

रामः

श्रीगुरुः

५३

53 (ult.)

ज्वरतिभा-

तिभिः ४२ इति विद्वंधचिकित्सा शार्देज्वरविधेयेनैथाशास्त्रंभिषग्जितं इति अग्निसादः देशे श्रीमेद
पाठेरसगुगरसभूमसवर्षेदशम्यांशुक्तायामाश्विनस्यां त्रिदशगुरुदिने योगिनीयत्रनस्य भूपेश्री॥
जमत्ने विलसति वसुधामंडले कुंभसनुः कायस्य श्रंङ्गनामा ज्वरतिमिरहरं भास्करं संविधत्त ४३ ॥ इ
ति श्री कायस्य चासुंङ्कते ज्वरतिमिरभास्करे ज्वरोपद्रवकथनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ संवत् १८८४